உ

நித்யபூஜா லக்ஷண ஸங்க்ரஹம்

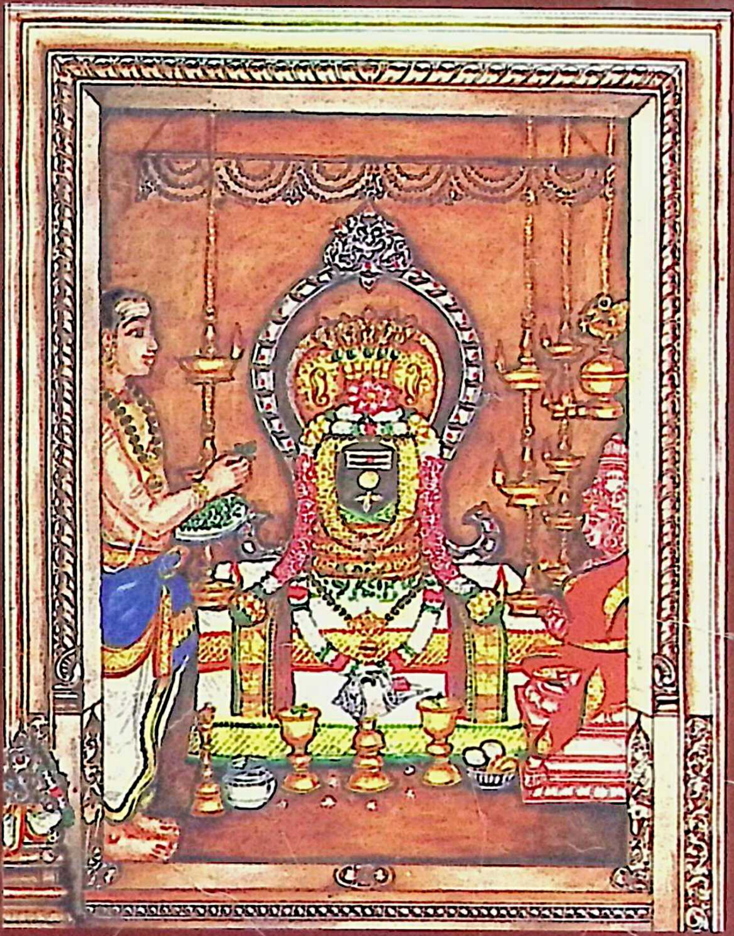

வெளியீடு

ஸ்ரீ சிவாம்ருத ஸங்கம்

திருப்புத்தூர்

உ

குருபாதம்

இந்நூல், தருமை ஆதீனத்தின் சார்பாக
மதுரையில் நடைபெற்ற 4வது அனைத்துலக சைவசித்தாந்த
மாநாட்டில்

**திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனத்தின்
26வது குருமஹா ஸன்னிதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ ஷண்முக தேசிக ஞானஸம்பந்த
பரமாசார்ய ஸ்வாமிகளின்**

திருக்கரங்களால் வெளியிடப்பெற்றது.

நாள் : **மார்ச் 21, 22, 23 - 2008**

இடம் : **P.T. ராஜன் மஹால், சொக்கிகுளம், மதுரை**

நித்ய பூஜா லக்ஷண ஸங்க்ரஹம்

தொகுப்பாசிரியர்

சிவாகம வித்வான், சிவாகம ரத்னாகரம்

அமரர்.

சிவபுரம், சிவஸ்ரீ S. ஸ்வாமிநாத சிவாசார்யர்

தலைமை ஆசிரியர், தருமை ஆதீன வேதசிவாகம பாடசாலை
தருமை ஆதீனம்

வெளியீடு

ஸ்ரீ சிவாம்ருத ஸங்கம்
திருப்புத்தூர்

2008

நூல் விபரம்

வெளியீடு எண்	-	1
நூல் பெயர்	-	நித்ய பூஜா லக்ஷண ஸங்க்ரஹம்
ஆசிரியர்	-	S. ஸ்வாமிநாத சிவாசார்யர்
மொழி	-	ஸம்ஸ்க்ருதம். தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	-	முதல் பதிப்பு - 1951 இரண்டாம் பதிப்பு - 2008
பிரதிகள்	-	500
விலை	-	ரூ. 100
தாள்	-	மேப்லித்தோ இயற்கை வண்ணம்
நூல் அளவு	-	1 x 8
எழுத்து	-	12பாய்ண்ட்
பக்கங்கள்	-	242
பைண்டிங்	-	ஆர்ட்போர்டு பைண்டிங்
அச்சிட்டோர்	-	ஐயப்பன் ப்ரிண்டர்ஸ், மதுரை
வெளியீடு	-	ஸ்ரீ சிவாம்ருத ஸங்கம், திருப்புத்தூர்

நூல் கிடைக்குமிடம்

ஸ்ரீ ஸ்கந்த குரு வித்யாலயம்

66, சன்னதி தெரு, திருப்பரங்குன்றம்

ஸ்ரீ சிவாம்ருத ஸங்கம்

2.8.1 / F11, வீரபத்ரநகர், திருப்புத்தூர்

சிவகங்கை மாவட்டம்

உ

குருபாதம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமை ஆதீனம்

26-வது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

காண்பதும் பொய் கேட்பதும் பொய் காரியம்போ லேயிதமாய்ப்
பூண்பதும் பொய் எவ்விடத்தும் போகமும்பொய் - மான்பாகத்
தோற்றி இன்ப வெள்ளமாய்ச் துன்னிஎன் னுள் சம்பந்தன்
வீற்றிருப்ப தொன்றுமே மெய். - ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர்

உ

குருபாதம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமை ஆதீனம்
26வது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

தருமபுரம்,
மயிலாடுதுறை (அஞ்சல்) 609 001

"ஞாலம் நின்புகழே மிகவேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும்எம் ஆதியே"

அம்மானே ஆகமசீலர்க்கு அருள்நல்கும்
பெம்மானே பேரரு ளாளன் பிடவூரன்
தம்மானே தண்டமிழ் நூ ற்புல லாணர்க்கோர்
அம்மானே பரவையண் டண்டளி அம்மானே – சுந்தரர்

ஞானம், பரஞானம் அபர ஞானம் என இருவகைப்படும். இவற்றைக் கலைஞானம் மெய்ஞ்ஞானம் எனவும் கூறுவர். இதனைச் சேக்கிழார் பெருமான் திருஞானசம்பந்தர் புராணத்துள் சிவஞானமாகிய ஓங்கிய ஞானம் எனவும். கலைஞானமாகிய மெய்ஞ்ஞானம் என்றும் அருளிச் செய்கின்றார். கலைஞானமாவன வேதம் முதலிய நூல்களாம். சிவாகமங்கள் சிவஞானத்தையே பெரிதும் போற்றி நிற்றலால் அவை மெய்ஞ்ஞான நூல்களாம்.

சிவாகமங்கள், சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என நான்கு பாதங்களை உடையதாக விளங்குகின்றன. அந்நாற்பாதங்களுள் கிரியா பாதமானது **''கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தம், பிரதிஷ்டாதி உத்சவாந்தம், உத்சவாதி பிராயச்சித்தாந்தம்''** என்று மூன்று பகுதிகளாக திருக்கோயில் கட்டுவதற்கான பூமியைத் தேர்வு செய்வது முதல் பிரதிஷ்டை நித்தியபூஜை, உத்சவம், பிராயச்சித்தம் ஆகியவற்றைத் தெளிவுற விளக்குகின்றது. அவற்றுள் நித்தியபூஜைகளின் இலக்கணத்தைப் பல்வேறு கோணங்களில் ஆராய்ந்து விளக்குவதே "நித்யபூஜா லஷண சங்கிரகம்" என்ற இந்நூல் ஆகும்.

நமது ஆதீன வேதசிவாகமபாடசாலையில் ஐம்பது ஆண்டுகள் தலைமையாசிரியராகப் பணிபுரிந்த சிவாகமவித்துவான் சிவஸ்ரீ. எஸ். சுவாமிநாத சிவாசாரியார்

அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்று சிவாலய நித்யபூஜைக்கான அனைத்துச் செய்திகளையும் தக்க பிரமாணங்களுடன் விளக்கும் இந்நூல் நமது ஆதீனத்தத்தின் 260வது வெளியீடாக 16.12.1951 அன்று நிகழ்ந்த நமது ஆதீனத்தின் 2வது குருமூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆனந்தபரவச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகளின் குருபூஜை விழா மலராக வெளியிடப்பட்டது.

இந்நூலை மறுபதிப்பாக திருப்புத்தூர் ஸ்ரீ சிவாம்ருத சங்கத்தினர் வெளியிடுவதை அறிந்து மகிழ்கிறோம்.

சைவப்பெருமக்கள் சிறப்பாக ஆதிசைவ மாணவர்கள் இந்நூலை முறையாகப் பயின்று அந்நெறி வழுவாது ஆலயப்பணிகளைச் செய்துவரவும், சைவ மெய்யன்பர்கள் சிவாலயக் கிரியைகள் செவ்வனே நடைபெற உதவவும் செந்தமிழ்ச் சொக்கன் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

"ஆழ்க தீயது, எல்லாம் அரன்நாமமே
சூழ்க வையகமும் துயர் தீர்கவே"

உ

சிவமயம்

கந்தன் பாதம் கனவிலும் துணை செய்யும்

சிவாக சிரோமணி

சிவஸ்ரீ. S.K. ராஜாபட்டர்

முதல்வர், ஸ்ரீ ஸ்கந்தகுரு வித்யாலயம், திருப்பரங்குன்றம்

வாழ்த்துரை

நமது மாணவர்கள் ஒன்று கூடி **"ஸ்ரீ சிவாம்ருத ஸங்கம்"** என்ற அமைப்பை நிறுவியிருப்பது குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சி. ஸங்கத்தின் கொள்கைகளைப் பார்க்கும்போது, இளைய தலைமுறையினர்களாகிய மாணவர்கள் மனதில், இறைவனே குடிகொண்டு காலத்திற்கேற்ற பணிகளை அவர்களின் மூலம் செய்யத்திட்டமிட்டிருக்கிறான் என்று தோன்றுகிறது.

ஸங்கத்தின் முக்ய கொள்கையில் ஒன்றாகிய நூல் வெளியீட்டுப் பணியின் துவக்கமாக தருமை ஆதீன வேத சிவாகம பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியர் சிவாகம ரத்னாகரம் சிவஸ்ரீ **S. ஸ்வாமிநாத சிவாசார்யர்** தொகுத்து வழங்கி, தருமை ஆதீனத்தில் வெளியிடப்பட்ட **"நித்ய பூஜா லக்ஷண ஸங்க்ரஹம்"** என்ற நூலை வெளியிடுவது மிகவும் போற்றத்தக்க செயல் ஆகும்.

ஸங்கத்தின் முதல் வெளியீடானது திருக்கயிலாய பரம்பரை தருமை ஆதீனம் 26வது குருமஹா ஸன்னிதானமாக கொலு வீற்றிருந்து அருளாட்சி செய்யும் **ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ ஷண்முக தேசிக ஞான ஸம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகளின்** திருக்கரங்களால் வெளியிடப்பெறுவது நாம் பெற்ற பெறும் பேராகும்.

இதுபோல் சிவாகமம் சார்ந்த அனைத்து நூல்களும் வெளிவர திருப்பரங்கிரிதனில் கோயில் கொண்டருளும் தெய்வானை மணாளன் **முருகப்பெருமானின்** சரணாவிந்தங்களை வேண்டுகிறேன்.

அன்புடன்

12.03.08

K. ராஜாபட்டர்

வாழ்த்துரை

உ

Sivamayam

Sivagama Kalanidhi, Sivagama Chelvar, Saiva Sidhdhantha Sarabham

A.V. SWAMINATHA SIVACHARIYAR

Principal

Sivapuram Vedha Sivagama Patasalai

No. 32, Mayuranathar South Street,

Mayiladuthurai.

தமிழகத்தின் தொன்மையான சைவத் திருமடங்களுள் ஒன்றானது தருமையாதீனமாகும். சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்கும்துறைநிறுவனமாகவும் பல்துறை அறிஞர்களை உருவாக்கும் ஞானப் பண்ணையாகவும் இவ்வாதீனம் திகழ்ந்து வருவது உலகமறிந்த ஒன்றாகும். சிவாசாரிய மாணாக்கர்களுக்கென தருமபுரத்தில் 1942 -ம் ஆண்டு வேதசிவாகம பாடசாலைத் துவங்கப்பட்டு தொடர்ந்து அறுபத்தாறு ஆண்டுகளாக ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட ஆதிசைவ அர்ச்சகர்களை உருவாக்கியதும் வேதசிவாகம பாடசாலைக்கென முதன் முதலில் பாடத்திட்டம் உருவாக்கியதும் இவ்வாதீனமே என்பதனை சைவ நல்லுலகம் நன்றியுடன் நினைவு கூறும்.

தருமையாதீனத்தில் வேத சிவாகம பாடசாலை துவங்கப்பட்ட நாள் முதல் ஐம்பது ஆண்டுகள் முதல்வராக இருந்து பலநூறு சிவாசாரியார்களை உருவாக்கியும் பல ஆகமநூல்களை எழுதியும் அருளியவர் எங்கள் குருநாதராகிய சிவாகமவித்வான், சிவாகமரத்னாகரம் சிவபுரம் சிவஸ்ரீ சுவாமிநாத சிவாசாரியார் ஆவார்.

அவர்கள் தொகுத்தருளிய நூல்களில் "நித்ய பூஜா லக்ஷண ஸங்கிரஹம்" எனும் நூல் சைவ சமயத்திற்குக் கிடைத்த ஒரு ஞானக் கருவூலமாகும். தருமையாதீனத் திருமடத்தில் 1951ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட இந்நூல் மீண்டும் நாம் செய்த தவத்தின் பயனாய் தருமையாதீனம் 26வது குருமஹா சன்னிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஷண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகளின் பெருங்கருணைத் திருவுளப் பாங்கின் வண்ணம் திருப்புத்தூர் ஸ்ரீ சிவாம்ருத ஸங்கத்தினர் 2008ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 21, 22, 23 ஆகிய தேதிகளில் மதுரையில் நிகழும் தருமையாதீனம் அனைத்துலக சைவ சித்தாந்த மாநாட்டில் வெளியிடுவதையும் அறிந்து உமையொரு பாகனின் திருவருளை வியந்து போற்றி பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

திருவருள்துணையுடன் வாழ்த்தி மகிழும்

A.V. சுவாமிநாத சிவாசாரியார்

மயிலாடுதுறை.

உ
சிவமயம்

ப்ரார்த்தனை உரை

சிவம் சிவகரம் சாந்தம் சிவாத்மானம் சிவோத்தமம்!
சிவமார்க ப்ரணேதாரம் ப்ரணதோஸ்மி ஸதாசிவம்!!

எல்லாம் வல்ல பரமேச்வரனின் திருவட் துணையினாலும், பெரியோர்களின் நல்லாசியுடன் நடைபெறும் எனது பெற்றோரின் சதாபிஷேக விழாவில் **நித்யபூஜாலக்ஷண ஸங்க்ரஹம்** என்ற இவ்வரிய நூலை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இந்நூலை வெளியிடும் எண்ணம் எனக்கு உண்டாகி இருக்கிறது என்றால் அதற்கு முக்கிய காரணம் என் மானதகுருநாதர் **திருமலை சிவஸ்ரீ. முத்துஸ்வாமி சிவாசார்யர்** அவர்களே என்றால் அது மிகையாகாது.

சுமார் 30 வருடங்களுக்கு முன்னர் அவர் சிங்கப்பூருக்கு வந்து பூஜைகளை எல்லாம் நெறிப்படுத்தி ஆகமங்கள் என்றால் என்ன? ஆதிசைவர் என்போர் யார்? போன்ற விஷயங்களை எல்லாம் மக்களுக்கு விளக்கி பல வருடங்கள் அயராது உழைத்து சிவாகம முறைப்படி பூஜைகள் நடைபெறுவதற்கு பாடுபட்டார். அந்த நாட்களில் அவருடன் இருந்து அவருக்கு பூஜா கைங்கர்யம் செய்யும் பாக்யம் பெற்றதன் பலனே இன்று சிவாகம நூல்கள் வெளியிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு உதித்ததன் காரணம்.

சிவாகம பூஜை முறைகளை அவர் விளக்கிச் சொல்லும்போது அதன் மேல் அவர் கொண்டிருந்த பக்தியையும், அன்பையும் பார்க்க முடிந்தது. அவரது வழிகாட்டுதலால் தான் இன்று அடியேன் பல்வேறு அறப்பணிகளை செய்து வருகிறேன்.

சிவ்ாலயங்களில், **சிவாசார்யர்களால்,** சிவாகம நெறிப்படி பூஜைகள் நடைபெற வேண்டும். அப்படி நடந்தால் உலகம் ஸுபிக்ஷமாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேஹமே இல்லை என்பதே எனது அனுபவத்தில் நான் கண்ட உண்மை **எனவே சிவாசார்யர், சிவாகமம், சிவாலயம் இம்மூன்றும் நம்மால் காக்கப்பட வேண்டிய கருவூலம் என்பதை நம் சைவ பெருமக்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது எனது பேரவா!**

சிவாசார்ய மாணவர்கள் யாவரும் இதுபோன்ற நூல்களையும் சைவாகமங்களையும் படித்து பின்பற்றி காப்பாற்ற வேண்டும் என்று ப்ரார்த்தனை செய்கிறேன்.

அன்புடன்
R. செல்வகுமார்
உறுப்பினர், மேலாண்மைக்குழு
ஸ்ரீவீரமாகாளியம்மன் ஆலயம், சிங்கப்பூர்

உ

சிவமயம்

முன்னுரை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொய்த பன்மலர் கம்பைமா நதியிற் குலவு மஞ்ஜனம் நிலவுமெய்ப்பூச்சு நெய்தருங் கொழுந்தூப தீபங்கள் நிறைந்த சிந்தையில் நீடிய அன்பின் மெய்தரும்படி வேண்டின எல்லாம் வேண்டும் போதினில் உதவ மெய்ப்பூசை எய்த ஆகமவிதியெலாஞ்செய்தாள் உயிர்கள்யாவையும் ஈன்ற எம்பிராட்டி

– ஸ்ரீமத் சேக்கிழார் ஸ்வாமிகள்
பெரியபுராணம்

சிவாலயங்களில் நடைபெறுகின்ற க்ரியைகளுக்கெல்லாம் ப்ரமாணமாக விளங்குவது எல்லாம் வல்ல பரமேச்வரனால் அருளிச்செய்யப்பட்ட சிவாகமங்கள். அவற்றுள் கூறப்படும் நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம் என மூன்று வகையான பூஜைகளில் நித்ய பூஜையின் இலக்கணத்தை விளக்குவதே **"நித்ய பூஜா லக்ஷண ஸங்க்ரஹம்"** எனும் இந்நூல். தொகுப்பாசிரியர் தருமையாதீன வேதசிவாகம் பாடசாலை தலைமை ஆசிரியர், சிவாகம வித்வான் **சிவஸ்ரீ S. ஸ்வாமிநாத சிவாசார்யர்** அவர்கள், மிகவும் அரும்பாடுபட்டு நித்ய பூஜைக்குத் தேவையான வாக்யங்களை தொகுத்து தமிழுரையும் வழங்கியுள்ளார்கள். அவரது செழும்பணிக்கு சைவ உலகம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது. அவர் செய்த தொகுப்பு, நூல் வடிவம் பெற காரணமாக இருந்தவர் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனத்தின் 25வது குருமஹாஸன்னிதானமாக விளங்கிய **ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்ரமண்ய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய சுவாமிகள்** அவர்கள். தருமை ஆதீனத்தின் 260 வெளியீடாக 1951ம் ஆண்டு இந்நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தருமை ஆதீனத்தின் சைவப்பணி சொல்லற்கரிது.

இந்நூல் தற்போது கிடைப்பதற்கு அரிதாகிவிட்டபடியால் இதை வெளியிடுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்காதா என்று காத்திருந்தபோது எனது பெற்றோரின் சதாபிஷேக விழாவில் நூலொன்று வெளியிட வேண்டும் என்று கூறினார் எனது அருமை நண்பர், சகோதரர், திரு. செல்வகுமார் அவர்கள். சைவாகமங்களின் மேல் அவருக்கு இருக்கும் ஈடுபாடு நம்மை ப்ரமிக்க வைக்கிறது. அவரது தூண்டுதலின் வண்ணம் சிங்கப்பூர் அருள்மிகு வீரமாகாளியம்மன் ஆலயத்தில் 22.4.2007 ஞாயிற்றுக்கிழமை நடைபெற்ற ஆலயத்தின் நிர்வாகக் குழுத் தலைவர் **ஸ்ரீ ராதாக்ருஷ்ணன் - ஸ்ரீமதீ க்ருஷ்ணவேணீ** தம்பதியரின் சதாபிஷேக விழா மலராக வெளிவர இருந்த இந்நூல் சிறிது தாமதமாக மதுரையில் நடைபெறும் அனைத்துலக சைவ சித்தாந்த மாநாட்டில் தருமை ஆதீனத்தின் 26வது குருமஹாஸன்னிதானமாக கொலு வீற்றிருந்து அருளாட்சி புரியும் **ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ ஷண்முக தேசிக ஞான ஸம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகளின்** திருக்கரங்களால் வெளியிடப்படுவது நாம் செய்த தவப் பயன் ஆகும்.

நூல் வெளியிட நிதியுதவி நல்கிய சதாபிஷேக விழா நாயகரும், நாயகியும் பல்லாண்டுகள் ஸுகமாக வாழ்ந்து பலப்பல அறங்களைப் புரியவும், அவர்தம் இல்லத்தினர் அனைவருக்கும் ஸகல ஸௌபாக்கியங்களும் உண்டாகவும் எல்லாம் வல்ல அன்னை **அருள்மிகு வீரமாகாளியம்மனின்** திருவடித் தாமரைகளை வணங்கி வேண்டுகிறேன்.

இந்நூலுக்கு ஆசியுரை வழங்கிய தருமை ஆதீனம் **ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமஹா ஸன்னிதானம்** அவர்களுக்கும், திருப்பரங்குன்றம், ஸ்ரீ ஸ்கந்த குரு வித்யாலய முதல்வர், எங்கள் குருநாதர், சிவாகம சிரோமணி **சிவஸ்ரீ. S.K.ராஜாபட்டர்** அவர்களுக்கும், நூல் வெளியிடும் பணியில் பல்வேறு ஆலோசனைகள் வழங்கி உதவிய, மயிலாடுதுறை, சிவபுரம்

வேதசிவாகம பாடசாலை முதல்வர் சிவாகம கலாநிதி **சிவஸ்ரீ ஸ்வாமிநாத சிவாசார்யர்** அவர்களுக்கும் எங்களது சிரம் தாழ்ந்த வணக்கங்களை தெரிவிக்கின்றோம்.

நூலை நல்ல முறையில் அச்சிட்டு உதவிய மதுரை, **ஐயப்பா ப்ரிண்டர்ஸ் அச்சகத்தாருக்கு** மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

14.03.08
திருப்பரங்குன்றம்

என்றும் அன்புடன்
G. கார்த்திகேயசிவம்
சிவாகம ஆசிரியர்,
ஸ்ரீ ஸ்கந்த குரு வித்யாலயம்
திருப்பரங்குன்றம்

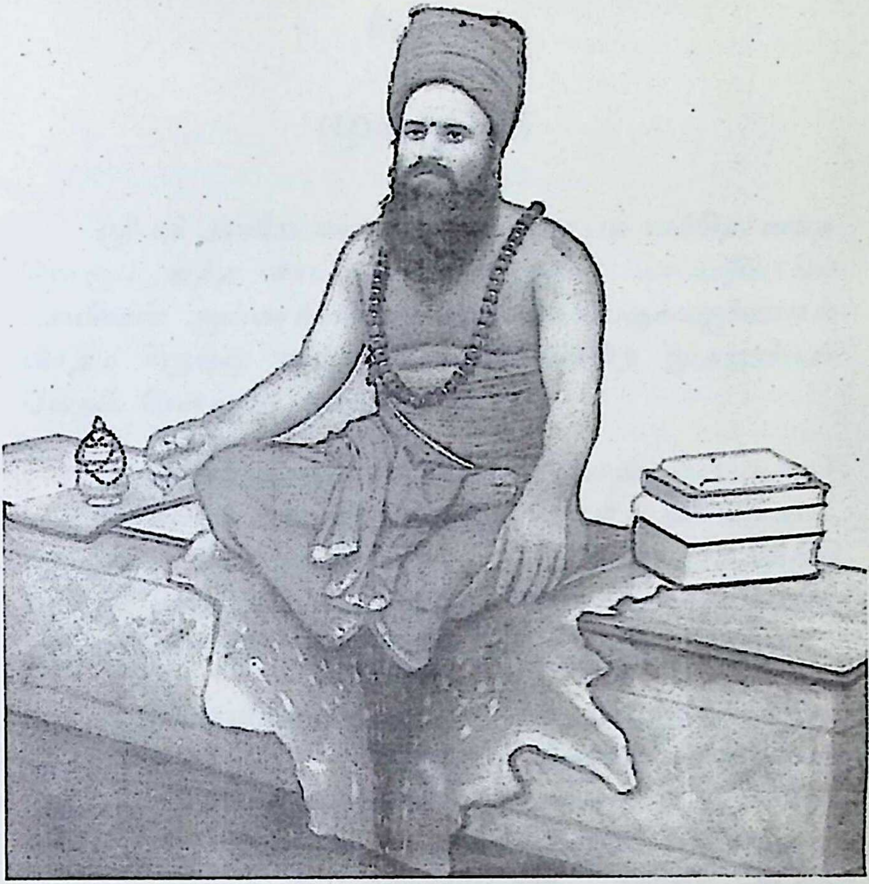

தருமபுர ஆதீனம் 25-வது மகா சந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணி தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ

சிவமயம்

முகவுரை

ஸ்ரீமத் அகண்டாகார நித்திய வியாபக ஸச்சிதானந்த சொரூப சுத்த சாட்குண்ய பரிபூரண பரமபதியாகிய பரமசிவன் ஆன்மாக்களின்பொருட்டுப் பெருங்கருணையால் பிரதம சிருஷ்டி காலத்தில் அருளிச்செய்த முதனூல்கள் வேதம் சிவாகமம் என்னும் இரண்டு.

அவற்றுள் வேதம் நாநார்த்த போதகமாய் உலகர் களுக்கெல்லாம் உபயோகியாகிய பொதுநூலென்றும், சிவாகமம் சிவதத்வார்த்தைக போதகமாய்ச் சத்திநி பாதம் வந்த உத்தமர்களுக்கு உபயோகியாகிய சிறப்பு நூலென்றும் வழங்கப்படும்.

அது காமிகமுதல் வாதுளமீறாக இருபத்தெட்டாம். அதனுள் காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அஜிதம், தீப்தம், சூக்ஷ்மம், சஹஸ்ரம், அம்சுமான், சுப்ரபேதம் என்ற பத்து ஆகமங்கள் சிவபேதம் எனவும், விஜயம், நிச்வாஸம், ஸ்வாயம்புவம், அநிலம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், பிம்பம், ப்ரோத்கீதம், லளிதம், ஸித்தம், ஸந்தானம், ஸர்வோக் தம் பாரமேச்வரம், கிரணம், வாதுளம் என்ற பதி

னெட்டும் ருத்திரபேதம் எனவும் கூறப்படும். இவைகளின் உபாகமங்கள் இருநூற்றேழாம்.

ஆகமங்கள் தனித்தனியே ஞானபாதம், கிரியாபாதம், யோகபாதம், சரியாபாதம் என நான்கு பாதங்களை உடையனவாய் அனேககோடி கிரந்தங்களையுடையனவாய் மிக விஸ்தாரமாக உள்ளன.

அதனுள் கிரியாபாதத்தில் கர்ஷணம் பிரதிஷ்டை, உற்சவம், பிராயச்சித்தம் முதலிய கிரியைகள் கூறப்படுகின்றன. மற்றும் முத்திரை, மண்டலம், ஆன்மார்த்த பரார்த்தபூஜை முறை ஆகியவைகளும் கூறப்படுகின்றன.

ஆன்மாக்களுக்கு இடர்களைந்து இம்மை மறுமைப் பயன்களைத் தருவது சிவபூஜையாகும். அது ஆன்மார்த்த பூஜை, பரார்த்தபூஜை என இருவகைப்படும்.

ஆலயங்களில் சுவாயம்புவம், தைவிகம், திவ்யம், மானுஷம், ஆர்ஷகம், ராக்ஷஸம், பாணம் என ஏழுவகைத் தோற்றத்தோடு காட்சியளிக்கும் சிவபெருமானை முறைப்படி, மாதொருபாகனுர்க்கு வழிவழி அடிமை செய்யும் வேதியர் குலத்திலுதித்த ஆதிசைவர்களைக் கொண்டு பூஜை செய்வித்தல் பரார்த்த பூஜை எனப்படும்.

ஆன்மார்த்த பூஜையோவெனில் அவரவர்கள் அதிகாரத்திற்குத் தக்கவாறு சமயம் விசேஷம் முதலிய சிவ

தீக்ஷைபெற்று, குருவால் அளிக்கப்பட்ட ஆன்மார்த்த இலிங்கத்தை வழுவாது பூஜித்தலாகும்.

அது சைவஜம், ரத்னஜம், லோஹஜம், தாருஜம், ம்ருண்மயம், க்ஷணிகம், என அறுவகைப்படும்.

पूर्यन्ते सर्वकर्माणि जायते ज्ञानमात्मनि ।

ஸர்வகர்மாக்களைப் பூர்த்தி செய்வதாலும், ஞானத்தை அளிப்பதாலும் பூஜையெனப் பெயர் பெற்றது எனக் காரணாகமம் கூறுகிறது.

சிவலிங்கத்தைப் பூஜிப்பதால் எல்லாதேவர்களையும் பூஜித்ததாக ஆகும். அக்னி ஹோத்திரம் முதலிய சகல கர்மாக்களையும் செய்ததாக ஆகும். ஸன்யாசம் முதலிய சகல ஆச்ரமங்களை அடைந்த பலனும் அடையப்படும். அரி; அயன் முதலிய தேவர்களும் சிவபூஜையினால் பெரும் பேற்றை அடைந்தார்கள்.

மோகத்தினாலோ சோம்பலினாலோ சிவபூஜை செய்யாமல், உணவு உண்டால் பயங்கரமான நரகத்தை அடைவான் என்று கூறப்பட்டிருப்பதாலும் மிருகம் பறவை முதலியவைகளும் சிவபூஜை செய்து நற்கதிஅடைந் திருப்பதாலும் மானிடராய்ப்பிறந்த ஒவ்வொருவரும் முடிந்த அளவு சிவபூஜை செய்யவேண்டும்.

அ

மானிடப் பிறவிதானும் வகுத்தது மனவாக் காயம்
ஆனிடத் தைந்தும் ஆடும் அரன்பணிக்காக அன்றோ
வானிடத் தவரும் மண்மேல் வந்தரன் றனையர்ச் சிப்பர்
ஊனெடுத் துழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் அன்றே'

என்பது ஸ்ரீமத். அருணந்தி சிவாசாரியார் அருளிச்செய்த சிவஞானசித்தியார் திருவிருத்தம்.

பூஜை நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம் என மூன்று வகைப்படும். முதற்கூறிய நித்யபூஜையும் நித்யநித்யபூஜை, ஆகந்தக நித்யபூஜை என இரண்டுவகையாகும்.

தினம் செய்யப்படும் பூஜை நித்யமென்றும் அஷ்டமி, பிரதோஷம், அமாவாச்யை விஷு, சங்கிரமண பூஜைகள் ஆகந்தகநித்யம் என்று அம்சுமானாகமம் கூறுகிறது.

இத்துணை சிறப்புவாய்ந்த சிவபூஜைக்கு முக்கியமான காலம், திரவியம், நியமனம் முதலியவைகளைச் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருப்பதால் இந்நூலிற்கு நித்யபூஜா விதான ஸங்கிரஹம் என நாமகரணம் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் முற்கால பண்டிதர்களுக்குக் கிரந்த அக்ஷரமும் தற்கால பண்டிதர்களுக்குத் தேவநாகரியுமே தெரிந்திருப்பதால் இருவருக்கும் பயன்படுமாறு இந்நூல் இருவகை எழுத்துக்களிலும் அச்சிடப்பெறுகிறது. தமிழி லும் வேண்டிய இடங்களில் மொழிபெயர்ப்பு தரப்பெற் றுள்ளது.

வேதசிவாகம, தேவார திருவாசக நூல்களை வெளியிட்டுத் தமிழுலகில வைதிகசைவமும, தெய்வத்தமிழும் நிலைபெறத் தொண்டாற்றிவரும் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம் 25-வது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் இந்த நூலின் இன்றியமையாத் தன்மையைத் திருவுளங்கொண்டு வெளியிடத் திருவுளம் பற்றினார்கள். அவ்வண்ணம் சிவஞானநுபூதிக்கருவூலமாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆனந்தபரவச மூர்த்திகளின் கர ஆண்டு குருபூஜை விழா அணிமலராக இந்நூல் வெளிவருகின்றது. அன்பர்கள் பெற்றுப் படித்துப் பழகிப் பயன்பெறுவார்களாக.

இங்ஙனம்,

தருமபுர ஆதீனம்,
15—12—51.

S. சுவாமிநாதசிவாசாரியார்,
தலைமை ஆசிரியர்,
தருமபுர ஆதீன வேதசிவாகமபாடசாலை.

மதிப்புரைகள்

வித்வான்,

சிவஸ்ரீ கு. வைத்தியநாதசிவாசாரியார் அவர்கள்,

மாயூரம்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களுக்கு எழுதிக்கொண்ட விஞ்ஞாபனம். தாங்கள் அன்புடன் அனுப்பியதும் தங்கள் ஆதீன சிவாகமபாடசாலை ஆசிரியர் ஸ்ரீ சு. சுவாமிநாத சிவாசாரியரால் தொகுத்து இயற்றப்பட்டதுமான நித்தியபூஜா சங்கிரகம் என்ற புஸ்தகம் பார்த்தேன். இதில் உள்ள விஷயங்கள் யாவும் காமிகம், காரணம் இவைகளிலிருந்தும், சில சூக்ஷ்மம் முதலிய ஆகமங்களில் இருந்தும் எடுக்கப்பட்டு விளங்குகின்றன. ஆலயங்களில் செய்யப்படும் நித்தியபூஜைக்கு முக்கியமாய் உள்ள் விதிகள் நன்கு காணப்படுகின்றன. இஃது சிவாகமபாடசாலைகளில் பயிலும் ஆதிசைவ மாணவர்களுக்குப் போதிப்பதற்குத் தகுதி உள்ளதாக இருக்கிறது. இதில் ஷட்கால பூஜாமுறையும், அதன் திரவ்ய கால நியமஸாதனங்களின் லக்ஷணமும், அதனதன் பலமும் கூறப்பட்டு விளங்குகிறது. இதை அச்சிட்டு வெளியிடுவது லோகோபகாரமாக இருப்பதோடு சிவாலயங்களுக்கும் நன்மையாக இருக்கும். அதோடு சிவபெருமானுடைய திருவருளும் கிடைக்கப்பெறும் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

வித்துவான்,

சிவஸ்ரீ. சுப்பிரமணிய குருக்கள் அவர்கள்,

மதுராந்தகம்.

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம் ஆகம பாடசாலை ஆசிரியர் சிவஸ்ரீ. S. சுவாமிநாத சிவாசாரியார் அவர்கள் கருணையுடன் இயற்றிய நித்தியபூஜா ஸங்கிரகம் என்னும் நூலைப் பார்வையிட்டேன். அது, ஆதிசைவர்கட்கும், மற்றும் எல்லாச் சைவர்கட்கும் இன்றியமையாதது. யாவரும் போற்றத்தகுந்த முறையில் ஆகம மேற்கோள்களுடன் மிளிர்கின்றது. ஆதிசைவச் சிறுவர்கட்குப் பாடமாக அமைத்துவரலாம். இதை உலகுக்கு உபகாரமாய் தருமபுர ஆதீனகர்த்தர் அவர்கள் வெளியிட்டது பூஜாலோபமில்லாமலிருத்தற்குப் பெரிதும் பயன் அளிப்பதாகும். இது உலகுக்குப் பேருபகாரமாகும்.

இதில் உதாஹரிக்கப்பட்ட பிராமண நூல்கள் :

1. க்ரியாஸங்கிரஹம்.
2. மஹாபாரதம்.
3. ஸ்மிருதிஸங்கிரஹம்.
4. காமிகாகமம்.
5. அம்சுமானாகமம்.
6. அஜிதாகமம்.
7. ஸூக்ஷ்மாகமம்.
8. காரணாகமம்.
9. வாதுளாகமம்.
10. சுப்ரபேதம்.
11. ஸகலாகமஸாரஸங்கிரஹம்
12. ஸஹஸ்ராகமம்.
13. சிந்தியவிச்வசாதாக்யம்
14. சோமசம்பு.
15. மந்திரமஹோததி.
16. வீராகமம்.
17. ஸந்தானாகமம்.
18. விச்வசாரோத்தரம்.
19. ஷட்ஸஹஸ்ரிகை.
20. காலோத்தராகமம்.
21. விமலாகமம்.

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
மங்களம்	...	1
ஜீவராசிகளின் ஸங்கியை	...	4
ஆகமங்கள்	...	6
நித்யபூஜா	...	10
அஷ்டவிதபூஜா	...	12
காலம்	...	14
ஆறுகாலம் பூஜை	...	16
உஷக்கால பூஜை	...	18
பிராதக்கால பூஜை	...	22
மாத்யாந்நிக பூஜை	...	24
ஸாயங்கால உபஸந்தி பூஜை	...	24
ஸாயங்கால மஹாஸந்தி பூஜை	...	26
அர்த்தயாம பூஜை	...	26
பஞ்சமகாசப்தங்கள்	...	28
திருமஞ்சனம் கொண்டுவருதல்	...	30
அபிஷேகாதிகளின் கால அளவு	...	34
அபிஷேகஜலத்தில் போடவேண்டிய திரவயங்கள்	...	34
அபிஷேக திரவியங்கள்	...	36
அபிஷேக திரவியங்களின் முறை	...	38
அளவின் லக்ஷணம்	...	40
அபிஷேக திரவியங்களுடைய அளவு	...	40
காலந்தோறும் ஜலத்தின் அளவு	...	44

பக்கம்

அபிஷேகம் முதலியவைகளுடைய நாழி	...	46
அபிஷேக திரவியங்களுடைய பலன்	...	46
பஞ்சகவ்யலக்ஷணம்	...	48
பஞ்சாமிருதலக்ஷணம்	...	50
காலந்தோறும் பூஜைக்கு உரிய மந்திரம்	...	52
ஸாங்கோபாங்க பூஜாலக்ஷணம்	...	54
ஷோடசோபசாரக்கிரமம்	...	56
ஆவாஹநாதிகளின் லக்ஷணம்	...	58
பாத்யம் முதலியவைகளை உபயோகிக்கும் இடம்	...	64
பாத்ய திரவியங்கள்	...	64
ஆசமநீய திரவியங்கள்	...	64
அர்க்ய திரவியங்கள்	...	66
பாத்யம் முதலியவைகளுடைய காலம்	...	66
சந்தனம்	...	68
அஷ்டபுஷ்பங்களுடைய காலம்	...	68
நைவேத்ய காலம்	...	68
தூபதீப காலம்	...	70
மகாகண்டா காலம்	...	70
கைமணி அடிக்கும் காலம்	...	70
மணியின் நாதக்கிரமம்	...	72
வாத்யகோஷ காலம்	...	72
நர்த்தன காலம்	...	74
சங்கத்வனி காலம்	...	74
வேதகோஷ காலம்	...	74

பக்கம்

பக்தஸ்தோத்ரம்	...	76
வேறுவிதமாக ஷோடசோபசாரக்கிரமம்	...	76
மகாதீபத்தின் அதிதேவர்கள்	...	76
தீபசுவாலையின் லக்ஷணம்	...	78
தீபாராதனக் கிரமம்	...	78
தீபாராதனை முறை	...	80
உபசாரத்திரவியங்களின் அதிதேவர்கள்	...	80
பூஜை முதலியவைகளின் பலன்	...	82
வஸ்திரங்கள்	...	84
விலக்கப்பட்ட வஸ்திரங்கள்	...	86
பலவித வர்ணங்களையுடைய வஸ்திரங்களின் காலம்	...	86
வஸ்த்திரதாரண பலன்	...	86
யஜ்ஞோபவீதம்	...	88
வாஸநா திரவியங்கள்	...	88
ரத்னாலங்காரம்	...	90
இலிங்கத்தினுடைய மஸ்தகம் சூன்யமாக இருத்தல் கூடாது	...	92
காலந்தோறும் பூஜா புஷ்பங்கள்	...	94
வாரபத்ரங்கள்	...	96
காலை முதலிய வேளைகளில் சிறந்த புஷ்பங்கள்	...	98
அஷ்ட புஷ்பங்கள்	...	98
எடுக்கப்பட்ட புஷ்பங்களுடைய உபயோகநாள்	...	98
விலக்கப்பட்ட புஷ்பங்கள்	...	100
புஷ்பங்களைக் கவிழ்த்துச் சாத்தக்கூடாது	...	102

பக்கம்

புஷ்பங்களைக் கிள்ளக்கூடாது	...	102
பூஜைக்குரிய பத்திரங்கள்	...	104
பூஜைக்குரிய பழங்கள்	...	104
உபயோகமற்ற புஷ்பங்களை உபயோகிக்கும் காலம்	...	106
வில்வ பூஜையின் பலன்	...	108
பஞ்சவில்வம்	...	110
திரையின் முக்கியம்	...	112
திரைபோடும் காலத்தில் சிவனைத் தரிசிக்கக்கூடாது	...	112
நைவேத்யத்திற்கு உத்தமமான நெல், அவைகளின் பலன்	...	114
நைவேத்யத்தின் பலன்	...	116
நைவேத்யத்தின் உத்தம மத்யமபேதங்கள்	...	118
பாகலக்ஷ்ணம்	...	120
அசுத்தபாகம்	...	122
ஹவிஸ்ஸின் ஆறுவகை	...	124
ஐந்துவித அன்னம்	...	124
பாயஸாந்நம்	...	126
குளாந்நம்	...	126
கிருஸராந்நம்	...	126
முத்காந்நம்	...	128
அன்னபலன்	...	128
நைவேத்யத்தின் முறை	...	128
நைவேத்யத்தின் விபாகம்	...	130
தூபதீப பலன்	...	130

பக்கம்

வாத்யம் முதலியவைகளின் பலன்	...	132
நைவேத்யத்தின் முறை	...	134
பானீயம்	...	136
தாம்பூலம்	...	140
நாளிகேரம் முதலியவைகள்	...	140
தேங்காய் உடைக்கும் முறை	...	142
பழங்கள்	...	142
பலிபோடும் முறை	...	144
பலிதேவதை இடம்	...	144
பலிப்ரமாணம்	...	146
மூன்றுவித லிங்கம்	...	146
விபூதிகொடுக்கும் முறை	...	148
ஆசாரியனிடத்தில் பெறும் விபூதி விசேஷம்	...	148
ஆலயத்தின் புருஷாகாரம்	...	148
பூஜையின் பஞ்சகிருத்தம்	...	150
கித்யோத்ஸவ பஞ்சகிருத்தம்	...	150
காலந்தோறும் உத்ஸவம்	...	152
பூஜையின் ஆசனம்	...	152
அபிஷேகத்தின் முறை	...	152
ஐந்து ஆசாரியர்கள்	...	154
ஐந்து ஆசாரியர்களின் செய்கை	...	154
நித்யநைமித்யங்களின் ஒற்றுமை	...	156
ஆசாரியனுடைய பாவனை	...	158
பூஜாகாலம் தவறுதல்	...	160

பக்கம்

ஜபம் ...	162
மந்திரத்தை உச்சரிக்கும் முறை ...	162
ஜபஸமர்ப்பணத்தின் முறை ...	164
ஜபஸமர்ப்பண மந்திரம் ...	164
ஜபத்தின் பலன் ...	166
பிரதக்ஷிண பலன் ...	170
பிரார்த்தனை ...	170
பிரதக்ஷிண முறை ...	172
பூஜை முதலியவைகளின் பலன் ...	172
ஆசாரியர்கள் இவ்வாறு நினைக்கத்தக்கவர்கள் ...	174
ஆசாரிய பூஜை ...	174
ஸ்தோத்திரம் ...	178
காயத்ரீ சமுச்சயம் ...	186
பிழை திருத்தம் ...	212

॥ श्रीः ॥

श्रीकान्तद्रुहिणोपमन्युतपनस्कन्देन्द्रनन्द्यादयः
प्राचीना गुरवोऽपि यस्य करुणालेशाद्गता गौरवम् ।
तं सर्वादिगुरुं मनोज्ञवपुषं मन्दस्मितालंकृतं
चिन्मुद्राकृतमुद्रपाणिनलिनं चित्ते शिवं कुर्महे ॥

ओं श्रीगणपतये नमः

ओं श्रीगुरुभ्यो नमः ।

ओं शिवाभ्यां नमः ।

॥ नित्यपूजा लक्षण संग्रहः ॥

நித்யபூஜா லக்ஷண ஸங்கிரஹம்

चम्पारण्यं विनतविबुधं शीतरश्मेश्च वापीं
वन्दे सांबं शिवगुरुवरं शुभ्रभूदारलेभ्यम ।
विघ्नध्वंसं विनुतसुखदं विघ्नराजं विशाखं
शक्तिद्वन्द्वं वितरणपरं चाष्ट लक्ष्म्यष्टसिद्धीः ॥

इह खलु जगति चराचरात्मके चतुरशीतिपरिमिताः जीवराशयः वर्तन्ते । तत्र मानुष्यकं जन्म चतुर्लक्षमेव ।

தேவர்கள் வணங்கும் சண்பகாரண்ய க்ஷேத்திரத்தையும், சந்திரபுஷ்கரிணியையும்; வெள்ளைப்பன்றியினால் பூஜிக்கப்பட்ட சிவகுருநாதஸ்வாமியையும் வணங்குகிறவர்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுப்பவரான விநாயகரையும், இருசக்திகளையுடையவரும்

உ

॥ ॐ श्री गणपतये नमः ॥

॥ ॐ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

। ॐ शिवाभ्यां नमः ।

॥ सिद्धान्तलक्षणसंग्रहः ॥

संसारार्णवं विनतविभयं शीतांशु-
चूडावतंसं वन्दे साम्बं शिवकुमारवरं
साहस्रहारसेव्यं । विघ्नघ्नं विनत-
वत्सलं विघ्नराजं विशालं शक्तिहस्तं
वितरणचतुरं ज्ञाष्टलक्ष्म्यष्टसिद्धीः ॥

इह खलु जगति स्थावरजङ्गमात्मके चतु-
रशीतिपरिमिताः जीवराशयो वर्तन्ते ।
तत्र मानुष्यकं जन्म चतुर्लक्षमेव ।

அஷ்டலக்ஷ்மி அஷ்டசித்திகளைக் கொடுப்பவருமான முருகக் கடவுளையும் வணங்குகிறேன்.

ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமான இவ்வுலகில் எண்பத்து நான்கு லக்ஷம் ஜீவராசிகள் இருக்கின்றன.

तथाचोक्तं क्रियसंग्रहे—

जलजा नवलक्षं तु स्थावरा लक्षविंशतिः ।
क्रिमयो रुद्रसंख्याश्च त्रिंशल्लक्षं तु खेचराः ॥
पश्वादिर्दशलक्षं च चतुर्लक्षं तु मानवाः ।

तथाविधं दुर्लभं प्राप्तं मानुषं जन्म सफलयितुं त्रिभिः करणैर्भवानीपतिः परमेश्वरः अर्चितव्यः॥

तदुक्तं महाभारते द्रोणपर्वणि—

दुर्लभं प्राप्य मानुष्यं येऽर्चयन्ति सदाशिवम् ।
तेषांहि जन्मसाफल्यं कृतार्थास्ते नरोत्तमाः ॥ इति

अन्यच्च । शिवपूजारहितो मनुष्यः निष्प्रयोजनः ।

கிரியாசங்கிரஹம்—

நீர்வாழ்வன 9-லக்ஷம்; தாவரங்கள் 20-லக்ஷம்; புழுக்கள் 11-லக்ஷம்; பறவைகள் 30-லக்ஷம்; பசு முதலியவைகள் 10-லக்ஷம்; மனிதர்கள் 4-லக்ஷம்.

இவ்வாறு அடையமுடியாமல் அடைந்த மானு— ஜன்மாவைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முக்கரணங்களாலும் மங்கள மணாளனை சிவனை பூஜிக்கவேண்டும்.

ததா சோக்தம் க்ரியாஸங்க்ரஹே —

மநுஜா நவவ்ருக்ஷேஷு ஸ்தாவரா வ்ருக்ஷவிம்ஶதிஃ । க்ரிமயோ நாம ஸஜ்ஞாஸ்த்ரிம்ஶத்வ்ருக்ஷேஷு வை வராஃ । பஶ்வாதிஷு ஶதவ்ருக்ஷம் ச தத்வ்ருக்ஷம் து தாநவாஃ ।

ததாவிதஸ் ஸஹஸ்ரவ்ருக்ஷம் ஸ்தாப்யம் தாநவைஃ ஜந்து ஸம்ரக்ஷிதம் த்ரிபிஃ காரணைஃ ஸதா பவதிஃ ஸர்வேஶ்வரஃ ஶிவதத்வ்யஃ ।

ததுக்தம் மஹாபாரதே த்ரோணபர்வணி

துர்லபம் ப்ராப்ய மாநுஷ்யம் யே யஜந்தி ஸதாஶிவம் ॥ தேஷாம் ஹி ஜந்மஸாபல்யம் க்ருதார்த்தாஸ்தே நரோத்தமாஃ ॥ இதி

அந்யச்ச — ஶிவபூஜாவிஹீநா யே தேஷாம் நிஷ்ப்ரயோஜநஃ ।

மகாபாரதம்-துரோணபர்வம்—

அடையமுடியாத மானுட ஜன்மாவை யடைந்து எவர்கள் சதாசிவனைப் பூசிக்கின்றாரோ அவர்களுடைய ஜன்மம் பயனுள்ளது. அவர்கள் செய்யவேண்டியதைச் செய்தவர்கள். மற்றும் எவர்கள் சிவபூஜை செய்யவில்லையோ அவர்கள் வீண்.

स्मृतिसंग्रहे—

धिक् भस्मरहितं फालं धिग्ग्राममशिवालयम् ।
धिगनीशार्चनं जन्म धिग्विद्यामशिवाश्रयाम् ॥

तादृशी शिवपूजापि आत्मार्थ परार्थ भेदेन द्विविधा शिवागमेषु प्रपञ्चिता विलसति ।

तेऽपि शिवागमाः कामिकादिभेदेन अष्टाविंशति-संख्याकाः ।

कामिके—

कामिकं योगजं चिन्त्यं कारणं त्वजितं तथा ।
दीप्तं सूक्ष्मं सहस्रं च त्वंशुमान्सुप्रभेदकम् ॥
विजयं चैव निश्वासं स्वायंभुवमथानलम् ।
वीरं च रौरवं चैव मकुटं विमलं तथा ॥
चन्द्रज्ञानं च बिंबं च प्रोद्गीतं ललितं तथा ।

ஸ்மிருதிஸங்கிரஹம்—

நீறு இல்லாத நெற்றிபாழ்; சிவாலயமில்லாத ஊர் பாழ்; சிவபூஜையில்லாத ஜன்மம் பாழ்; சிவனையடையாத வித்தை பாழ் என்ப. அவ்வாறு சிறந்த சிவபூஜை ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம் என இருவகை; சிவாகமங்களில் விரிக்கப்பட்டு விளங்குகின்றன. அந்தச் சிவாகமங்கள்; காமிகம் முதலிய பேதங்களால் 28-வகைப்படும்.

ஸூத்ரஸங்க்ரஹே —

தஶதா வ்யாஹ்ருதம் ஸாரம் தஶாஷ்டாதஶ ஶிவா
ஹ்வயம் | தஶந்நீஶாதயஸ்தேஷு ஜ்ஞாநம் த்விதஶாஷ்டாதஶ ஶிவா
ஹ்வயம் |

தத்ர ஶ்ரீ ஶிவஸம்ஜ்ஞாஶ்ச ருத்ரஸம்ஜ்ஞ
ராஃஸம்ஜ்ஞகேஷு திவ்யா ஶிவாகமேஷு ப்ர
வஞ்சிதா விலஸதி | தேऽபி ஶிவாகமாஃ கா
மிகாதிகேஷு அஷ்டாவிம்ஶதிஸங்க்யாகாஃ ||

காமிகே —

காமிகம் யோகஜம் சிந்த்யம் காரணம் சாஜி
தம் ததா | தீப்தம் ஸூக்ஷ்மம் ஸஹஸ்ரஞ்ச அம்
ஶுமான் ஸுப்ரபேதகம் || விஜயஞ்சைவ நிஶ்வா
ஸம் ஸ்வாயம்புவமதாநலம் | வீரஞ்ச ரௌர
வஞ்சைவ மகுடம் விமலம் ததா || சந்த்ரஜ்ஞா
நஞ்ச பிம்பஞ்ச ப்ரோத்கீதம் லலிதம் ததா |

காமிகம்—

காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், அஜிதம், தீப்தம், சூக்ஷ்மம், ஸஹஸ்ரம், அம்சுமான், சுப்ரபேதம், விஜயம், நிச்வாசம், ஸ்வாயம்புவம், அநிலம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், பிம்பம், ப்ரோத்கீதம், லலிதம்;

सिद्धं सन्तानशर्वोक्तं पारमेश्वरमेव च ॥
किरणं वातुळं चैव त्वष्टाविंशतिसंख्यया ।
तेषु पूर्वं दश प्रोक्ताश्शिवभेदाः प्रकीर्तिताः ॥
तथाऽपराष्टादशकं रुद्रभेदमिति स्मृतम् ।

प्रतितंत्रं वर्तन्ते ज्ञानक्रियायोगचर्याख्यानि पादचतुष्टयानि । तेषु क्रिया पादे कर्षणादिप्रतिष्ठान्ताः प्रतिष्ठाद्युत्सवान्ताः उत्सवादिप्रायश्चित्तान्ताः सर्वाः क्रियाः विराजन्ते । पूजाऽपि तदंतर्गता एव ।

अत्र आत्मार्थपरार्थपूजयोः आद्यायाः आत्मार्थपूजायाः शिवदीक्षाभाजः सर्वेऽप्यधिकारिणः ।

परार्थपूजायास्तावत् शिवदीक्षाऽऽचार्याभिषेकभाजः आदिशैवाचार्या एव अधिकारिण इति शिवागमाः ।

சித்தம், சந்தானம், ஸர்வோக்தம், பாரமேச்வரம், கிரணம், வாதுளம் என்பன. அவற்றுள், முன் 10-ம் சிவபேதம், பின் 20-ம் உருத்திரபேதம் எனப்பெறும்.

ஒவ்வொரு ஆகமத்திலும் ஞானம், கிரியை, யோகம், சரியை என நான்கு பாகங்கள் உள. அவைகளுள் கர்ஷணம் முதல் பிரதிஷ்டை முடியவும், பிரதிஷ்டை முதல் உத்ஸவம் வரையிலும், உத்ஸவம் முதல் பிராயச்சித்தம் வரையிலுமுள்ள எல்லாம் கிரியாபாதத்தினுள் அடங்கியுள்ளன. பூஜையும் அதனுள்ளேயே கூறப்பட்டு விளங்குகிறது.

லிங்கம் ஸஞ்சாரஸம்யுக்தம் பாராஸ்தம்ப ச
வா। கிரணம் பாதரே சைவ ஸ்வாமிநம்
ஸ்ம்ருதி ஸம்மதம்॥ தேஷு பூஜா த்விதா
ப்ரோக்தா ஆத்மார்த்தேதி பரார்த்திகா। தயோ:
ஆத்மார்த்தம் ஸகலம் பூஜ்யம் பரார்த்தம் நிஷ்கலம்॥

ஆத்மார்த்தம் பூஜ்யம் ஜ்ஞாநக்ரியயோ:
ஸ்யாத் பாதயோ:।

தேஷு க்ரியாபாதே ஷட்விதா
ஸாதகா: ஆதிஶைவா: மஹாஶைவா:
அநுஶைவா: ஸர்வே: க்ரியா: பரா
ஜநே। பூஜா த்விதா மதா।

அத்ர ஆத்மார்த்தபூஜாயா: ஶிவ
தீக்ஷாஸஹாய: ஸர்வேऽப்யதிகாரிண:।

பரார்த்தபூஜாயாஸ்தாவத் ஶிவதீக்ஷாऽऽ
சார்யாபிஷேகஸஹஜ: ஶுத்தஶைவாசார்ய
ஏவாதிகாரிண இதி விஶேஷ:।

இவ்விருபூஜைகளுள் ஆத்மார்த்த பூஜைக்கு சிவதீக்ஷை பெற்ற யாவரும் அதிகாரிகள்.

பரார்த்த பூஜைக்கோவெனில் சிவதீக்ஷைபெற்று ஆசார்யாபிஷேக்தரான சிவாசாரியார் உரியவர் என ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

सा च परार्थपूजा नित्यनैमित्तिककाम्यभेदेन त्रिविधा भवति ।

तासु नित्यापि पूजा पुनः नित्यागन्तुकनित्यभेदेन द्विविधा ।

अंशुमति—

नित्यमागन्तुकं नित्यं द्विविधं परिकीर्तितम् । इति

नित्यपूजा नाम उषःकालपूजादिः आगन्तुकनित्यपूजा तु अष्टमीपूजादिः

तत्रैव—

दिनं प्रत्यर्चनं नित्यं यजेन्मासंप्रतिप्रति ।
विशेषयजनं यत्तदागतं नित्यमुच्यते ॥
अष्टम्याराधनं चैव विषुसंक्रान्ति पूजनम् ।
इदमागन्तुकं नित्य मर्चकेनैव कारयेत् ॥ इति

அந்தப் பாரார்த்த பூஜையும், நித்தியம் நைமித்திகம் காம்யம் என மூன்றுவிதம்.

அந்த நித்தியபூஜையும்; நித்தியம் என்றும், ஆகந்துக நித்தியம் என்றும் இருவகைப்படும்.

அம்சுமாநகமத்தில்—

நித்தியம் ஆகந்துக நித்தியம் என இருவகை கூறப்படும்.

𑌸𑌾 𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 ।

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌕𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 ।

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚—

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑌿

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌤𑍂𑌷𑌃𑌕𑌾𑌲𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌆𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌕𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌮𑍀𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿 ।

𑌤𑌥𑍈𑌵—

𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌸𑌗𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍁𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌆𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ।

நித்யபூஜை என்பது உஷக்காலம் முதலியன. ஆகந்துக நித்யமென்பது அஷ்டமி பூஜை முதலியன.

அதிலேயே—

தினம் தினம் செய்யும் பூஜை நித்யம். மாதந்தோறும் செய்யப்படும் விசேஷ பூஜையும், அஷ்டமீ விஷு சங்கராந்தி பிரதோஷம் அமாவாசைகளில் செய்யும் பூஜைகளும், ஆகந்துக நித்யம் என்ப.

सा नित्यपूजापि अष्टविधेति अजितागमेन उक्ता भवति यथा

उत्तमत्रितयेनाऽथ मध्यमत्रितयेन च ।
अधमद्वितयेनापि पूजैषा ह्यष्टधा स्मृता ॥
अह्नि यामचतुष्के च प्रतियामं विशेषतः ।
निशि यामचतुष्के च प्रतियामं कृतार्चना ॥
यथोक्तविधिना पूजा सा भवेदुत्तमोत्तमा ।
दिवा यामचतुष्के च पूजनं तु विशेषतः ॥
रात्रौ त्रयेच क्रियते सासा वुत्तममध्यमा ।
दिवा यामचतुष्के च रात्रौ सन्धिद्वयेऽपि च ॥
षड्सन्धिषु कृता पूजा साभवेदुत्तमाधमा ।
प्रातर्मध्याह्नसायेषु रात्रौ यामे द्वितीयके ॥
चतुर्थे च कृता पूजा सा भवेन्मध्यमोत्तमा ।
अर्धयामार्चना हीना सा भवेन्मध्यममध्यमा ॥
प्रातर्मध्याह्नसायेषु सा पूजा मध्यमाधमा ।

அந்த நித்யபூஜையும் எட்டுவிதமென்று அஜிதாகமம் கூறுகின்றது.

எவ்வாறெனில்—

உத்தமத்தில் மூன்றுவிதம், மத்யமத்தில் மூன்றுவிதம், அதமத்தில் இரண்டுவிதம் ஆக எட்டுவிதம். பகலில் 4-யாமம் இரவில் 4-யாமம் ஆக 8-காலம் செய்யப்படும் பூஜை; உத்தமோத்தமம். பகலில் 4-யாமத்திலும் இரவில் 3-யாமத்திலும் ஆக 7-காலம் பூஜை; உத்தமமத்யமம். பகலில் 4-யாமத்திலும் இரவில் 2-யாமத்திலும். ஆக 6-காலத்தில் செய்யப்படும் பூஜை

𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ।

𑌯𑌥𑌾—

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑍇𑌨 𑌚 । 𑌅𑌧𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌯𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌜𑍈𑌷𑌾𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ॥ 𑌅𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌮𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇 𑌚 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌯𑌾𑌮𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇 𑌚 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥ 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌸𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌾𑌮𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ 𑌕𑌾𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌾𑌮𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇 𑌚 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌸𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑌮𑌾 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌸𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑍇 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌸𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 ॥ 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌯𑌾𑌮𑌾𑌵𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌸𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌧𑌮𑌾 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌸𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌧𑌮𑌾 ।

உத்தமாதமமாகும். காலை; நடுப்பகல், மாலை, இரவு 2-வது யாமம், 4-வது யாமம் ஆக 5-காலம் மத்யமோத்தமம். அர்த்தயாமம் நீக்கிய மற்றவை மத்யமமத்யமம். காலை; நடுப்பகல்; மாலை 3-ம் மத்யமாதமம்.

प्रातः काले च सायं च या पूजा साऽधमोत्तमा ॥
एकदा तु कृता पूजा सा स्यादधममध्यमा ।
अधमादधमा पूजा नैव लिङ्गेषु दृश्यते ॥
तस्मादष्टप्रकारेयमिति तन्त्रेण निश्चिता ।

यामो नाम सप्तार्धघटिकामानः ।

यथा

सूक्ष्मागमे—

कालं द्विविधमाख्यातं स्थूलं सूक्ष्ममिति द्विधा ।
स्थूलं लौकिकसंज्ञं स्यात्सूक्ष्ममाध्यात्मिकं मतम् ॥
स्थूलकाले प्रयोक्तव्यं शिवपूजादि सर्वदा ।
योगिनां च निमेषेतु वेदभागः स्तुटिस्स्मृतः ॥
लवं तद्द्वयसंख्यातं तद्द्वयं निमिषं ततः ।
निमिषं तिथिसंख्यातं काष्ठा चेति प्रकीर्तिता ॥

காலை; மாலை 2-காலம். அதமத்திலுத்தமம். ஒருகாலம் செய்யப்படும் பூஜை. அதமத்தில்மத்யமம். அதமத்திலதம பூஜை, காணப்படவில்லை. ஆதலால் எண்வகைப் பூஜை நிச்சயிக்கப்பட்டது.

ஸூக்ஷ்மாகமத்தில்—

யாமம் என்பது 7½-நாழிகை; இதுவே சந்தி என்பது மாகும்.

ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் எனக்காலம் இருவகைப்படும். ஸ்தூல மென்பது லௌகிக காலம், ஸூக்ஷ்மமென்பது ஆத்மார்த்தி

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾
𑌧𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 । 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾
𑌸𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 ॥ 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌾 𑌪𑍂
𑌜𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾
𑌰𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌃

𑌯𑌥𑌾

𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇—

𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌮𑌿
𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 । 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌘𑌟𑌿𑌕𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑍂
𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌕𑌾𑌲𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 । 𑌯𑍋
𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃
𑌤𑌃 ॥ 𑌲𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌂 𑌤
𑌤𑌃 । 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌂 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥

காலம். சிவபூஜை முதலியவைகளை ஸ்தூல காலத்தினால் செய்யவேண்டும்.

யோகிகளுடைய இமைக்கொட்டலில் 4-கொண்டது த்ருடி. த்ருடியில் 2-கொண்டது லவம். அதன் இரண்டு நிமிஷம். 15-நிமிஷம் காஷ்டை.

काष्ठा च तिथिसंख्या च कला चेति प्रकीर्तिता ।
तत्कलांशो मुहूर्तश्च तथैव घटिकाद्वयम् ॥
मुनिसंख्यार्धनाडी च याम इत्युच्यते बुधैः ।
तत्संख्यष्टौ ह्यहोरात्रं यजनं प्रतियामके ॥ इति

कारणागमे तु पूजायाः षड्विधत्वं प्रतिपादितम्

यथा—

भास्करोदयमारभ्य यावत्तु दशनाडिका ।
प्रातःकालमिति प्रोक्तं पूर्वाह्णमिति कीर्त्तितम् ॥
तत्कालं तु समारभ्य यावत्तु दशनाडिका ।
मध्याह्नमिति विज्ञेयं सायंकालमथोच्यते ॥
मध्याह्नान्तं समारभ्य भवेद्या दशनाडिका ।
सायंकालमिति प्रोक्तं प्रदोषमधुनोच्यते ॥

காஷ்டை 15-கலை. கலையின் ஒரு அம்சம் முகூர்த்தம். ஒரு முகூர்த்தத்திற்கு 2-கடிகை. 7½-கடிகை ஒருயாமம். 8-யாமம் ஒரு (இரவு பகல் கொண்ட) நாள்.

காரணாகமத்தில்—

பூஜை 6-விதம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வா றெனில்; சூரியனுதயம் தொடங்கி 10-நாழிகை பிராதக்காலம்.

காஷ்டா ச த்ரிஸந்த்⁴யா ச கலா சேதி ப்ரகீர்திதா | தத்ர ப்ராத: ஶிவம் பூஜ்ய மத்⁴யாஹ்நே தத்³வதேவ ஸந்த்⁴யாயாம் || த்ரிஸந்த்⁴யாயாஞ்ச நாடீ ச யாம ஏதத்³ உத்ப்⁴வே ஶிவ: | தத்ஸமஷ்டிரஹோராத்ரம் யஜநம் ப்ரதியாமகே || இதி |

காரணாக³மே து பூஜாயா: ஷட்³வித⁴ம் ப்ரதிபாதி³தம் |

யதா² —

பா⁴ஸ்கரோத³யகாலாத்³யாவத்து த³ஶ நாடிகா | ப்ராத: காலமிதி ப்ரோக்தம் மத்⁴யாஹ்நமிதி கீர்திதம் || தத்பரம் து ஸகாலாத்³யாவத்து த³ஶ நாடிகா | மத்⁴யாஹ்நமிதி விஜ்ஞேயம் ஸாயஹ்நாநுஷ்டா²நகோசரே || மத்⁴யாஹ்நாத் ஸகாலாத்³ த³ஶ நாடிகா | ஸாயம் காலமிதி ப்ரோக்தம் ப்ரதோ³ஷம் ச ப்ரகாஶ்யதே ||

(காலசந்தி) அக்காலம் முடிந்து 10-நாழிகை மாத்யான்ஹிகம் (உச்சிக்காலம்) அதுமுடிந்து 10-நாழிகை சாயங்காலம்.

भास्करास्तमनात्पश्चात् सार्धा सप्तनाडिका ।
प्रदोषमिति विख्यातमर्धयामं ततः शृणु ॥
प्रदोषान्तं समारभ्य त्रिपादेन त्रिनाडिका ।
अर्धयाममिति प्रोक्तं रात्र्यन्तकमथोच्यते ॥
भास्करस्योदयात्पूर्वं त्रिपादेन त्रिनाडिका ।
रात्र्यन्तकमिति प्रोक्तं ज्ञात्वैवं सर्वमाचरेत् ॥ इति

तत्तत्कालेषु पूजाक्रमोऽपि भिन्नः वर्तते । तत्रादौ उषः कालपूजा यथा

कारणे—

प्रातः समयतः पूर्वं घटिकापञ्चकोत्थितः ।
ध्यानं स्तोत्रं मनोवाग्भ्यां संप्राप्तबाह्यदेशकः ॥
शुचिराचम्य शान्तश्च शौचानुष्ठानपूर्वकम् ।
धौतवस्त्रोत्तरीयश्च शिवधाम प्रवेशयेत् ॥

ப்ரதோஷகாலம்: ஸூர்யாஸ்தமன முதல் 7½-நாழிகை ஸாய ரக்ஷா. (இரண்டாங்காலமெனவழங்குகிறது) அதுமுடிந்து மேல் 3¾-நாழிகை அர்த்தயாமம். ஸூர்யன் உதயத்திற்குமுன் 3¾-நாழிகை உஷ: காலம்.

அந்தந்தக்காலங்களிலும் பூஜைமுறை வெவ்வேறு. உஷக்காலபூஜை காரணகமத்தில்—உதயத்திற்கு 5-நாழிகைக்கு முன் எழுந்திருந்த ஆசாரியன்; வாக்கினால் ஸ்தோத்திரமும்,

[illegible]

[illegible]

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇—

[illegible]

மனதில் இறைவனைத் தியானமும் செய்துகொண்டு, பாஹ்யாதிகளை முடித்துக்கொண்டு, ஆசமனம் ஸ்னானம் அனுஷ்டானம் இவைகளால் சுத்தனாய் சாந்தனாய் வெண்மையான வஸ்திரம் உத்தரீயம் தரித்துக்கொண்டு சிவாலயத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்:

निश्चित्य नाडिकास्तिस्रो भोगशक्त्यालयं गतः
अष्टपुष्पैः समभ्यर्च्य दन्तशोधनपूर्वकम् ॥
भावनास्नानकं कर्म नैवेद्यं दापयेत्ततः ।
धूपदीपं ततः कृत्वा पाद्यमाचमनार्घ्यकम् ॥
दापयेच्छिवमुत्थाप्य पादुके योजयेत्ततः ।
शिबिकायां समारोप्य प्रादक्षिण्यक्रमेण च ॥
गर्भगेहं समारोप्य मूललिङ्गे तु योजयेत् ।
उदयात्पूर्वं निश्चित्य मुहूर्तन्यूनमुत्तमम् ॥
उषःकाले प्रकुर्वीत मूललिङ्गेऽभिषेचनम् ।
नैवेद्यमुदयात्पूर्वं पूजान्ते भास्करोदयम् ॥

तत्रैवाऽन्यत्र—

देव्यालयं ततो गत्वा पूजाकर्म समाचरेत् ।
महेश्वरादिबेराणां परिवारार्चनं विना ॥ इति

உதயத்திற்கு 3-நாழிகை நிச்சயித்து சயனாலயம் (பள்ளியறை) சென்று, பாவனையினால் தந்ததாவனம் ஸ்நானம் முதலியவைகளைச் செய்வித்து அஷ்டபுஷ்பம் சார்த்தி, சிவபெருமானைப் பாதுகையில் ஆரோகணம் செய்வித்து, ப்ரதக்ஷிணக்கிரமமாக கர்ப்பகிரஹத்தில்வைத்து, இறைவனை மூலலிங்கத்தில் சேர்த்தல்வேண்டும். உதயத்திற்குமுன் ஒரு முகூர்த்தத்தில் (அதாவது இரண்டுநாழிகைக்குள்) உஷ:கால பூஜை செய்யவேண்டும். பூஜையின் முடிவில் சூர்யோதயம் ஆகவேண்டும்.

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌂
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌤𑌃 । 𑌷𑌟𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌷𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 । 𑌯𑌾𑌮
𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌚 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇
𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 । 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌾
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌚 । 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌸𑌾
𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌉𑌷𑌃𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤 𑌸𑍂𑌰𑍍
𑌯𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂
𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌚 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌰𑍋𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌬𑍇𑌰𑌾
𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 । 𑌇𑌤𑌿

பின்னர் தேவியின் ஆலயம் சென்றுபூஜை செய்ய வேண்டும். பரிவாரங்களைவிட்டு, மகேச்வரபேரங்களுக்குப் பூஜை செய்யவேண்டும். (மகேச்வரபேரம், நடராஜர், சோமாஸ்கந்தர் முதலிய மூர்த்திகள்).

प्रातः कालपूजायाः एष क्रमः उक्तः कारणागमेन धनुर्मास उषःकालपूजाविधिपटले ।

प्रातः काले यजेत्सूर्यं गणेशं पूजयेत्ततः ।
महेश्वरादि बेराणां पूजनीयं यथा भवेत् ॥
परिवारादि देवानामभिषेकोऽप्यलंकृतिः ।
मूललिङ्गे विशेषेण पूजाकर्म समाचरेत् ॥
पूर्वं गणेशनैवेद्यं मूलबेरस्य तत्परम् ।
महेशानां निवेद्याथ चान्येषां च निवेदयेत् ॥
पश्चान्निवेद्य गौर्याश्च उपचारान्यथोक्तवत् ।
धूपदीपादिकं दत्वा बलिं कृत्वा ततः परम् ॥
हुताशनं समभ्यर्च्य नित्योत्सवमतः परम् ।
चण्डेशयजनं पश्चात् प्रातः काले विधीयते ॥

இம்முறை காரணாகமத்தில் கூறப்படுவது—

உஷக்கால பூஜை காலையில், முதலில் சூர்யனைப் பூஜித்து, பின் கணபதியை பூஜிக்கவேண்டும். மகேச்வராதிகளை விதிப்படி பூஜித்து, பரிவாராதி சமஸ்ததேவதைகளுக்கும் அபிஷேகம் அலங்காரம் முதலியவைகள் செய்வித்து, பின் மூலலிங்கத்திற்கு விசேஷமான பூஜைகளைச் செய்யவேண்டும்.

நிவேதனம் செய்வது முதலில் விநாயகருக்கும், பின் மூலலிங்கத்திற்கும், மகேசபேரங்கள். மற்றைய பரிவாரங்

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌕𑌾𑌲𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌗𑌮𑍇𑌨 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍
𑌤𑌵𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 । 𑌦𑍇𑌹𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌧𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑍇𑌷𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 । 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌕𑌾𑌲𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑌾𑌣𑍍 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑍌𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌤𑌃 । 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌹𑍋𑌮𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।

களுக்கும் நிவேதனம்செய்து, பின் கௌரிக்கு ...னம் செய்து தூபதீபம் கொடுத்து பலி போட்டு; நித்யஹோமம்; நித்யோத்ஸவம்செய்து; சண்டேச்வர பூஜை முடியச்செய்வது.

अथ मध्याह्नपूजापि तत्रैव निर्दिष्टा

मध्याह्नसमये प्राप्ते स्नपनं पञ्चगव्यकम् ।
द्वारपूजां प्रकल्प्याऽथ वास्तुनाथं समर्चयेत् ॥
लिङ्गशुद्धिं ततः कृत्वा गन्धपुष्पैरलंकृतम् ।
भोगांगं पूजयेत्पश्चान्नैवेद्याद्युपचारकम् ॥
गौरीपूजां ततः कृत्वा चण्डांतं पूजयेत् ततः ।

प्रदोषकालपूजात्मकसायन्तनोपसन्धिपूजालक्षणं तु.

कारणे —

नटेशं पूजयेत्पूर्वं नैवद्यं धूपदीपकम् ।
मूलबेरस्य नैवेद्यं धूपदीपं च कारयेत् ॥
महेश्वरादिबेराणां गौर्यै चैव निवेदयेत् ।
उपचारान्समभ्यर्च्य * * * ॥ इति

காலசந்தி பூஜை பஞ்சகவ்யம், ஸ்நபனம் செய்து கொண்டு த்வார பூஜை வாஸ்துநாத பூஜை இலிங்க சுத்தி செய்து சுவாமியை ஸ்திராசனம் வரையில் பூஜித்து; அபிஷேக அலங்காரங்கள் செய்து; போகாங்கம் பூஜைசெய்து, நைவேத்தியம் முதலிய உபசாரங்கள் செய்து; பின் தேவியைப் பூஜித்து; சண்டிகேச்வரனைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

சாயங்காலத்தில் செய்யப்படும் ப்ரதோஷகால பூஜை:— முதலில் நடராஜரைப் பூஜித்துப் பின் மூலலிங்கத்திற்குத்

𑌸𑌾𑌮 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 ।

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌧𑌾𑌰𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌥 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚-
𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍇-
𑌰𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍈-
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌚𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌃
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑌕𑌾𑌲𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁
𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 —

𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌪𑌕𑌮𑍍 । 𑌉𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵
𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 [illegible]
[illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌉𑌪𑌚𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿
𑌇𑌤𑌿

தூபம் தீபம் நைவேத்தியம் முதலியவைகள் செய்து பிறகு சோமாஸ்கந்தர் முதலிய மூர்த்திகளுக்கும், தேவிக்கும் பூஜை உபசாரம் முதலியன செய்யவேண்டும்.

ततः रात्रौ प्रथमयामकरणीया महासन्धिरूपा पूजा तु दृश्यते ।

कारणे...

* * देहशुद्धिं समाचरेत् ।
स्नपनं कारयेत्पश्चात् द्वारपूजा विधीयते ॥
मूलबेरं च संस्नाप्य नैवेद्यं च ततः परम् ।
राजोपचारमार्गेण पूजयित्वा यथाक्रमम् ॥
मध्ये सर्वत्र नैवेद्यं पार्वतीचण्डभैरवान् ।
नैवेद्यं तु ततः पश्चात् उपचारांस्तथैव च ॥
हुताशनं समभ्यर्च्य नित्योत्सवमतः परम् । इति

अर्धयामपूजापि तत्रैव

अर्धयामं प्रकुर्वीत स्नपनं पञ्चगव्यकम् ।
पञ्चामृतं प्रकल्प्याथ द्वारपूजां न कारयेत् ॥
चलासनं समभ्यर्च्य स्नानं नैवेद्यकर्म च ।
धूपदीपादिकं दत्वा गौर्यै चैव निवेदयेत् ॥
पादुकाराधनं पश्चात् क्षेत्रपालं समर्चयेत् । इति

இரவு முதல்யாம மகாசந்தி என்ற பூஜையோவெனில் தேகசுத்தி செய்துகொண்டு, ஸ்நபனம்; த்வாரபூஜை; மூல பேரத்திற்கு அபிஷேகம் முதலிய செய்து நைவேத்தியம் ராஜோபசார பூஜைசெய்து; ஏனைய பரிவாரங்களுக்கும்; பின்பு தேவிக்கும் சண்டிகேசர் பைரவர் முதலியவர்களுக்கும் பூஜை செய்யவேண்டும், அக்னிகார்யம் நித்யோத்ஸவம் செய்ய

𑌤𑌤𑌃 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌕𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌤𑌃 [illegible] ।

𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌗𑌮𑍇

* * 𑌦𑍇𑌹𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ [illegible] 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 𑌰𑌾𑌜𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍 [illegible] 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 । [illegible] 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 [illegible] ॥ 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 [illegible] । 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 𑌇𑌤𑌿

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌯𑌾𑌮𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌕𑌂 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । [illegible] 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌚 । 𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍌𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ।

வேண்டும். அர்த்தயாம பூஜையும் த்வாரபூஜை யன்னியில் ஸ்நபனத்துடன் பஞ்சாமிருதம் முதலியவைகளால் அபிஷேகம் செய்வித்து சலாவனபூஜை செய்து நைவேத்திய தீபாராதனை செய்து பின் தேவிக்கு பூஜைசெய்து பாதுகாராதனம் செய்து, க்ஷேத்ரபாலபூஜை செய்யவேண்டும்.

एतः परं पूजोपकरणानि स्मर्यन्ते । प्रथमतः आलये अरुणोदयात् प्राक् सत्रिपादत्रिनाडिकायां पञ्चमहाशब्दान् घोषयेत् ।

वातुले—

अरुणोदयपूर्वे तु त्रिपादेन त्रिनाडिका ।
कुर्यात्पञ्चमहाशब्दं तदाऽशुभनिवृत्तये ॥

इत्युपक्रम्य

दारुजं चैव शंखं च लोहं सुषिरमेव च ।
गेयं सर्वैःसमायुक्तः शब्दः पञ्चविधः स्मृतः ॥ इत्युच्यते
एतेन सर्वप्राणिनां तमः अपह्रियते ।

कामिके—

कुर्यात्पञ्चमहाशब्दं सर्वप्राणि तमोपहम् । इति

இதன்பிறகு, பூஜைக்கு உரிய உபகரணங்கள் கூறப் படுகின்றன. முதலில், ஆலயத்தில் அருணோதயத்திற்கு 3¾ நாழிகைக்குமுன்பஞ்சமஹாசப்தம்கோஷிக்கச்செய்யவேண்டும். வாதுளாகமத்தில் இவ்வாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது. தாருஜம் (கட்டையிலிருந்து உண்டானது) சங்கஜம் (சங்கத்திலிருந்து உண்டானது) லோஹம் (வெண்கலம் முதலியவைகள்)

𑌇𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌕𑌾𑌹𑌲𑌪𑌟𑌹𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌘𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇 —

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌕𑌾𑌹𑌲𑌭𑍇𑌰𑍀𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾 । 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃

𑌤𑌾𑌲𑌜𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌘𑍋𑌷𑌂 𑌸𑍌𑌷𑌿𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌗𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌮𑌃 𑌅𑌪𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 —

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌮𑍋𑌪𑌹𑌂 ॥ 𑌇𑌤𑌿

சஷிரஜம் (துளைகளிலிருந்து உண்டானது) கேயம் (பாட்டிலிருந்து உண்டானது) என்பன பஞ்சமகாசப்தங்கள். இதன் பலன் சகல பிராணிகளுடைய இருள் நீங்குவது.

अन्यच्च प्रातः उषःकाले पूजानन्तरं गन्ध कुंकुम कुसुमादिभिरलंकृतसौवर्णाद्यन्यतमं कुम्भं नद्याद्यन्यतम तीर्थैरापूर्यसकलविधवाद्योपचारैर्गजशिरसि परिचारकमस्तकेवा आरोप्य आलयं प्रदक्षिणीकृत्य लिङ्गाद्यन्यतम मूर्ध्नि विसर्जयेत् ।

अभियुक्तसूक्तौ—

अर्धयामस्य पूजान्ते आरुह्य शिबिकां शिवे ।
नृत्तगीतादि वाद्यैश्च गते तु शयनालयम् ॥
गङ्गा मनोन्मनीं दृष्ट्वा शीघ्रंतस्माद्धि निर्गता ।
अर्धयामेतु कर्तव्यः पूजांते शंकरस्य च ॥
जटास्थितायाः गङ्गायाः सर्वतीर्थैन सङ्गमः ।
तदा स्पर्शेन गंङ्गायाः पावनं सर्वतीर्थकम् ॥

तस्मात्प्रभाते प्रयतो द्विजश्च
नानाविधैर्वाद्यनिनाद जालैः ।
हरेत सर्वैरुपचारकैश्च
नद्यास्तु गंगाजलपूर्णकुम्भम् ॥

மற்றும் உஷக்கால பூஜைக்குப் பிறகு நதியிலிருந்து பொன் முதலிய குடத்தில் சகல வாத்தியகோஷங்களோடு

அந்யச்ச ப்ராத: உஷ:காலே பூஜாந்தரம் ஶாந்த்யர்க்யம் அர்க்யம் அவஸரோக்திபி: ஸ்வயங்க்ருதஸ்நானவர்ஜ் த்ரவ்யாந்யதமம் ஆஹ்ருத்ய த்ரவ்யாத்யந்யதமே தீபேந ஸாதாரண ப்ர யுக்தம் ஸகலவிஷய பாத்யாவதாரண ஜஸம்பாவி பரிவாரஸமேதஸ்ய ஆரோபயந்த்வயம் ப்ரதக்ஷிணீ க்ருத்ய ஜ்ஞாத்வா அந்யதமே தேவஸ்தானே விஸர்ஜயேத் ॥

அஸ்த்ரயாக ப்ரகரணம் —

அஸ்த்ரயாகஸ்ய பூஜாந்தே க்ராஹ்யஶிவிகாம் ஶிவே । நந்தீஶாதிவாஹேஷு ஶதேவசஸ்ய ஸார்வ யம் ॥ ஶஞ்ஜநேநாநீம் த்ருஷ்ட்வா ஶீக்ரம் தஸ்மாத் நிஷ்க்ருதா । அஸ்த்ரயாகேந கர்தவ்ய: பூஜாந்தே ஸம்ஸ்காரஸ்ய ॥ ஜடாபஸ்திதாயா: ஶஞ்ஞாயா: பாவநம் ஸம்பூர்த்திரீயகம் ।

தஸ்மாத் ஹ்ராதே ப்ரயத்நாத்விஜஶ்ச நாநாவிதே பஞ்சாம்ருத நிநாத ஜாலை: । ஹேரேக ஸர்வேஷாமப ஶார்வேகஶ்ச ந்யாஸ்த்ர ஶஞ்ஞாஜலபூரணாஸங்கம் ।

நீர்த்தம் எடுத்து, யானைமேல் அல்லது பரிசாரகன் தலையில் வைத்து ப்ரதக்ஷிணக்ரமமாக ஆலயத்தைக்கடந்து, லிங்கம் விருஷபம் முதலிய எதாவதொன்றில் விடவேண்டும்.

स्वर्णकुम्भेन वाताम्रराजतेन घटेन वा।
आपोवा इति मंत्रेण घटे गंगां प्रवेशयेत् ॥
चूतपत्रैर्नाळिकेर दर्भ कूर्चादिभिर्युतम् ।
वस्त्रगन्धाक्षतैः पुष्पैरलंकृत्यविशेषतः ॥
गज मस्तक मारोप्य परिचारक मूर्ध्निवा ।
छत्र चामर संयुक्तं वाद्यघोष समन्वितम् ॥
ग्राम प्रदक्षिणं कृत्वा लिङ्गमूर्ध्निविसर्जयेत् ।

यद्वा

नन्दिकेशाभिषेकेन सर्वकार्यार्थसिद्धयः ॥ इति

சுவர்ணம் வெள்ளி தாமரம் என்ற ஏதாவதொரு கடத்தில்; நதி தீர்த்தத்தை அதற்குரிய வேதமந்திரம் சொல்லி பூரணம் செய்து மாவிலை, தேங்காய், தர்ப்பம், சந்தனம், புஷ்பம், வஸ்திரம் முதலியவைகளால் அலங்கரித்து யானையின் மீதோ அல்லது பரிசாரகன்மீதோ ஆரோகணித்து வீதிவலமாகக் கொண்டுவரவேண்டும்.

அபிக்ஞர்களுடைய வாக்யம்

அர்த்தயாம பூஜையின் முடிவில், சிவிகையில் ஆரோகணித்துச் சிவபெருமான் நர்த்தனகீத வாத்தியங்களுடன் சயனாலயம் சென்றதும், கங்கையானவள் அம்பிகையைப் பார்த்தவுடன் அங்கிருந்து வெளிக்கிளம்பி நதி முதலிய சகல

ஸர்வதீர்த்தைஸ் ஸமாயுக்தா நதீ ப்ராதஸ் ஸதா ப்ரியே
வா । ஆபோ வா இதி ஶுத்தாநி ஸந்தி ஸர்வஶ:
பூஜயேத் ॥ தஸ்மாத் ப்ராத: ப்ரயத்நேந நதீம் கத்வா
ஸர்வவாத்யஸமாயுக்தம் । வஸ்த்ரகந்தாக்ஷதை:
ஸர்வோபசாரஸம்யுக்தம் விஶேஷத: ॥ ஸஜலம்
ஆநீய பரிவாரை: ஸஹ கங்காம் । பூர்வோக்தவிதிநா
ஸம்யுக்தம் லிங்கமூர்த்நி வா ஸ்நாபிதம் ॥ யதி நந்திகே
ஸ்வரம் க்ருத்வா ஸர்வஸித்திம் விஸர்ஜயேத் ॥

யதா

நந்திகேஶாபிஷேகேந ஸர்வகாமப்ரதாயகம்

இதி ।

தீர்த்தங்களுடன் சேர்ந்து விடுகிறாள். அப்பொழுது சகல தீர்த்தமும் பரிசுத்தம். ஆதலால், காலையில் முயற்சியுடன் சகல வாத்தியங்களோடும், சகல உபசாரங்களோடும் ஆற்றில் இருந்து கங்கையைக் கொண்டுவரவேண்டும்.

முன் கூறியவாறு லிங்கத்தின் தலையிலோ அல்லது நந்தியின் பேரிலோ அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால், சகல சித்திகளும் உண்டாம்.

प्रतिकालं अभिषेकादीनां काल निर्णयोऽपि दृश्यते ।

कारणे—

घटिका द्वितयंस्नाने घटिकैकार्चने भवेत् ।
घटिकार्धं तु नैवेद्ये बलिदाने तु तत्समम् ॥
नित्याग्नि कार्यमर्धं च नित्योत्सवे द्विनाडिका ।
ताण्डवेत्वेकनाडीस्यात्प्रतिसन्धिषु कारयेत् ॥ इति

एतानि द्रव्याणि स्नानतोये योज्यानि ।

सुप्रभेदे—

पाटलोत्पल पद्मानि करवीराणि सर्वदा ।
स्नानतोयेन योज्यानि स्निग्धानि सुरभीणि च ॥

காலந்தோறும் அபிஷேகங்களுக்கு காலநிர்ணயமும் காரணாகமத்தில் காணப்படுகிறது.

காரணாகமத்தில்—

ஸ்நானத்திற்கு 2-நாழிகை, அர்ச்சனைக்கு 1-நாழிகை, நைவேத்தியத்திற்கு ½-நாழிகை, நித்தியாக்னிகார்யம்

ப்ரதிகாலம் அபிஷேகார்த்தம் காலநிர்ணயயோக்யவித்
ப்ரஶஸ்யதே ।

காரணே—

கடிகாத்விதயம் ஸ்நாநே கடிகைகார்த்தநே
ஹவிஷ்ஷு । கடிகார்த்தம் நைவேத்யே பலிதா
நே து தத்ஸமம் ॥ நித்யோத்ஸவே நித்யா
த்வே த்விநாடிகா । த்ருத்தே சைகநாடீ ஸ்யாத்
ப்ரதிஷ்டா காரயேத் । இதி

கந்தாநி த்ரவ்யாணி ஸ்நாநதோயே யோஜ்யாநி

ஸுப்ரபேதே—

பாடலோத்பலபத்மாநி கரவீராணி மல்லிகா ।
ஸ்நாநதோயேந யோஜ்யாநி ஸித்தாநி ஸௌரபீணி ச ॥

½-நாழிகை, நித்யோத்ஸவத்திற்கு ½-நாழிகை, நர்த்தனத்திற்கு ¼-நாழிகை, இவ்வாறு ப்ரதிகாலம் செய்யவேண்டும்.

அபிஷேக தீர்த்தத்தில் இத்தச்சுகந்த திரவியங்களைப் போடவேண்டும், பாதிரிப்பூ, உத்பலம், தாமரைப்பூ, அலரிப்பூ முதலியன.

अभिषेक द्रव्याणि उक्तानि सिद्धान्तरत्नाकरे ।

अभ्यङ्ग पिष्टामलकादि गव्यं
पञ्चामृत क्षीरदधीनि सर्पिः ।
मध्विक्षुसारं फल नालिकेरं
सुगन्धधारा स्नपनं च शांखम् ॥

अन्यत्र

तैलैः पिष्टरसादिभिर्गुणरसैर्गव्येन पञ्चामृतै
राज्येनाऽथ पयोदधिमधु द्रव्यैस्सदिक्षूद्भवैः ।
कुर्यात्पञ्चफलैः पुनः फलरसै स्सन्नालिकेरोद्भवै
रत्नैर्भस्म सुगन्ध कुंभसलिलै रर्घ्यैश्च संसेचनम ॥

சித்தாந்த ரத்நாகரத்தில்—

நல்லெண்ணெய் மாப்பொடி நெல்லிமுள்ளி முதலியவைகள், பஞ்சகவ்யம், பஞ்சாமிருதம், பால், தயிர், நெய், தேன், கரும்பின்சாறு, பழவர்க்கம், இளநீர், வாசனைச்சந்தனம், ச்ரிங்கு முதலிய தாராபிஷேகம், ஸ்நபனம், சங்காபிஷேகம், முதலியவைகள் வரிசையாகச் செய்யவேண்டும்.

மேலும் எண்ணெய், மாப்பொடி முதலிய மூன்று சாரங்கள் பஞ்சகவ்யம் பஞ்சாமிர்தம், நெய், பால், தயிர், தேன்,

இக்ஷ்வாதி த்ரவ்யாணி உக்தானி ஶிவாகமாந்தரே

ஷு—

[illegible]

[illegible] ।

இக்ஷுஸாரம் [illegible]

[illegible] ॥

அந்யத்ர—

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

கரும்பின் சாறு, ஐந்து பழங்கள், பழரசங்கள், இளநீர், அன்னம், விபூதி, சந்தனம், கும்பஜலம், அர்க்யதீர்த்தம் இவைகளால் முறையாக அபிஷேகம் செய்யவேண்டும்.

किञ्चिद्भेद दर्शको अन्यो विधिरपि दृश्यते

सकलागमसंग्रहे—

प्रथमं गंधतैलंच द्वितीयं पञ्चगव्यकम् ।
पिष्टं तृतीयमित्युक्तं चतुरामलकं भवेत् ॥
पञ्चमं रजनीस्नानं षष्ठं पञ्चामृतं भवेत् ।
सप्तमं पयसास्नान मष्टमं दधिचोच्यते ॥
नवमं गोघृतंचैव दशमं मधुविन्यसेत् ।
एकादशञ्चेक्षुसारं फलं द्वादशमुच्यते ॥
कदलीपनसाम्रंच गन्धोदकमतः परम् ।
त्रयोदश तथा नारिकेल मन्नं चतुर्दशम् ॥
पञ्चादशं सुगन्धाम्बु षोडशं स्नपनं भवेत् ।

अभिषेक द्रव्याणां प्रमाण परिज्ञानाय प्रथमतः प्रमाण क्रमः उच्यते ।

இதற்குக் கொஞ்சம் மாறுதலாக மற்றொரிடத்து காணப்படுகிறது.

சகலாகமசங்கிரஹத்தில் —

1. எண்ணெய், 2. பஞ்சகவ்யம், 3. மாவு, 4. நெல்லி முள்ளி, 5. மஞ்சள்பொடி, 6. பஞ்சாமிருதம், 7. பால், 8. தயிர், 9. நெய், 10. தேன், 11. கரும்பின்சாறு,

[illegible] த்ருச்யதே —

ஸகலாகமஸங்க்ரஹே —

ப்ரஸ்தம் [illegible] த்விதீயம் [illegible] |
[illegible] த்ருதீயம் [illegible] பவேத் ||
பஞ்சமம் ரஜநீஸ்நாநம் ஷஷ்டம் பஞ்சாம்ருதம் பவேத் |
ஸப்தமம் பயஸா ஸ்நாநம் அஷ்டமம் ததி [illegible] | ந
வமம் [illegible] தசமம் [illegible] பவேத் |
ஏகாதசஞ்சேக்ஷுஸாரம் [illegible] த்வாதசமுச்யதே ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] ஸ்நபநம் பவேத் ||

அபிஷேகத்ரவ்யாணாம் ப்ரமாணபரிஜ்ஞாநாய ப்ரஸ்தாதி: ப்ரமாணக்ரம: உச்யதே |

---

12. பழரசங்கள், 13. இளநீர், 14. அன்னாபிஷேகம், 15. சந்தனம், 16. ஸ்நபனம் என்பவைகள்.

அபிஷேக திரவியங்களுடைய அளவு தெரியவேண்டியதன்பொருட்டு, முதலில் அளவின் முறை கூறப்படுகிறது.

सहस्रे—

द्विपर्वं स्थायि तर्जन्यां बिन्दुरित्यभिधीयते ।
बिन्दुषट्कंतु कर्षार्धं तद्द्वयं कर्षमुच्यते ॥
कर्षद्वयं तु मुष्टिस्यात् तद्द्वयं प्रसृतिर्भवेत् ।
तद्द्वयं धारणं प्रोक्तं तद्द्वयं कुडुबं भवेत् ॥
तच्चतुष्कं भवेत्प्रस्थं तदेव पलषट्ककम् ।
आढकं तच्चतुष्कं स्यात्तद्द्वयं शिवमुच्यते ॥
तद्द्वयं द्रोणमित्युक्तं तद्द्वयं खारिसंज्ञकम् ।
तद्द्वयं भारमित्युक्तं तस्मादूर्ध्वं विचिन्तयेत् ॥

अथ अभिषेक द्रव्याणां प्रमाणानि कथ्यन्ते ।

तैलं प्रस्थ प्रमाणंस्यात्कदली पञ्चविंशतिः ।
पनसं फलमेकं स्यान्लिकुचं पञ्चविंशतिः ॥

சஹஸ்ராகமத்தில்—

ஆள்காட்டிவிரலின் இரண்டு ரேகைவரை நனைத்துச் சொட்டவிட்ட சொட்டு பிந்து என்பதாகும். அதின் 6-கர்ஷத்தின் பாதி; அதின் 2-ஒருகர்ஷம்; இரண்டுகர்ஷம் 1-முஷ்டி; 2-முஷ்டி ஒரு ப்ரச்ருதி. (அதாவது வீசம்படி) ப்ரச்ருதியின் 2-தாரணை ($\frac{3}{4}$-படி); தாரணை 2-குடுபம்; ($\frac{1}{2}$-படி) குடுபம் 4-ப்ரஸ்த்தம் (1-படி) இதுவே 6-பலம் 4-படி கொண்டது ஒருமரக்கால் அதில் 2-சிவம் அதில் 2-த்ரோணம். அதில்

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 —

𑌶𑌿𑌵𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌷𑌟𑍍𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌲𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌡𑍁𑌬𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍈𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌂 । 𑌆𑌢𑌕𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌖𑌾𑌰𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌂 । 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ।

𑌤𑍈𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌦𑌲𑍀 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 । 𑌪𑌨𑌸𑌂 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌮𑍍𑌬𑍀𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 ॥

2-காரி; அதில் 2-பாரம்; இதற்குமேல் அறிந்துகொள்ளவும்.

அபிஷேகத் திரவியங்களின் அளவு கூறப்படுகிறது. எண்ணெய் 1-படி, வாழைப்பழம் 20, பலாபழம் 1, எலுமிச்சம் பழம் 25.

चूतं पञ्चदश प्रोक्तं डाडिमीदशकं तथा ।
कुलुञ्चीदशकं प्रोक्तं नारंगं द्वादशोच्यते ।
नाळिकेरंतु दशकं शर्करात्रिपलं भवेत् ।
घृतं प्रस्थार्धकं प्रोक्तं कुडबं मधुचोच्यते ॥
पञ्चागव्या ढकंप्रोक्तं षड्प्रस्थं क्षीरमुच्यते ।
दधि तद्विगुणं प्रोक्तं रजनी पलमेवच ॥
प्रस्थं तु पिष्टचूर्णंस्या द्धात्री च त्रिपलं भवेत् ॥
माष मुद्गादि चूर्णंस्या द्धात्री च त्रिपलं भवेत् ।
माष मुद्गादि चूर्णानि प्रस्थमेकमुदाहृतम् ।
त्रिप्रस्थमिक्षु सारं च हिमांबु कुडु पार्धकम् ॥
जलद्रव्यप्रमाणं तु पलद्वयमितीरितम् ।
आढकोऽन्नाभिषेक श्चशुद्धान्नं चाढकं स्मृतम् ॥
गन्धवार्याढकं प्रोक्तं तथा पञ्चामृतं भवेत् ।
पत्रतोयं पुष्पतोयं स्वर्णतोयं तथाऽढकम् ॥

மாம்பழம் 15, மாதுளை 10, நாரத்தம்பழம் 12, இளநீர் 10, சர்க்கரை 3-பலம், நெய் ½-படி தேன் ¼-படி, பஞ்சகவ்யம் 1-மரக்கால், பால் 6-படி, தயிர் 12-படி, மஞ்சள் பொடி 1-பலம், மாப்பொடி 1-படி, நெல்லிமுள்ளி 3-பலம், உளுந்து பயறு இவைகளின் பொடி 1-படி, கரும்பின்சாறு

𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌜𑌂 𑌤𑌥𑌾
𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑍇𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌾𑌡𑌿𑌮𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌷𑌃 । 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂
𑌕𑌾𑌮𑍍𑌭𑌾𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌕𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌦𑌧𑌿 𑌤𑌥𑌾
𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌰𑌜𑌨𑍀 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥
𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌹
𑌵𑌿𑌷𑌃 । 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵𑌕𑌾
𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦 𑌕𑌾
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 । 𑌜𑌲𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌲𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍
𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑌂 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿
𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 । 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌤𑍋𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾
𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌷𑌃 । 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌤𑍋𑌯𑌂
𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 ॥

3-படி, பன்னீர் 1/8-படி, ஜலத்ரவியம் 2-பலம், அன்னாபிஷேகம் 1-மரக்கால், சுத்தான்னநிவேதனம் 1-மரக்கால், வாசனை தீர்த்தம் 1-மரக்கால், பஞ்சாமிருதம் 1-மரக்கால், பத்ரோதகம் புஷ்போதகம், சுவர்ணோதகம் 1-மரக்கால்,

कुंकुमागरुकस्तूरी कर्पूरैर्मृगनाभिना ।
हिमांबुना च सम्मिश्रं गंधंचैव चतुष्पलम् ॥
वस्त्र मष्टकरं प्रोक्तं नैवेद्यं खारीतण्डुलैः ।
व्यंजनाष्टपलं प्रोक्तं दीपार्थं प्रस्थतैलकम् ।
एवमेवं क्रमंप्रोक्तं प्रस्थतैल प्रमाणतः ।

प्रति कालं जलप्रमाणमपि दृश्यते ॥

यथा

पूर्वाह्ने पञ्चभारं तु मध्याह्ने दशभारकम् ।
भारत्रयं च सायाह्ने चाभिषेकंविभावयेत् ॥

अभिषेकादीनां नाडिकापि निर्णीता

குங்குமப்பூ பச்சக்கற்பூரம், கஸ்தூரி, கோரோசனே, பன்னீர் இவைகள் கலந்த சந்தனம் 4-பலம், வஸ்திரம் 8-முழம், தீபத்தின் பொருட்டு எண்ணெ 1-படி, இவ்வாறு ஒருபடி நல்லெண்ணெயிலிருந்து மற்றத் திரவியங்களேக் கணக்கிடவேண்டும்.

ஶாங்கராபாக்ய ஸஹஸ்ரேண ஸபாதத்ரோண நாடிநா । ஶிராம்புநா ச ஸம்க்ஷிப்தம் மத்யமேநைவ உத்க்ருஷ்டமம் । மஸ்ருஷ்டகாரம் ப்ரோக்தம் அநந்தஸ்யம் பரிதஸ்மபைவ: । வ்ருஷநாஷ்டமம் ப்ரோக்தம் ப்ரஸ்தமேதம் ப்ரமாணத: ॥

ப்ரதிகாலம் ஜலப்ரமாணமுச்யதே ॥

யதா

பூர்வாஹ்நே பஞ்சபாரம் து மத்யாஹ்நே தஶபாரகம் । பாரத்ரயஞ்ச ஸாயாஹ்நே ஹ்யபிஷேகம் விதாபயேத் ॥

அபிஷேகாதீநாம் நாடிகாதி நிர்ணய:

ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் ஜலத்தினளவு இவ்வாறு காணப்படுகிறது.

காலையில் 5-பாரம் ஜலமும், நடுப்பகலில் 10-பாரம் ஜலமும், சாயங்காலம் 3-பாரமும், அபிஷேகம் செய்யவும்.

அபிஷேகம் முதலியவைகளுக்கு நாழிகை

कारणे—

घटिकेद्वे भवेत्स्नाने घटिकैकार्चनेभवेत् ।
घटिकार्धं तु नैवेद्ये बलिदानं तु तत्समम् ॥
नित्याग्निकार्य मर्धं च नित्योत्सवे द्विनाडिका ।
ताण्डवेत्वेक नाडीस्यात्प्रति सन्धिषु कारयेत् ॥

अभिषेक द्रव्याणां फलश्रुतिः एवं ।

जलमिष्टप्रदं प्रोक्तं गन्धतैलं सुखप्रदम् ॥
पञ्चगव्यं हरेत्पापं पुष्टिं पञ्चामृतं दिशेत् ।
घृतं मोक्षप्रदं चैव क्षीरमायुष्यवर्धनम् ॥
दधि प्रजावृद्धि करं पिष्टं वै रणमोचनम् ।

காரணாகமத்தில்—

அபிஷேகத்திற்கு 2-நாழிகை, அர்ச்சனை 1-நாடி, நைவேத்தியம் ½-நாடிகை, பலிபோட ½-நாடி, அக்னிகார்யம் செய்ய ½-நாடி, நித்யோத்ஸவம்செய்ய 2-நாடி, நர்த்தனம் 1-நாடி, இவ்வாறு ஒவ்வொரு சந்திகளிலும் செய்க

कारणे —

पतिके च हस्तान्ते पतिकेकालान्ते
हस्ते । पतिकाले तु नैवेद्य बलिदानं
तु तत्समम् । नित्याग्निकार्ये यज्ञे नित्योत्सवे
शिबिका । ताण्डवे चैव नाभिस्यात् प्रति
ष्ठा कारयेत् ॥

अभिषेकद्रव्याणां फलश्रुतिः यथा ।

जलमिष्टप्रदं प्रोक्तं गन्धतैलं सुख
प्रदम् । पञ्चगव्यं हरेत्पापं पञ्चा
मृतं पुष्टिदः । घृतं मोक्षप्रदं चैव क्षीर
मायुष्यवर्धनम् । दधि प्रजावृद्धिकरं पिष्टं
चैव ऋणमोचनम् ।

அபிஷேகம் செய்யும் திரவியங்களுடைய்ப்பயன் இவ்வாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஜலம் இஷ்டத்தைத்தரும். கந்த்தைலம் சுகம் தரும், பஞ்சகவ்யம் பாபத்தைப்போக்கும். பஞ்சாமிருதம் புஷ்டியளிக்கும். நெய் மோக்ஷங்கொடுக்கும். பால் ஆயுளைக்கொடுக்கும். தயிர் பிரஜாவிர்த்தி. மாப்பொடி கடனை நீக்கும்.

रोगनाशकरी धात्री रजनी राजवश्यदा ॥
इक्षुसारात्तथाऽरोग्यं क्षौद्रसारः सुखप्रदः ।
फलपंचामृतात्संपत् कदलीसस्य वृद्धिदा ॥
पल्लवाल्लोकवश्यं च चूतंवै पुत्रवर्धनम् ।
डाडिम्या क्रोधनाशःस्यात्कुलुञ्ची शोकनाशनी ॥
नारंगयुग्ममृजुदं लिकुचं मृत्यु नाशनम् ।
शर्करा शत्रुहन्त्रीस्यान्नालिकेरंच भोगदम् ॥
अन्नाभिषेकात्साम्राज्यं गन्धतोयं च श्रीप्रदम् ।
नैवेद्यं राज्यफलदं ताम्बूलं च सुखप्रदम् ॥
सुपुण्या शंखपूजातु मार्जन्या भवनाशनम् ॥

पञ्चगव्यस्नाम

कारणे—

क्षीरं दधिघृतं चैव गोमूत्रं गोमयं तथा ।
पञ्चगव्यमितिप्रोक्तं पूजयेद्ब्रह्मपञ्चकैः ॥

நெல்லிமுள்ளி ரோகத்தைப்போக்கும், கரும்பு ஆரோக்யம். தேன் சுகம் தரும். பழபஞ்சாமிருதம் சம்பத்து. வாழைப்பழம் பயிரை வளர்க்கும். பல்லவம் உலக வசியம். மாம்பழம் புத்ரப்ரதம். மாதுளை கோபத்தைப்போக்கும். கொளஞ்சி சோகம்போக்கும். நாரத்தை ஒழுங்குபடுத்தும். எலுமிச்சை மிருத்யுவைப்போக்கும். சர்க்கரை சத்ருவைப்போக்கும். இளநீர் போகமளிக்கும். அன்னாபிஷேகம் சாம்ராஜ்யம்தரும். சந்தனஜலம் லெக்ஷ்மியைக்கொடுக்கும். நைவேத்யம் ராஜ்யம்

[illegible]

[illegible]

கொடுக்கும். தாம்பூலம் சுகம்தரும். சங்கம் நல்லபுண்யம். மார்ஜ்ஜனோதகம் பயம்நீக்கும் என்பதாம்.

காரணுகமத்தில்—

பஞ்சகவ்யம் என்பது கோமயம், கோமூத்ரம், நெய், தயிர், பால் (குசோதகம் என்பலவைகள்) இவைகளைப் பஞ்சப் பிரமமத்திஞல் பூஜிக்கவேண்டும்.

गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकम् ।
एतत्षडंग माख्यातं पूजयेत्प्रणवेन तु ॥

पञ्चामृतं तावत् द्विविधं भवति । रस पञ्चामृतं फल - पञ्चामृतमिति । रसपञ्चामृतंतु गंधोदकमिश्रितानि क्षीर दधि घृत शर्करा मधूनि । यद्येतानि कदली पनसाम्र मिश्रितानि तर्हि फलपञ्चामृतानि भवन्ति ।

तथा

मधु पय दधि सर्पि श्शर्करा मध्यमादी
न्शरपद शिवकोष्ठेविन्यसेत्ब्रह्ममंत्रैः ॥
कुडव युगलं युग्य प्रस्थपादंतु पञ्चामृत
मिह शिवमंत्रै स्स्नापयेत्त्रीणिकाले ॥

கோமூத்திரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், தர்பை ஜலம், என்ற இவ்வாறும் பஞ்சகவ்யத்திற்கு அங்கமாகும். இதை பிரணவமந்திரத்தினல் பூஜிக்கவேண்டும்.

பஞ்சாமிருதம் இருவகை. ரஸபஞ்சாமிருதம். பல பஞ்சாமிருதம் என.

ரஸபஞ்சாமிருதமோ வெனில், ஏலக்காய் முதலிய வாசனை-

𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌦𑌧𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌶𑍋𑌦𑌕𑌂 । [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌰𑌸 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌰𑌸𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰 𑌦𑌧𑌿 𑌘𑍃𑌤 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾 𑌮𑌧𑍂𑌨𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌦𑌲𑍀𑌪𑌨𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌫𑌲𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌥𑌾

𑌮𑌧𑍁 𑌪𑌯 𑌦𑌧𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌶𑍍𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾 [illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 । [illegible] 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤 [illegible] 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 [illegible] ॥

ஜலத்துடன் பால், தயிர், நெய், சர்க்கரை, தேன் இவைகளைச் சேர்த்துச் செய்யப்படுவது.

பல (பழம்) பஞ்சாமிருதமாவது:— மேற்குறிப்பிட்ட சாமான்களுடன் வாழைப்பழம், பலாப்பழம், மாம்பழம் இவைகளையும் கூட்டிச்செய்யப்படுவது.

चिन्त्य विश्वसादाख्ये

मध्येदुग्धं दधिप्राचि दक्षिणे घृतमेवच ।
उत्तरे मधुसंयोज्यं शर्करा पश्चिमेभवेत् ॥
कदळीपनसाम्रं च गन्धोदकमतः परम् ।
अग्न्यादीशान पर्यन्तं स्थापयेत्तु विशेषतः ॥

प्रतिकालं पूजायाः मंत्राणि यथा

कारणे—

पञ्चाक्षरं समुच्चार्य मध्याह्ने पूजनं कुरु ।
व्योम व्यापिं समुच्चार्य प्रदोषेचाभिषेचयेत् ॥
अङ्गैश्च ततः कुर्यात् पूजामन्त्रार्धयामके ।
अन्य सन्ध्यासु सर्वासु पञ्चब्रह्म षडंगकैः ॥

पूजानाम अंगोपांगप्रत्यंगभेदेन त्रिविधाभवति,

சிந்தியாகமம்—

நடுவில் பால், கிழக்கில் தயிர், தெற்கில் நெய், வடக்கில் தேன், மேற்கில் சக்கரை, அக்கினிதிக்கில் வாழைப்பழம், ஷருதிதிக்கில் பலாப்பழம், வாயுதிக்கில் மாம்பழம், ஈசான திக்கில் கந்தோதகம் வைத்துப் பூஜிக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறது.

ஒவ்வொரு காலங்களிலும் அபிஷேகம்செய்ய மந்திரம்.

சிந்த்யவிச்வஸாதாக்யே —

மத்யாஹ்நே பஞ்சப்ரஹ்மாணி தக்ஷிணேநைவ ததேவ ச ।
உத்தரே வ்யோமஸம்யோஜ்யம் ஶங்கரம் பஶ்சிமேந வை ॥
ஸாயம்ஸந்த்யாஸு ... ஷடங்கம் ஸ்ம்ருதம் ।
அர்த்தராத்ரே வ்யோமவ்யாபி ஸர்வயத்நாத் விஶேஷதஃ ॥
ப்ருதக் ஸ்யாத் பூஜாயாம் மந்த்ராணி யதா ।

காரணே —

பஞ்சாக்ஷரம் ஸமுச்சார்ய மத்யாஹ்நே பூஜநம் சரேத் । வ்யோமவ்யாபி ஸமுச்சார்ய ப்ரதோஷே பூஜயேச்ச ஹி । ஷடங்கைஶ்ச ததஃ குர்யாச் பூஜாமர்த்தயாமகே । அந்யஸந்த்யாஸு ஸர்வாஸு பஞ்சப்ரஹ்மமந்த்ரகைஃ ॥

பூஜநாச் சம்போர் ஸர்வஸம்பத்ப்ரதம் பவேத் ... க்ரியாஸ்வபி ॥

காரணாகமத்தில்:—

நடுப்பகலில் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தாலும், ப்ரதோஷ காலத்தில் வ்யோமவ்யாபி மந்திரத்தாலும், அர்த்தசாமத்தில் ஷடங்கமந்திரங்களாலும், மற்றையகாலங்களில் பஞ்சப்ரும்ம மந்திரங்களாலும் பூஜிக்கவேண்டும்.

ஸாங்கம், உபாங்கம், ப்ரத்யங்கம் என் பூஜை 3-விதம்

तदुक्तं

कारणे

अंगप्रत्यंग सांगंचेत्येतद्वै त्रिविधंभवेत् ।
स्नानंचैवतु पाद्यंच तथाचाचमनीयकम् ॥
वस्त्रमाभरणं चैव सुगन्धालेपनं तथा ।
अर्घ्यंच मंत्रपुष्पंच सांगंचेतिप्रकीर्तितम् ॥
उपांगं धूपदीपंच सायं भस्म प्रदानकम् ।
छत्रादि पञ्चकं नृत्तं गेयं वाद्यं तथैव च ॥
नैवेद्यं बलिदानंच होमकार्यं तथोत्सवम् ।
चुलुकांभः स्वस्ति पाठः प्रत्यंगंचेतिकीर्त्तितम् ॥
सांगेचाष्टावुपांगेच दश प्रत्यगकेचषट् ।
चतुर्विंशतिधाप्रोक्ता ह्योपचाराः प्रकीर्त्तिताः ॥

காரணாகமத்தில்:—

ஸ்நானம், பாத்யம், ஆசமனம், வஸ்திரம், ஆபரணம், சந்தனம், அர்க்யம், மந்திரபுஷ்பம் இவைகள் சாங்கம்.

தூபதீபம், விபூதி, ரக்ஷை, குடை, சாமரம், கண்ணாடி, கீர்த்தனம், வாத்தியகோஷங்கள், இவைகள் உபாங்கமாகும்.

[illegible]

[illegible] —

[illegible]

நைவேத்யம் சுளுகோதகம், ஸ்வஸ்திவாசனம், பலிதானம் ஹோமம், நித்யோத்ஸவம் இவைகள் ப்ரத்யங்கங்கள்;

சாங்கபூஜைக்கு எட்டு உபசாரங்களும், உபாங்கத்திற்கு பத்து உபசாரங்களும், ப்ர்த்யங்கத்திற்கு ஆறு உபசாரங்களும், ஆக உபசாரங்கள் இருபத்திநான்குகளாகும்.

षोडशोपचारक्रमः उच्यते

कारणे—

अवाहनंतु प्रथमं स्थापनं तु द्वितीयकम् ।
तृतीयं पाद्यतोयं स्यात् आचामंतु चतुर्थकम् ॥
पञ्चमंचार्घ्य विन्यासं षष्ठं चैवाभिषेचनम् ।
सप्तमं वस्त्रगन्धंचाप्यष्टमं पुष्प पूजनम् ।
नवमं धूपदीपंस्यात् दशमं तु निवेदनम् ।
एकादशं बलिं कुर्यात् द्वादशे होम उच्यते ।
त्रयोदशं श्रीबलिंच गेयवाद्यं चतुर्दशम् ।
नृत्तं पञ्चदशं प्रोक्त मुद्वासः षोडशो भवेत् ॥ इति

एतेषु उपचारेषु आवाहनादीनि निरूप्यन्ते ।

உபசாரம்செய்யும் முறைகள்:—

காரணாகமத்தில்—

1-வது ஆவாஹணம், செய்தல் 2-வது ஸ்தாபித்தல், 3-வது பாத்யம், 4-வது ஆசமனம், 5-வது அர்க்யம் 6-வது அபிஷேகம், 7-வது வஸ்திரம் கந்தம், 8-வது புஷ்பம், 9-வது தூபதீபம், 10-வது நிவேதனம், 11-வது பலிதானம், 12-வது

ஷோடஶோபசார க்ரம:

காரணே —

ஆவாஹநஞ்ச ப்ரதமம் ஸ்தாபநஞ்ச த்விதீயகம் । த்ருதீயம் பாத்யதோயம் ஸ்யாத் அர்க்யஞ்ச சதுர்த்தகம் । பஞ்சமாசமநம் விந்யாஸம் ஷஷ்டம் ஸ்நாநாபிஷேசநம் । ஸப்தமம் வஸ்த்ரயஜ்ஞஸூத்ரம ஷ்டமம் புஷ்பபூஜநம் । நவமம் தூபதீபம் ஸ்யாத் தசமம் து நிவேதநம் । ஏகாதசம் பலிஞ்சைவ ஸ்யாத் த்வாதசோ ஹோம உச்யதே । த்ரயோதசம் ஸ்ரீபலிஞ்ச கேயவாத்யம் சதுர்தசம் । ந்ருத்தம் பஞ்சதசம் ப்ரோக்தமுத்வாஸ: ஷோடஶோ விதி: । இதி

ஏதேஷு உபசாரேஷு ஆவாஹநாதீநி நிரூப்யந்தே ॥

ஹோமம், 13-வது பலி, 14-வது பாட்டு வாத்தியம்; 15-வது நர்த்தனம், 16-வது உத்வாசனம் ஆக உபசாரங்கள் 16-ஆகும்.

இவ்வித உபசாரங்களுள் ஆவாஹனம், ஸ்தாபனம் முதலியவைகளின் லக்ஷணம் கூறப்படுகின்றன.

सोमशंभौ—

सादरं सम्मुखी भाव मावाहन मिहोच्यते ।
भक्त्या निवेशनं तत्र स्थापनं कथितं बुधैः ।
जगन्नाथ तवास्मीति यत्स्वीकारोपदर्शनम् ।
विभुत्वेपि तदीशस्य सन्निधानं नबाध्यते ।
आकर्म काण्ड पर्यंतं सन्निधेयोऽपरिक्षयः ।
स शंभोर्व्यापकत्वेपि निरोध इति गीयते ।

मुद्रा प्रयोजनंतु,

कारणे—

मुदं करोति देवानां द्रावयत्यसुरांस्तथा ।
मोदनाद्द्रावणा च्चैव मुद्रेयं परिकीर्त्तिता ।

சோமசம்புவில்—

அன்புடன் தனக்கு எதிர் முகமாக இருக்கச்செய்தல் ஆவாஹனம். பக்தியினால் குறிப்பிட்டவிடத்தில் இருத்தல், ஸ்தாபனம், ப்ரபுவே நான் தங்களுடையவன் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளல் சந்நிதானம், தான் செய்யும் கிரியை முடிவுவரை (வ்யாபகராக இருப்பினும்) தங்குதல் நிரோதம் என்பனவாம்.

𑌸𑍋𑌮𑌶𑌂𑌭𑍌—

𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑍀 𑌹𑌾𑌵 𑌆𑌵𑌾𑌹𑌨 𑌮𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 । 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌨𑌾𑌯 𑌤𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌕𑌰𑌣𑍋𑌰𑌵𑌷𑌶𑌨𑌂 । 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌯𑌙𑍍𑌘𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍇𑌯𑍇 𑌧𑍋𑌟𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 । 𑌸 𑌶𑌂𑌹𑍋𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧 𑌇𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌤𑍁,

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇—

𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌮𑍋𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥

முத்திரையின் பிரயோஜனமேதெனில்:

காரணாகமத்தில்—

தேவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதாலும் அசுரர்களை விரட்டுவதாலும், முத்திரை எனப் பெயர்.

सोमशंभौ—

काळकण्ठ्या फडन्तेन विघ्नानुच्चाट्यमुष्टिना ।
लिङ्गमुद्रां नमस्कारं हृदा बध्वावकुण्ठयेत् ।
शिवस्यानन्द बीजस्य बोधानन्दमयस्य च' ।
अभक्तेष्वप्रकाशो यत्तद्भवे दवकुण्ठनम् ।
अङ्गानामङ्गिना सार्धं विदध्यादमृतीकृतिम् ।
अष्टत्रिंशत्कलोपेतो व्यक्तमूर्ति स्सदाशिवः ।
सकळस्तु भवेदेवं अन्यथा निष्कळश्शिवः ।
आहूतस्तस्यनाम्नातु जनः सन्निहितो भवेत् ।
तथा मंत्रप्रयोगेण तत्र सन्निहितश्शिवः ।
यथा काष्ठगतो वह्निः व्यज्यते मथनादिभिः ।
तथा मंत्रप्रभावेण भक्त्याभिव्यज्यतेशिवः ।

சோமசம்புவில்—

பட், என்ற மந்திரத்தை முடிவிலுடைய காளகண்டி முத்திரையினுல் விக்கினத்தைப் போக்கி இலிங்கமுத்திரை யுடன் ஹிருதயத்தினுல்நமஸ்காரமுத்திரையும் செய்யவேண்டும். பக்தியில்லாதவர்கள் காணுமலிருக்கவே செய்யப்படுவது அவ குண்டனம். அங்கங்களோடு அங்கங்களைச் சேர்த்தல், அமுதீ கரணம்.

அஷ்டத்ரிம் சத்கலாகியாசங்களால் பிரசிக்கப்பட்டவுடன் நிஷ்களமூர்த்தி சகளமூர்த்திபாக ஆகி; சர்வஜன த்ரிச்ய ராகின்ருர்.

[illegible]

[illegible]

ஒருவன் பெயர் சொல்லி கூப்பிட்ட மாத்திரத்தில், தன்க்கு எதிரில் வருகிறானோ அவ்வாறு மந்திரப்ரயோகத்தினால் சிவன் பிரத்தியக்ஷமாகிறார்.

எவ்வாறு கட்டையிலுள்ள அக்னி கடைந்ததும் வெளிப்படுகிறதோ, அதுபோல் மந்திரப்பிரயோகத்தினால் பரமேச்வரன் சாந்நித்யம் அடைகின்றார்.

आमूलं व्यास्थितस्याग्ने रभिव्यक्तिर्यथा तरौ ।
तद्वदेकत्र चिद्व्यक्तिः व्यापकस्य नबाध्यते ।
यथात्मनस्तनुद्वारा भवन्तोऽऽगमागमौ ।
तद्वन्मंत्रतनुद्वारा शिवस्येष्टौ गतागतौ ।
स्वामिन्सर्व जगन्नाथ यावत्पूजा वसानकम् ।
तावत्त्वं प्रीतिभावेन लिङ्गेऽस्मिन्सन्निधिं कुरु ।
आवाहनेन तन्मूर्त्तिः द्रवतिद्रुतहेमवत् ।

अन्यत्र

अंशुमति—

तस्मादावाह कालेऽस्मै चार्घ्यंदद्याद्विचक्षणः ।
पाद्यमाचमनं चार्घ्यं दूर्वापुष्पा क्षतादिकम् । इति

வேர்வரை நிறைந்து இருக்கும் அக்னி எவ்வாறு கடையும்போது கட்டையில் தோன்றுகின்றதோ; அவ்வாறு மந்திரத்தினுல் சர்வவ்யாபகனுன சிவபெருமான் ஒரு இடத்தில் காணப்படுகிறுர். இதனுல் அவருடைய வ்யாபகத்வம் பாதிக்கப்படாது.

ஆன்மாக்கள் எவ்வாறு சரீரத்தின் வழியாக போக்குவரவை உடையதோ அவ்வாறு சிவன் மந்திர சரீரத்தின் வழியாக போக்குவரவை உடையவர்,

சுவாமியே, எல்லாவுலகத்திற்கும், நாதனே. (என்னுடைய) பூஜை முடியும் வரையில், அன்போடு இவ்விலிங்கத்

ஸூக்ஷ்மஸ்ய வ்யாப்தஸ்யாபி ஸந்நிவ்ருத்த்யர்-
தாய । தஸ்யைவாத்ர அபிவ்யக்தி: வ்யாபகஸ்ய ச ஜாயதே । யதா துக்தஸ்தநாத்தாரா ஸ்ரவேந்மர்த்தநதஸ்-
ததா । தத்வந்மந்த்ரதாரா ஶிவஸ்யாவாஹநாத்-
ததா । ஸர்வவ்யாபிஸ்வரூபஸ்ய யாவத் பூஜாவஸாநகம் । தாவத் ஸாந்நித்யமாவேந லிங்கே ஸந்நிதிலிங்கயோ: । ஆவாஹநேந தத்வ்யக்தி: ப்ரோக்தம் ப்ரோக்தமேவ
வசு ॥

காமிகே

...

தஸ்யாவாஹநே காலே பாத்யமாசமநீயம் அர்க்யமித்யாதிகம் । பாத்யமாசமநம் அர்க்யம் இத்யாதிகம் ॥ இதி

தினில், ப்ரத்யக்ஷமாயிருத்தல்வேண்டும் என்று ஒருமனதுடன் பிரார்த்திக்கவேண்டும்.

ஆவாஹனம் செய்வதால், அம்மூர்த்தி த்ரவ்யத்தை அடைகின்றார்.

அம்சுமானகமத்தில்—

ஆவாஹன காலத்தில் பாத்யம் ஆசமனியம் அர்க்யம் இவைகளைக் கொடுக்கவேண்டும்.

सोमशंभौ—

पाद्यादि विनियोगस्थानानि

पाद्यं पादांबुज द्वंद्वे वक्त्रेचाचमनीयकम् ।
अर्घ्यं शिरसि देवस्य पुष्पदूर्वाक्षतानिच । इति

पाद्यद्रव्याणि

सुप्रभेदे—

उशीरं चन्दनोपेतं दूर्वासिद्धार्थ संयुतम् ।
चतुर्द्रव्य समायुक्तं पाद्यमेतदुदाहृतम् ।

आचमनम्

एलालवंग कर्पूर जंबूजातीफलं मुरम् ।
षट्द्रव्यरस संयुक्तं शिवस्याचमनीयकम् ।

சோமசம்புவில்—

பாத்யம்: காலிலும், ஆசமனீயம் முகத்திலும் அர்க்யம் சிரசிலும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகின்றது.

சுப்பிரபேதாகமத்தில்—

விளாமிச்சம்வேர் சந்தனம் அருகு வெண்கடுகு இச்சநான்கும் பாத்தியத்திற் குறியவை.

𑌸𑍋𑌮𑌶𑌮𑍍𑌭𑍌—

𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿

𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑌨𑍀𑌯𑌕𑌂 । 𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ 𑌇𑌤𑌿

𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿

𑌸𑌾[illegible]—

𑌉𑌶𑍀𑌰𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 ॥

𑌆𑌚𑌮𑌨𑌂

𑌏𑌲𑌾𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌜𑌾𑌤𑍀𑌫𑌲𑌂 𑌮𑍁𑌰𑌂 । 𑌷𑌡𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 ।

ஆசமனம்

ஏலக்காய் இரும்பு பச்சக்கற்பூரம் நாவற்பழம் ஜாதிக்காய் இந்த ஆறும் ஆசமனீய திரவியம்

अर्घ्यम्

तिलव्रीहि कुशाग्राणि आपःक्षीरं यवास्तथा ।
तण्डुलं सर्षपं चैव मर्घ्य मष्टांग मुच्यते ।

पाद्याचमनीयार्घ्यादीनां कालः उच्यते

सूक्ष्मागमे—

स्नानादौ च तदंते च नैवेद्यादौ तदंतके ।
धूपादौ च विशेषेण पाद्यमाचमनं वदेत् ।
पञ्चकालेषु मतिमान् पाद्यमाचमनं कुरु ।

पूजादौ चाभिषेकान्ते पूजान्ते च विशेषतः ।
त्रिकालेष्वर्घ्यं दानंस्यात् त्रिकाले गन्धमाचरेत् ।

அர்க்கியம்

என்று சொல்லு தெற்பை நுனி ஜலம் பால் அக்ஷதை வெண்கடுகு யவம் இந்த 8ம் அர்க்கிய திரவியம்

பாத்யம் அர்க்யம் ஆசமனீயம் இவைகளுக்குரிய காலம் கூறப்படுகிறது.

[illegible]

[illegible] । [illegible] 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑌨𑍀𑌯𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 । 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇

𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇—

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 । 𑌧𑍂𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 [illegible] । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 [illegible] 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 [illegible] ।

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑍌 𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] ।

சூக்ஷ்மாகமத்தில்—

ஸ்நானாரம்பம், அதன் முடிவு, நைவேத்தியம் அதன் முடிவு, தூப தீப காலம், இந்த 5 வேளைகளிலும் பாத்யம் ஆசமனீயம் கொடுக்கவேண்டும். பூஜையின் ஆரம்பம் அபிஷேகத்தின் முடிவு, பூஜையின் முடிவு இம்மூன்று காலங்களிலும் அர்க்கியமும் கொடுக்கவேண்டும்.

गन्धम्

अर्घ्ये विलेपने स्नाने त्रिषु गंध प्रयोजयेत् ।

अष्टपुष्पाणां कालः

सुप्रभेदे—

आवाहनार्घ्य पाद्येषु स्नाने धूपे विलेपने ।
नैवेद्ये च विसर्गे च पुष्पाण्यष्ट सुयोजयेत् ।

नैवेद्यकालः

सूक्ष्मे—

स्नानांते चार्चनांते च नैवेद्यंस्या द्विकालके ।

கந்தம்

அர்க்கியம், பூசுதல், ஸ்நானம், இம் மூன்று காலங்களிலும் சந்தனமும் கொடுக்கவேண்டும்,

அஷ்டபுஷ்பம் சாத்துங்காலம்

சுப்பிரபேதாகமத்தில்—

ஆவாஹனம், அர்க்யம், ஸ்நானம் தூபம், பூசுங்காலம், நைவேத்யம், விசர்ஜனம் இக்காலங்களில் அஷ்டபுஷ்பம் சாத்தவேண்டும்.

க்ராஸம்

ஏதேஷு விபவேஷு ஸ்நானே த்ரிஷு க்ராஸம் ப்ரயோஜயேத் ॥

ஷட்வர்ஷாணாம் காலஃ,

ஸுப்ரபேதே—

ஆவாஹநாத்யம் பாத்யாந்தே ஸ்நாநே யத்ர வை விபவேந । நைவேத்யே ச விஸர்கே ச வர்ஷாண்யஷ்ட ஸம்யோஜயேத் ।

நைவேத்யகாலஃ

ஸம்க்ஷேபே—

ஸ்நாநாந்தே சார்சநாந்தே ச நைவேத்யம் ஸம்ப்ரகல்பயேத் ।

நைவேத்யகாலம்

ஸூக்ஷ்மாகமத்தில்—

ஸ்நானத்தின்முடிவு, அர்ச்சனையின்முடிவு, ஆகிய இரண்டு காலங்களிலும் நைவேத்யம் செய்யவேண்டும்.

धूपदीपौ

पूजाकालेतु तत्पूर्वं स्नानांते चार्चनांतके ।
कपिलाघृत संयुक्त धूपदीपौ समाचरेत् ।
चतुष्कालेतु मतिमान् धूपदीपौ ददेत्प्रभोः ।

महाघण्डा

स्नानादौच तदंतेच ह्यर्चनांते तथैव च ।
नैवेद्यादौ चोत्सवादौ तदन्ते नर्तनांतके ।
एवमादिषु कालेषु महाघण्टांतु ताडयेत् ।

तनुघण्टा

कर्षणादि क्रियाकाले कर्मारंभस्य कालके ।
गणेशयजने काले पुण्याहोपक्रमे तथा ।

தூபம் தீபம்

பூஜாகாலத்தின் ஆரம்பம், ஸ்நானத்தின் முடிவு, அர்ச்சனையின் முடிவு, இக்காலங்களில் நெய்கலந்த தூபம் தீபம் செய்ய வேண்டும்.

பெரியமணி அடிக்க

ஸ்நான ஆரம்பம், முடிவு, அர்ச்சனையின் முடிவு, நைவேத்தியத்தின் ஆரம்பம், உத்ஸவத்தின் ஆரம்பம், அதன்முடிவு, நர்த்தனத்தின்முடிவு, இக்காலங்களில் பெரியமணி அடிக்க வேண்டும்.

ய-ஒுவஹீவள

வ-ஒுஜாகாமெதா- தத-ஒுமெவு ஸா_நாலெஜ வா்வ_டநாஷிகெ । கவியாவ்யுத ஸ்ஸ்யா-க்த ய-ஒுவ ஹீவள ஸஊவமேக் । வதா-ஷாமெதா் உதிஊந ய-ஒுவஹீவ்வள ஜமெத-மெஹா: ।

உஹாவஞா:

ஸா_நாஜள்வ தஜநெவ ஹுவ_டநாமெஜ தமெயெ வவ । மெநமெவஜுாஜள மொ_தவாஜள தஜநெ நதஉ நாஷிகெ । வனவ்ஊஜிஷ்-கா மெஷ்- உஹாவஞாஷ- த்தாலமெயஉ ।

தந-வஞா

கஷ்டிண்ணாஜி கியாகாமெ. கஉடாலஸ்ஹஷு காயு கெ । மமெணஸயஜமெநகாமெ வ-ணுாமெஹாவ் கூஜெ தயா ॥

கைமணி அடிக்குங்காலம்

கர்ஷணம் முதலான கிரியைகளின் ஆரம்பம்; விக்னேச்வரபூஜை, புண்யாஹவாசன ஆரம்பகாலத்திலும்.

पुण्याहे धूपदीपेच बलिभ्रमण कालके ।
सन्ततं ताडयेद्घण्टां सर्वं विघ्न निवारणीम् ।
घण्टाताडन हीनं यत्कर्म तन्निष्फलं भवेत् ॥

घण्टा नादक्रमः

एकनादंतु मोक्षार्थं द्विनादं भोग सिद्धये ।
नादत्रयं सर्वसिद्ध्यै घण्टानादफलं भवेत् ।
पुण्याह धूपनैवेद्य बल्यादौ च द्विनादकम् ।
एकनादंतु दीपेस्या त्रिनादं देवतान्तरे ।

वाद्यघोषकालः

स्नानकाले निवेद्येच बलिभ्रमण कालके ।
धूपदीपादिकालेच उषःकाले विशेषतः ।
पञ्चकाले विशेषेण वाद्यघोषंतु कारयेत् ।

தூபதீபகாலம், பலிகாலம் இவைகள் முடியும் வரையில் அடிக்கவேண்டும். மணிசப்தமில்லாவிடில் அக்காரியம் பயன் படாது.

மணி நாதகிரமம்

1-அடி மோக்ஷத்தின்பொருட்டும், 2-அடி போகத்தின் பொருட்டும், 3-அடி சகல சித்தியின்பொருட்டும் ஆகும். புண்யாஹம், தூபம், தீபம், நைவேத்யம், பலி இவைகளில் இரண்டுநாதமும், தீபம் செய்யும்போது 1-நாதமும், மற்றத் தேவர்களுக்கு 3-நாதமும் வேண்டும்.

𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑍇𑌚 𑌬𑌲𑌿𑌹𑌰𑌣𑌕𑌾𑌲𑌕𑍇 । 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌡𑌯𑍇𑌦𑍍𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑍀𑌂 । 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌤𑌾𑌡𑌨 𑌹𑍀𑌨𑌂𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌦𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌨𑌾𑌦𑌞𑍍𑌚 𑌘𑍋𑌷𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 । 𑌨𑌾𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌦𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌧𑍂𑌪𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌬𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌾𑌦𑌕𑌂 । 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌨𑌾𑌦𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ।

𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑌕𑌾𑌲𑌃

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍇𑌚 𑌬𑌲𑌿𑌹𑌰𑌣 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍇 । 𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇𑌚 𑌉𑌷𑌃𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

வாத்யகோஷம்

ஸ்நானம், நைவேத்தியம், பலிகாலம், தூபதீபகாலம், உஷ:காலம் முதலிய காலங்களிலேயும், வாத்தியங்களுடைய கோஷம் அவசியம் செய்யவேண்டும்.

नर्तनकालः

आरात्र्याराधनेकाले पूजांते तु विशेषतः ।
बलिभ्रमण कालेच तल्लक्षण पुरस्सरम् ।
त्रिषु कालेषु गणिका मद्दासी नर्तनंक्रियात् ।

शंखध्वनिः

स्नानादौ च तदन्ते च पूजान्ते च विशेषतः ।
नैवेद्योत्थापनेकाले पुष्पकाले तथैव च ।
पञ्चकाले विशेषेण शङ्खध्वनि मथाचरेत् ।

वेदघोषकालः

स्नानकाले निवेद्येच धूपदीपे तदन्तके ।
ऋगाद्यध्ययनं कुर्यात् एवमादिषु बुद्धिमान् ।

நர்த்தனம்

ஆராத்ரிகாலம், பூஜையின்முடிவு, பலிகாலம், இவைகளில் அதற்குறிய லக்ஷணத்துடன் கணிகைகளின் நர்த்தனம் செய்யவேண்டும்.

சங்கத்வனி

ஸ்நானத்தின் ஆரம்பம், அதன் முடிவு, பூஜை முடிவு, நைவேத்யம் எடுக்கும்காலம், புஷ்பம் சாத்துங்காலம், இவ்வைந்துகாலங்களில் சங்ககோஷம் செய்யவேண்டும்.

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌃

𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 । 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌣𑌿𑌕𑌾 𑌦𑌾𑌸𑍀 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ।

𑌶𑌂𑌖𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌃

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । 𑌧𑍂𑌪𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌵𑍇𑌦𑌘𑍋𑌷𑌕𑌾𑌲𑌃

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 । 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 ।

வேதகோஷம்

ஸ்நானகாலம், நைவேத்யகாலம், தூபதீபகாலம், அதன் முடிவு, இவைகளில் வேதகோஷம் செய்யவேண்டும்.

भक्तादिस्तोत्रम्

स्नाने निवेद्ये धूपेच पूजांतेच विशेषतः ।
भक्तादि स्तोत्रं गीताद्यैश्चतुष्काले समाचरेत् ।

प्रकारान्तरेण षोडशोपचार क्रमः

धूपदीपं महादीपं नागं वृषभमेवच ।
मृगं कुंभं पञ्चदीपं नक्षत्रं मेरुदीपकम् ।
कर्पूर दीपमेवोक्तं महानीराजनं तथा ।
उपचारैष्षोडशभिः पूजयेत्परमेश्वरम् ।

महादीपाधिदेवताः

एकादशस्य दीपस्य तथैका दशरुद्रकाः ।
नवशक्ति द्वारदीपे सप्तदीपेतु मातरः ।
ईशानादिच सद्यांतं पञ्चदीपञ्च कारयेत् ।
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च त्रिदीपस्याधिदेवताः ।
एक दीपे शिवः प्रोक्तश्चेत्येता दीपदेवताः ।

பக்தாதிகளின் ஸ்தோத்திரம்

ஸ்நானம், நைவேத்யம், தூபம், பூஜையின்முடிவு, இந்தக் காலங்களில் பக்தர்களின் ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டும்.

மற்றொரு வகையால் ஷோடச உபசாரக்கிரமம்

தூபம், தீபம், மகாதீபம், நாகதீபம், விருஷபதீபம், புருஷதீபம், பூர்ணகும்பம், பஞ்சதட்டு, (ஐந்து) நக்ஷத்திரதீபம், மேருதீபம், கர்ப்பூரதீபம், மகாநீராஞ்சனம் என்பனவாம்.

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑌟𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌷𑌟𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌪𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌕𑌾𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌰𑍇𑌤𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃

𑌯𑌾𑌗𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌦𑍀𑌪𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌦𑍀𑌪𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌉𑌪𑌚𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।

𑌮𑌹𑌾𑌦𑍀𑌪𑌾𑌧𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 । 𑌨𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌵 𑌦𑍀𑌪𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍀𑌪𑍇𑌽𑌥 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 । 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌚 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑍀𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 । 𑌏𑌕𑌦𑍀𑌪𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌾 𑌦𑍀𑌪𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥

மஹா தீபத்தின் அதிதேவர்கள்

11-அடுக்குத்	தீபத்தின்	அதிதேவர்	11-ருத்திரர்கள்.
ஒன்பது	,,	,,	நவசக்தி
ஏழு	,,	,,	சப்தமாத்ரு தேவதைகள்
ஐந்து	,,	,,	பஞ்சபிரம்ஹம்
மூன்று	,,	,,	மும்மூர்த்திகள்
ஒன்று	,,	,,	சிவன்

दीपाग्रज्वालालक्षणम्

श्रेष्ठं युगांगुलज्वाला मध्यमातु गुणांगुला ।
अधमा द्व्यंगुलज्वाला दीपज्वाला विधिर्भवेत् ।

दीपाराधन क्रमः

दीपोर्ध्वे कुसुमंन्यस्यं निरीक्ष्यप्रोक्ष्यतद्बुधः ।
पञ्चब्रह्म न्यसेद्धीमा द्विर्बंधंचा वकुण्ठनम् ।
त्रिशूलमुद्रां संदर्श्य हृदयांजलिना बुधः ।
चूलिकामंत्रमुच्चार्य दीपं संग्राह्य देशिकः ।
नेत्ररोग निवृत्यर्थं दीपं देवेषु दापयेत् ।
धूपं नासापुटेच्चैव दीपं नेत्रेषु दापयेत् ।

தீபஜ்வாலையின் அளவு

4-அங்குல ஜ்வாலை மிகச் சிறந்தது, 3-அங்குல ஜ்வாலை மத்யமம், 2-அங்குல ஜ்வாலை அதமம்.

தீபாராதனை செய்யும் முறை

தீபத்தின்மேல் புஷ்பத்தை வைத்து நிரீக்ஷணம், ப்ரோக்ஷணம், செய்து, பஞ்சபிரும்ஹத்தை நியசித்து, திக்பந்தனம்,

𑌦𑍀𑌪 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 [illegible] । [illegible] 𑌦𑍀𑌪𑌦𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

𑌦𑍀𑌪𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃

[illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 [illegible] । [illegible] 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌗𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌂 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯 [illegible] । [illegible] 𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 । 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 । [illegible] 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

அவகுண்டனம் செய்து, திரிசூலமுத்திரை காட்டி, மந்திரோச்சாரணபூர்வகமாகத் தீபத்தை எடுத்துக்கொண்டு, நேத்திர தோஷ நிவர்த்தியின் பொருட்டு நேத்திரத்தின் மேல்தீபத்தையும், நாசிக்கு நேரில் தூபத்தையும் கொடுக்கவேண்டும்.

दीपाराधन स्थानम्

मुखे चक्षुषि नासाग्रे कण्ठे वक्षसि पादयोः ।
सव्यपादं समुद्धृत्य वामपादं समानकम् ।
प्रत्येकं प्रणवाकारमित्येते दीपलक्षणम् ।
प्रथमं भूमिरक्षार्थं द्वितीयं व्योमरक्षणे ।
तृतीयं स्वर्गरक्षार्थ मेवं वै त्रिप्रदक्षिणम् ।

उपचार द्रव्याधिदेवताः

धूपंचैवाग्निदैवत्यं महादीपे शिवं यजेत् ।
केतुं वै नागदीपे च वृषभे धर्मदेवता ।
मृगदीपे तथाविष्णुं पूर्णकुंभे च रुद्रकम् ।
आरात्रिपञ्चदीपेषु पञ्चब्रह्माणि पूजयेत् ।

தீபாராதனை செய்யவேண்டிய ஸ்தானமோவேனில்

முகம், கண், நாசாக்ரம், கண்டம், மார்பு, கால்கள் இவ்விடங்களில் தனித்தனி ப்ரணவாகாரமாய், இடதுகாலைச் சமமாகவும் வலதுகாலைக் கொஞ்சம் தூக்கியும் வைத்துக் கொண்டு மூன்று தடைவைகள் சுற்றவேண்டும். மூன்றும் முறையே பூமி, ஆகாயம், ஸ்வர்க்கம் இவைகளைக்காக்கும்.

𑌦𑍀𑌪𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂

𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌿 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 । 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌕𑌂 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌦𑍀𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 । 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 । 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 ॥

𑌉𑌪𑌚𑌾𑌰𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃

𑌧𑍂𑌪𑍇 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍀𑌪𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌗𑌦𑍀𑌪𑍇 𑌚 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍀𑌪𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑌂 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑍀𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

உபசாரத் திரவியங்களின் அதிதேவர்கள்

தூபத்திற்கு-அக்னிதேவர், மகாதீபத்திற்கு-சிவன், நாக தீபத்திற்கு-கேது, வ்ருஷப தீபத்திற்கு-தர்மதேவன், ப்ருக தீபத்திற்கு-விஷ்ணு, பூர்ணகும்பத்திற்கு-ருத்திரன், பஞ்ச தீபத்திற்கு-பஞ்சப்ரும்மமந்திரங்கள்,, பூஜிக்கப்படவேண்டும்.

नक्षत्रदीपे संपूज्या ऋक्षाणां सप्तविंशतिः ।
आदित्या द्वादशा मेरौ शिवो भस्मनि पूज्यते ॥
दर्पणे रविदेवं च छत्रे चन्द्रं प्रपूजयेत् ।
चामरे च महालक्ष्मीं व्यजने ब्रह्मदेवताम् ॥
तालवृन्ते च वायुःस्यात्कर्पूरेऽनलदेवता ।
द्रव्येषु षोडशस्वेवं-देवतास्संप्रपूजयेत् ॥

कारणे—

पूजादिहानिफलम्

पूजाहानौ भवेद्रोगो पुष्पहानौ कुलक्षयम् ।
गन्धहानौ भवेत्कुष्ठं तोयहानिस्तुदुःखदा ॥
धूपहानौ सुखध्वंसो दीपहानौ धनक्षयम् ।
नैवेद्यहानौ दुर्भिक्षं मंत्रहानौ दरिद्रता ॥

நக்ஷத்திர தீபத்திற்கு-27 நக்ஷத்திரங்கள், மேருதீபத்திற்கு-12 ஆதித்யர்கள், திருநீற்றிற்கு-சிவபெருமான், கண்ணாடிக்கு-ஸூர்யன், குடைக்கு-சந்திரன், சாமரத்திற்கு-மகாலக்ஷ்மி, வ்யஜனத்திற்கு-அயன், விசிறிக்கு-வாயுதேவன், கர்ப்பூரத்திற்கு-அக்னிதேவன், இவ்விதம், பதினாறு திரவியங்களிலும் பதினாறு தேவர்களைத் தியானிக்கவேண்டும்.

காரணாகமத்தில் —

𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍁𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌰𑌵𑌿𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍋𑌤𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑍇 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌂 । 𑌤𑌾𑌲𑌵𑍃𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍇𑌷𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 —

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌹𑌾𑌨𑌿𑌦𑍋𑌷𑌂

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌹𑌾𑌨𑍌 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌰𑍋𑌗𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌹𑌾𑌨𑍌 𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 । 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌹𑌾𑌨𑍌 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌕𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌹𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌾 । 𑌧𑍂𑌪𑌹𑌾𑌨𑍌 𑌸𑍁𑌖𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌹𑌾𑌨𑍌 𑌧𑌨𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 । 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌹𑌾𑌨𑍌 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍌 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾 ।

உபசாரமில்லாவிடில் உண்டாகும் தோஷங்கள்;

பூஜை இல்லாவிடில் ரோகமும், புஷ்பமில்லாவிடில் குல நாசமும், சந்தனமில்லாவிடில் குஷ்டரோகமும், ஜலமில்லாவிடில் துக்கமும், தூபமில்லாவிடில் சுகத்தின் நாசமும், தீபமில்லாவிடில் பொருள்ஹானியும், நைவேத்தியமில்லாவிடில் துர்பிக்ஷமும், மந்திரமில்லாவிடில் தரித்திரமும்.

वस्त्रहानौ महारोगो होमहानौ कुलक्षयम् ।
वलिहानौ ग्रामनाशश्चाज्यहानौ मृतिर्भवेत् ॥
बिल्वदूर्वाक्षतै हानौ शत्रुभ्यो भयमाप्नुयात् ।
घण्टाहानौ तु बाधिर्यं मुद्राभावेऽसुरैर्भयम् ॥
नित्याग्निकार्यहानौ च पूजाया निष्फलं भवेत् ।
नित्योत्सवविहानौ तु राजराष्ट्रभयं भवेत् ॥
सर्वद्रव्यविहानौ तु देवता कोपमाप्नुयात् ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजां भक्त्या समाचरेत् ॥

अथ वस्त्राणि

दुकूलपट्टवस्त्रैश्च शुद्धवस्त्रैर्महेश्वरम् ।
अथ कार्पासवस्त्रैर्वा शुद्धिं कृत्वा तु संग्रहेत् ॥

வஸ்திரமில்லாவிடில் மகாரோகமும், ஹோமமில்லாவிடில் குல க்ஷயமும், பலி இல்லாவிடில் கிராமநாசமும், நெய்யில்லா விடில் மரணமும், வில்வம் அறுகு அக்ஷதையில்லாவிடில் சத்ரு பயமும், மணியில்லாவிடில் செவிட்டுத்தன்மையும், முத்திரை யில்லாவிடில் அசுரபயமும், நித்யாக்னிகாரியமில்லாவிடில் பூஜைக்கு நிஷ்பலமும் நித்யோத்ஸவமில்லாவிடில் அரசர் ராஜ்யம் இவைகளுக்குப்பயமும், சர்வதிரவியமில்லாவிடில் தேவதைகளுக்குக் கோபமும் உண்டாகும், எல்லாத்திரவியங் களும் இல்லாவிடில் அளவுகடந்த தீங்கும் உண்டாகும். ஆதலால், சர்வ முயற்சியாலும் பூஜையை பக்தியோடு நன்றாய்ச்செய்யவேண்டும்.

வஸ்த்ரஹா_நள உஹாரொரொமொ ஹொரஉஹா_நள: கூுமுகூஷபம் । ஶுஷிஹா_நள த்ராஉ_நாஶஶ்சாஜ்யஹா_நள ஜ்ய_திஹ-ுவெகு । ஶிஷ்வ-ஶுவ-ுாகூஷவெத ஹ-ுா_நள ஶுத்ரு ஹெ்யா ஹபஉாவ்நயாகு । வர்ணாஹா_நள த ஶாயியஶும் உஉத்ரா ஹாஓவzவ்ுஓொஹ-ுபம் । நி_த்யாஹ்நிகாய-ுஹா_நள வ வ-ஶுஜாயாநிஷ்ஷமம் ஹவெகு। நிதெ்யாத்ஸவ விஹா_நள த ராஜராஷ்ட்ர ஹபம் ஹவெகு । ஸவ-ுஉத்ரவ்ய விஹா_நள த ஜெவ_தா கொவஉாவ்நயாகு । த்ஸாத்ஸவ-ுப்ரபத்நெ வ-ஶுஜாம் ஹக்த்யா ஸஉாவரெகு ॥

கூுஶவஸ்த்ராணி

உுகூஶுஶு வப்டுவவெஸ்த்ரஶ்வ ஶுஊவவெஸ்த்ரஉ-ு ஹெஶ்வரம் । கூுஶகர்வ-ுாஸவவெஸ்த்ரவ-ுா ஶுஷிம் கூுகூா_த ஸம்ஞஹெகு ।

வஸ்திரம்

பட்டு வஸ்திரங்களாலும், அநேக வர்ணமுள்ள வஸ்திரங்களாலும், பஞ்சு நூல் வஸ்திரங்களாலும் சுத்தம் செய்யப்பட்டவைகளால் அலங்கரிக்கவேண்டும்.

वर्जितानि वस्त्राणि

छिन्नं पुराणं स्फुटितं वर्जयेदाखुदष्टकम् ।

नानावर्णवस्त्रधारणकालः

पूर्वाह्णे सितवस्त्रं तु मध्याह्ने रक्तवस्त्रकम् ।
पीतवस्त्रं तु सायाह्ने कृष्णं स्यादर्धयामके ॥

वस्त्रधारणफलं शिवधर्मे उक्तम्

यथा

वासांसि सुविचित्राणि सारवन्ति मृदूनि च ।
शुद्धानि च शिवे दद्यात् विकेशानि नवानि च ॥
यावत्तद्वस्त्रतन्तूनां परिमाणं विधीयते ।
तावद्वर्षसहस्राणि शिवलोके महीयते ॥

தள்ளத்தக்க வஸ்திரம்

பழமையானதும், கிழிந்ததும், வெடித்ததும், எலி கடித்ததுமான வஸ்திரத்தை விலக்கவேண்டும்.

காலந்தோறும் வஸ்திரம் சாத்தும்முறை—

முற்பகலில் வெண்மை வஸ்திரமும், நடுப்பகலில் சிவப்பு வஸ்திரமும், சாயங்காலத்தில் மஞ்சள் வஸ்திரமும், அர்த்த யாமத்தில் கறுப்பு வஸ்திரமும் சாத்தவேண்டும்.

வர்ஜிதாநி வஸ்த்ராணி

ஹீநம் விவர்ணம் ஸ்ஃபுடிதம் வர்ஜயேத்தாவதூஷகம் |

நாநாவர்ண வஸ்த்ரதாரணகால:

பூர்வாஹ்ணே ஸிதவஸ்த்ரம் து மத்யாஹ்ணே ரக்தவஸ்த்ரகம் | பீதவஸ்த்ரம் து ஸாயாஹ்ணே க்ருஷ்ணம் ஸ்யாதர்த்தயாமகே ||

வஸ்த்ரதாரணபலம் ஶிவதர்மே உக்தம்

யதா

வாஸாம்ஸி ஸுவிசித்ராணி ஸாரவந்தி ம்ருதூநி ச | ஶுத்தாநி ச ஶிவே தத்யாத் விதோஷாணி நவாநி ச | யாவத்தத்வஸ்த்ரதந்தூநாம் பரிமாணம் விதீயதே | தாவத்வர்ஷஸஹஸ்ராணி ஶிவலோகே மஹீயதே |

வஸ்திரம் சாத்துவதின் பயன்

சிவதருமத்தில்—

மிருதுவாயும் கெட்டியாயும் அழகாயும் சுத்தமாயும் புதிதாயும் தோஷமற்றதாயுமுள்ள வஸ்திரத்தை சாத்தினால் அவை எவ்வளவு நூல் கொண்டதோ அவ்வளவு வருஷம் சிவலோகத்தில் வாழுவான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

परमेश्वरस्य यज्ञोपवीतमपि दातव्यम् ।

कवचेनोपवीतं स्यात् वस्त्रं वै हृदयेन तु ।
त्रिवृतं शुक्लपीतं वा पट्टवस्त्रादिनिर्मितम् ॥
यज्ञोपवीतं रुद्राय दत्वा प्राप्नोति काङ्क्षितम् ।

गन्धं वासानाद्रव्यमिश्रितम् दद्यात् ।

यथा

सुप्रभेदे—

कुंकुमागरुकस्तूरी कर्पूरचन्दनादिभिः ।
हिमांबुना गंधसारैः कस्तूरीयक्षकर्दमैः ॥
लिङ्गस्य लेपनं कुर्यात् दिव्यगन्धैस्सुगन्धिभिः ।

பரமேஸ்வரனுக்கு பூணூல் சாத்துவதன் அவசியம்—

கவசமந்திரத்தினால் பூணூலும், ஹ்ருதயமந்திரத்தினால் வஸ்திரமும், சாத்தவேண்டும். மூன்று இழையுள்ளதாயும், பட்டினால் செய்யப்பட்டதாயுமுள்ள யக்ஞோபவீதத்தை ருத்திரனுக்குச்சாத்துவதால் இஷ்ட பலத்தை அடைவான்.

வாசனைத் திரவியங்களோடு கூடிய சந்தனம் சாத்த வேண்டும்.

𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 ।

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌾𑌸𑍇𑌨𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 ॥

𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌉𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।

𑌯𑌥𑌾

𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇—

𑌕𑌾𑌂𑌕𑌾𑌶𑌾𑌗𑌰𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍀 𑌕𑌪𑍍𑌪𑍂𑌰 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌹𑌿𑌮𑌾𑌂𑌬𑍁𑌨𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍀 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍈𑌃 । 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌗𑌸𑌿𑌭𑌿𑌃 ।

சுப்ரபேதாகமத்தில்—

அகரு, சந்தனம், கோஷ்டம், குங்குமம், கற்பூரம் இவைகளுடன் பன்னீர் கலந்த சந்தனம் இறைவனுக்குச் சாத்தவேண்டும்.

तत्रैव अन्यत्

अगरुं चन्दनं चैव कोष्ठं कंकुममेव च ।
समं दद्यात्तदर्धं वा पादं कर्पूरसंयुतम् ॥

रत्नाद्यलंकारोपि विशेषेणोक्तः

सुप्रभेदे—

माणिक्यमर्कवारे तु चन्द्रवारे तु मौक्तिकम् ।
प्रवाळं कुजवारे तु बुधे मरकतं भवेत् ॥
सुरेड्ये पुष्परागं च शुक्रेवज्रमिति स्मृतम् ।
इन्द्रनीलं तु सौरे स्यात् सर्वाण्येतानि तानि च ॥
सर्वत्रवारे योग्यानि भूषणानि महेशितुः ।

அவ்விடத்திலேயே மற்றொரு விதம்

காலாகரு, சந்தனம், கோஷ்டம், குங்குமப்பூ: இவைகளை சமமாகச் சேர்த்து பாதிப்பங்காவது கால் பங்காவது பச்சைக்கற்பூரம் சேர்த்துச் சாத்தவேண்டும்.

ஒவ்வொரு வாரங்களிலும் அலங்காரத்திற்கு விசேஷமான ரத்னத்தையும் கூறுகிறது.

சுப்ரபேதாகமம்—

ஞாயிறு மாணிக்கம்
திங்கள் முத்து

ததைவ ஸ்ம்ருதி:

ஸுவர்ணம் ரஜதஞ்சைவ கௌஷ்டம் காம்ஸ்யம் ததைவ ச | ஸர்வம் ப்ரஶஸ்தம் ஸர்வேஷாம் வா பாத்ரம் ஸுவர்ணஸம்யுதம் |

ரத்னாலங்காரோபி விஶேஷேணோக்த: |

ஸ்ம்ருத்யந்தரே—

மாணிக்யம் ஸூர்யவாரே து சந்த்ரவாரே து மௌக்திகம் | ப்ரவாளம் பௌமவாரே து புதவாரே மரகதம் பவேத் | ப்ருஹஸ்பதே: புஷ்யராகஞ்ச ஶுக்ரே வஜ்ரம் ப்ரகீர்த்திதம் | இந்த்ரநீலஞ்ச ஶனேஶ்சரஸ்ய ஸர்வாண்யேதானி தானி ச | ஸர்வத்ராபி ரத்னதாரண நிஷேணாதி ஜ்யோதிஷிகா: ||

செவ்வாய்	பவழம்
புதன்	மரகதம்
வியாழன்	புஷ்பராகம்
வெள்ளி	வஜ்ரம்
சனி	இந்திரநீலம்,

எல்லாம் எப்போதும் சாத்தலாம். ஆனால் இந்த ரத்னங்கள் இந்தக்கிழமைகளில் விசேஷமானவை.

लिङ्गस्य शीर्षं कदापि कुसुमहीनं न कर्तव्यम्

किरणे—

न शून्यमस्तकं लिङ्गं कुर्यात्तत्र कदाचन ।

निर्माल्यपुष्पविसर्जनक्रमोऽपि उक्तः

सूक्ष्मागमे—

यथा

कनिष्ठानामिकामध्ये नवपुष्पं तु संग्रहेत् ।
अंगुष्ठतर्जनीभ्यां तु निर्माल्यं च विसर्जयेत् ॥
विसर्जनस्य तत्काले पुष्पं मूर्ध्नि च विन्यसेत् ।

கிரணாகமத்தில்—

இலிங்கத்தின் சிரசில் ஒருபோதும் புஷ்பமில்லாமல் இருக்கக்கூடாது.

ஸூக்ஷ்மாகமத்தில் —

கனிஷ்டை அநாமிகை விரல்களுடைய மத்தியில் புஷ்பத்தை வைத்துக்கொண்டு அங்குஷ்டம் தர்ஜனி விரல்களால்

[illegible] ஶீர்ஷம் புஷ்பாதி புஷ்பாரோஹணம் ந கர்தவ்யம் ||

கிரணே —

ந ஸ்ப்ருஶேந்நிர்மால்யகம் [illegible] தத்ர புஷ்பம் |

நிர்மால்யபுஷ்பவிஸர்ஜநக்ரமோऽபி உக்த:

ஸூக்ஷ்மாகமே —

யதா

அங்குஷ்டாநாமிகாமத்யை: புஷ்பாணி ஸங்க்ருஹ்ய | அங்குஷ்டதர்ஜநீப்யாந்து நிர்மால்யந்து விஸர்ஜயேத் | விஸர்ஜநஸ்ய தத்காலே புஷ்பம் மூர்த்நி ச விந்யஸேத் ||

நிர்மால்யத்தை விசர்ஜனம் செய்து விசர்ஜனம்செய்யும் காலத்தில் மூன் விரலில் இடுக்கிக் கொண்ட புஷ்பத்தைச் சார்த்தவேண்டும் என் கூறுகின்றது.

प्रतिकालं अर्चयितव्यानि पुष्पाणि

कारणे—

प्रातःकाले

पंकजं च पलाशं च तुळसी नवमल्लिका ।
नन्द्यावर्तं च मन्दारं माधवी चंपकं तथा ॥
पुन्नागं केतकी चापि प्रातःकालार्चने दश ।

मध्याह्ने

श्वेताब्जं करवीरं च पलाशं तुळसी तथा ।
उत्पलं बिल्वपत्रं च शंखं कुरवकं तथा ॥
गोविदारंचैकपत्रं दश मध्याह्नपूजने ।

காலந்தோறும் புஷ்பவிதி கூறப்படுகின்றது.

காரணாகமத்தில்—

காலையில்

தாமரைப்பூ, பொரசம்பூ, துளசி, நவமல்லிகை, நந்தியா வட்டை, மந்தாரை, முல்லை, சண்பகம், புன்னாகம், தாழை இந்தப் 10-புஷ்பங்களாலும் பூஜிக்கவேண்டும்.

ஶ்ரீகாமிகோக்த த்ரவ்யாதி புஷ்பாணி

காமிகே —

ப்ராதஃகாலே

பங்கஜம் ச ஸரோஜஞ்ச தாமரஸீ நவஸ்ரீகா ।
நந்த்யாவர்த்தஞ்ச மந்தாரம் மாலதீ மல்லிகம் ததா ।
வாஸந்தம் கேதகீ த்ரயம் ப்ராதஃகாலார்சநே ஶுபம் ॥

மத்யாஹ்நே

ஶ்வேதாப்ஜம் கரவீரம் ச பலாஶம் துளஸீ ததா । உத்பலம் பில்வபத்ரஞ்ச ஶங்கம் கல்ஹாரகம் ததா । கோவிதாரஞ்சைகபத்ரம் ச மத்யாஹ்நே பூஜயேத் ॥

நடுப்பகலில்

வெண்தாமரை, அரளி, பொரசு, துளசி, நெய்தல், வில்வம், சங்கபுஷ்பம், மருதாணி, கோவிதாரம், ஓரிதழ், இந்த 10-புஷ்பங்களாலும், பூஜிக்கவேண்டும்.

सायंकाले

रक्ताब्जं कुमुदं चैव मल्लिका जाति मालती ।
मरुर्दमनकं वाऽपि वेरकं गजकर्णिका ॥
तुळसी बिल्वपत्रं च सायंकालार्चने दश ।

वारेषु पत्रविशेषः

तत्रैव

कारणे—

यथा

अर्कवारेतु बिल्वंस्यात्तुळसी सोमवारके ।
अंगारेतु कपित्थंस्यान्मातुळंगं बुधे तथा ॥
बृहस्पत्यांच मंदारं भार्गवे जंबुपत्रकम् ।
विष्णुक्रान्तिर्भवेत्सौरे वारपत्रमिहोच्यते ॥

மாலையில்

செந்தாமரை, அல்லி, மல்லிகை, ஜாதி, முல்லை, மருக்கொழுந்து, வெட்டிவேர், கஜகர்ணிகை, துளசி, வில்வம், இந்த 10-புஷ்பங்களாலும், பூஜிக்கவேண்டும்.

வாரங்களின் பத்திர விசேஷங்கள்:-

காரணாகமம்—

ஞாயிறு	வில்வம்
திங்கள்	துளசி
செவ்வாய்	விளா

𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲𑍇

𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌬𑍍𑌜𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍌𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌜𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾 ।
𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑍇 𑌶𑍁𑌭𑌂 ॥

𑌵𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 —

𑌯𑌥𑌾

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍁𑌲𑌸𑍀 𑌸𑍋𑌮𑌵𑌾𑌸𑌰𑍇 । 𑌭𑍌𑌮𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑌂𑌪𑌂 𑌬𑍁𑌧𑍇 𑌤𑌥𑌾 । 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌵𑍇 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌪𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 । 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌨𑍌𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

புதன்	மாவிலிங்கம்
வியாழன்	மந்தாரை
வெள்ளி	நாவற்பத்திரம்
சனி	விஷ்ணுக்ராந்தி

என்பன.

प्रातरादिषु कालेषु श्लाघ्यतमानि कुसुमानि इमानि

नन्द्यावर्तं शुभं प्रातः मध्याह्ने करवीरकम् ।
सायंकाले मल्लिकाच द्विकर्णी चार्धयामके ॥

अष्टपुष्पाणि

अर्कचंपकपुन्नागनन्द्यावर्तानि पाटली ।
बृहतीकरवीराणि द्रोणपुष्पाणि चार्चयेत् ॥

संगृहीतपुष्पाणां उपयोग्य दिनसङ्ख्या

पद्मं तु पञ्चरात्रंस्यात्करवीरं दिनत्रयम् ।
बिल्वपत्रं च षाण्मासं तुळसी च त्रिमासकम् ॥
केतकी पञ्चरात्रं वै चोत्पलं तु त्रिरात्रकम् ।
चंपकं चैकरात्रं च गिरिमूलं दिनत्रयम् ॥
उशीरं सर्वकालं तु गृहीतमुपयुज्यते ।

காலைமுதலிய முக்கிய காலங்களில் முக்கியமான புஷ்பங்கள்.

காலையில் நந்தியாவட்டை, மத்தியானத்தில் அரளி, சாயங்காலத்தில் மல்லிகை, அர்த்தயாமத்தில் த்விகர்ணி, என இவ்விதம் பூஜிக்கவேண்டும்.

அஷ்ட புஷ்பங்கள்—

அருகு, சண்பகம், புன்னாகம், நந்தியாவட்டை, பாதிரி, ப்ருஹதி, அரளி, தும்பை இவைகள்.

ராத்ர்யாதி காலேஷு ஶ்ராவ்யதராணி காலாந்தராணி ஜராணி ।

நந்த்யாவர்த்தம் ஸஹம் ப்ராதஃ மத்யாஹ்நே கரவீரகம் । ஸாயங்காலே மல்லிகாம் ச யூதிகாம் வா யாமகே ॥

புஷ்ப பர்யுஷாணி

அக்ஷதம் சம்பகம் பத்மம் நந்த்யாவர்தானி பாடலீ । ப்ருஹதீ கரவீராணி த்ரோண பர்யுஷாணி ஜாதுசித் ।

ஸங்க்ருஹீத பர்யுஷாணாம் உபயோகாவதி நிர்ணய: ।

பத்மம் பஞ்சாஹம் கரவீரம் தினத்ரயம் । பில்வபத்ரம் ஷண்மாஸம் துலஸீ ச த்ரிமாஸகம் । கேதகீ பஞ்சராத்ரம் உத்பலம் து த்ரிராத்ரகம் । சம்பகம் ஏகராத்ரம் விஷ்ணுக்ராந்தம் தினத்ரயம் । உஶீரம் ஸர்வகாலேஷு க்ருஹீதமேவ யஜ்யதே ॥

எடுக்கப்பட்ட புஷ்பங்களின் உபயோக நாட்கள்—

தாமரை 5-நாள், அரளி 3-நாள், வில்வம் 6-மாதம், துளஸி 3-மாதம், தாழம்பூ 5-நாள், நெய்தல் 3-நாள், சண்பகம் 1-நாள், விஷ்ணுக்ராந்தி 3-நாள், விளாமிச்சை எப்பொழுதும், பூஜிக்கலாம்.

वर्ज्यानि पुष्पाणि

कारणे—

करानीतं पटानीतं स्वयं पतितमेव च ।
एरण्डार्कपुटानीतं हन्ति पुण्यं पुरातनम् ॥

अन्यत्रापि तथैव

निर्गन्धं केशकीटादि दूषितं चोग्रगन्धकम् ।
मलिनं तुच्छ संस्पृष्टमाघ्रातं स्वविकासितम् ॥
अशुद्धभाजनानीतं स्नात्वानीतं च याचितम् ।
शुष्कं पर्युषितं चैव भूमिगं नार्पयेत् सुमम् ॥
तिलाचांपेयकलिकां वर्जयेत् कलिकान्तरम् ।

பூஜிக்கக் கூடாத புஷ்பங்கள்—

காரணாகமத்தில்—

கையிற்கொண்டுவந்தது, தானாகவிழுந்தது, கொட்டை இலை, எருக்க இலைகளிற்கொண்டுவந்தது கூடாது.

அதேபோல் மற்றோரிடத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வாசனை இல்லாததும், மயிர் புழு இவைகளால் தூஷிக்கப் பட்டதும், கடும் வாசனையுடையதும், வாடினதும், தகாதவர்

ஸங்க்ராஹ்ய ஸங்க்ரஹணி

காமிகே

கராநீதம் படாநீதம் புஷ்பம் வர்ஜிதமேவ ச |
பர்ணாக்ரே பாத்ராநீதம் ஹஸ்திஸ்பர்ஷஞ்ச புரா
தநம் ||

அந்யத்ராபி ததைவ

நிர்கந்தம் கேசகீடாதி தூஷிதம் சோக்ர
கந்தகம் | ஜீர்ணம் து ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாக்ராதம் ஸ்வவி
காஸிதம் | அசுத்தபாஜநாநீதம் ஸ்நாதகாநீதம் ச
யாசிதம் | ஸுஷ்கம் பர்யுஷிதஞ்சைவ பூமிபதிதம்
நாபத்யேத் த்யஜேத் | விநா சாம்பேய கலிகாம் வர்ஜ
யேத் கலிகாந்தரம் ||

களால் தொடப்பட்டதும், முகரப்பட்டதும், தன்னால் மலரச் செய்யப்பட்டதும், அசுத்தமான பாத்திரத்தில் கொண்டுவரப் பட்டதும், ஈரவஸ்திரத்துடன் கொண்டுவரப்பட்டதும், யாசிக்கப்பட்டதும், காய்ந்ததும், பழையதும், பூமியில் விழுந்ததுமான புஷ்பங்கள் கூடா. சம்பக மொக்கு தவிர மற்றைய புஷ்பங்களின் மொட்டுகளும் பூஜைக்கு ஆகாது.

पुष्पाणि अधोमुखानि नदेयानि

मन्त्रमहोदधौ—

पत्रं पुष्पं फलं देवे नप्रदद्यादधोमुखम् ।
पुष्पांजलौ नतद्दोषः तथापर्युषितस्य च ॥

पुष्पाणि अच्छेद्यानि

पुष्पच्छेदात्तु दौर्भाग्यं पत्रच्छेदाद्रिपुक्षयः ।
बिल्वस्यच तुलस्याश्च दलैश्शंकरमर्चयेत् ॥
पत्रच्छेदं प्रकुर्वाणः पुष्पच्छेदं नकारयेत् ।
पुष्पच्छेदं नकुर्वीत ब्रह्महत्यादि संभवात् ॥

புஷ்பங்களைக் கவிழ்த்துச் சாத்தக்கூடாது—

மந்திரமகோததி—

புஷ்பம், பத்ரம், பழம், இவைகளை அதோமுகமாக் சாத்தக்கூடாது. ஆனால், புஷ்பாஞ்சலிக்கு அந்ததோஷம் இல்லை. பழம் புஷ்பத்திற்கும் அந்த தோஷமில்லை.

पुष्पाणि अधोमुखानि नदेयानि

मन्त्रमहोदधौ—

पत्रं पुष्पं फलं देवे नप्रदद्यादधोमुखम् ।
पुष्पांजलौ नतद्दोषः तथापर्युषितस्य च ॥

पुष्पाणि अच्छेद्यानि

पुष्पच्छेदात्तु दौर्भाग्यं पत्रच्छेदाद्रिपुक्षयः ।
बिल्वस्यच तुलस्याश्च दलैश्शंकरमर्चयेत् ॥
पत्रच्छेदं प्रकुर्वाणः पुष्पच्छेदं नकारयेत् ।
पुष्पच्छेदं नकुर्वीत ब्रह्महत्यादि संभवात् ॥

புஷ்பங்களைக் கவிழ்த்துச் சாத்தக்கூடாது—

மந்திரமஹோததி—

புஷ்பம், பத்ரம், பழம்; இவைகளை அதோமுகமாக சாத்தக்கூடாது. ஆனால், புஷ்பாஞ்சலிக்கு அந்ததோஷம் இல்லை. பழம் புஷ்பத்திற்கும் அந்த தோஷமில்லை.

புஷ்பாணி ஸத்யோஜாதாநி நிவேத்யாநி

பத்ரம் புஷ்பம் ஸமம் தேவே ந புஷ்பச்சேதயோ
ஜாபம் । புஷ்பாஞ்ஜலௌ ந தத்தோஷ: தயாவம்பூ
ஷிதஸ்ய ச ॥

புஷ்பாணி நச்சேத்யாநி

புஷ்பச்சேதாத்து தௌர்பாக்யம் பத்ரச்சேதாச்
சத்ருக்ஷய: । பில்வஸ்ய ச துளஸ்யாஸ்து தளைஸ்
ஸம்பூஜயேச் சிவம் । பத்ரச்சேதம் ப்ரகுர்வாண:
புஷ்பச்சேதம் நகாரயேத் । புஷ்பச்சேதம் நகா
ரயேத ப்ரஹ்மஹத்யாதி ஸம்பவாத் ॥

புஷ்பச்சேதம் செய்யக்கூடாது. புஷ்பத்தைக்கிள்ளி னால் துர்ப்பாக்கியம். பத்திரத்தைக்கிள்ளினால் சத்ருநாசம். வில்வம், துளசி தளமாகப் பூஜிக்கவேண்டும். பத்திரத்தைக் கிள்ளலாம். புஷ்பத்தைக்கிள்ளக்கூடாது. புஷ்பச்சேதம் செய் தால்; பிரும்மஹத்திதோஷமுண்டாகும்.

पूजार्हाणि पत्राणि उच्यन्ते

तुळसी बकुळं चैव चंपकं च सरोजिनी ।
बिल्वकल्हार दमनास्तथा मरुवकः कुशः ॥
दूर्वाह्विवल्यपामार्ग विष्णुक्रान्ता मुनिद्रुमाः ।
धात्रीयुग्मं तथै तेषां पत्रैः कुर्यात्सुरार्चनम् ॥

पूजायोग्यानि फलानि

जंबूडाडिमजंबीरतिन्त्रिणीबीजपूरकाः ।
रंभा धात्री च बदरी रसालः पनसोपिच ॥
एषां फलैर्यजेद्देवं सर्वकाम फलप्रदैः ।

उपयोगानर्हाण्यपि कस्मिश्चित् काले उपयोगार्हाणि भवन्ति

பூஜைக்குரிய பத்திரங்கள்—

துளசி, மகிழ் சண்பகம், தாமரை வில்வம் கல்ஹாரம் மருக்கொழுந்து, மருதாணி தர்ப்பம், அருகு,, அலிவல்லி, நாயுருவி விஷ்ணுக்ராந்தி, நெல்லி இவைகளுடைய பத்திரம் பூஜைக்கு உபயோகமுள்ளவை.

பூஜைக்குரிய பழங்கள்—

நாகை, மாதுளை, எலுமிச்சை, புளி, கொய்யாபழம்,

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇

𑌤𑍁𑌲𑌸𑍀 [illegible] 𑌸𑌰𑍋𑌜𑌿𑌨𑍀 । 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵 [illegible] । [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 [illegible] । 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 [illegible] ॥

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿

𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂 [illegible] 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍀𑌰 𑌤𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌬𑍀𑌜𑌪𑍂𑌰𑌕𑌾𑌃 । [illegible] 𑌚 [illegible] । [illegible] ॥

𑌉𑌪𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌉𑌪𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿

வாழைப்பழம், நெல்லி, இலந்தை, மாம்பழம், பலாப்பழம், இவைகள் பூஜிப்பதால் ஸர்வபலனையும் கொடுக்கும்.

உபயோகத்துக்காகாத புஷ்பங்களும் உபயோகப்படும் காலம்.

यथा

उत्सवादिषु यात्रायां परिवेष क्रियासु च ।
सकळानामलङ्कारे ग्राह्यो वर्ज्योऽपि सर्वदा ॥

कस्यचिदनर्हाणि कुसुमानि

मन्त्रमहोदधौ—

अक्षतानर्क धुत्तूरौ विष्णौ नैवार्पयेद्बुधः ।
बन्धूक केतकी कुन्दं केसरं कुटजं जपाम् ॥
शंकरेनार्पयेद्विद्वान् मालतीं यूथिकामपि ।
शक्तौ दूर्वार्क मन्दारान् मालूरं तगरं रवौ ।
विनायकेतु तुळसीं नार्पयेज्जातुचिद्बुधः ॥

எவ்வாறெனில்

உத்ஸவங்களிலும் யாத்திரைகளிலும் வீதிவலங்களிலும், சகளமூர்த்திகளின் அலங்காரத்திலும் வர்ஜயங்களும் க்ருஹ்யங்கள்.

ஒவ்வொரு தேவர்களுக்குத் தகாத புஷ்பங்கள்:-

மந்திரமஹோததியில்—

அக்ஷதை, வெள்ளெருக்கு, ஊமத்தை, இவைகள் விஷ்ணுவுக்குக் கூடாது. செம்பரத்தை, தாழம்பூ, குந்தம் கேஸரம்,

𑌪𑍍𑌯𑌾

𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌚 । 𑌸𑌂𑌕𑌟𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 ॥

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌿

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 —

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 । 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌕𑌂 𑌕𑍇𑌤𑌕𑍀𑌂 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌟𑌜𑌂 𑌜𑌪𑌾𑌂 । 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌲𑌤𑍀𑌂 𑌯𑍂𑌥𑌿𑌕𑌾𑌮𑌪𑌿 । 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌕𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌗𑌰𑌂 𑌰𑌵𑍌 । 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍁𑌲𑌸𑍀𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌪𑌯𑍇𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥

குடஜம் ஜபாபுஷ்பம் இவைகள் சங்கரனுக்குக் கூடாது. அருகு, வெள்ளெருக்கு, மந்தாரம், இவைகள் அம்பாளுக்குக் கூடாது வில்வம், தகரம் சூர்யனுக்குக் கூடாது. துளசி விநாயகருக்குக் கூடாது.

अन्यत्

श्वेतं पीतं हरेरिष्टं रक्तं रवि गणेशयोः ।

बिल्वपूजाफलम् एकत्र

त्रिदळं त्रिगुणाकारं त्रिनेत्रं च त्रिमूर्त्तिकम् ।
त्रिजन्म-पापसंहारमेकबिल्वं शिवार्पितम् ॥
बिल्वपत्रं समादाय यः करोति शिवार्चनम् ।
त्रिजन्म कुलमुद्धृत्य शिवलोके महीयते ।

अन्यत्र

इच्छाज्ञान क्रियाशक्ती बिल्वपत्रत्रयं विदुः ।

மற்றும்

வெண்மை புஷ்பமும் மஞ்சள் புஷ்பமும் விஷ்ணுக்கு விருப்பம், சிவப்புப் புஷ்பம் சூரியன் கணபதி இவர்களுக்கு விருப்பம்.

வில்வபூஜையின் பலம் வேறொரு இடத்தில்:-

மூன்றுதளங்களும் ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணம்; மூன்றுகண், மும்மூர்த்தி. இவ் வில்வத்தின் ஒன்று ஈச்வரனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டால் மூன்றுஜன்மத்தின் பாபத்தைப்போக்கும்.

ஸ்ம்ருதௌ

ஶ்வேதம் பீதம் ஹரேரிஷ்டம் ரக்தம் ரவிகணேஶயோ: |

பில்வபூஜாமாஹாத்ம்யம்: ஸ்காந்தே

த்ரிதளம் த்ரிகுணாகாரம் த்ரிநேத்ரஞ்ச த்ரிமூர்த்திகம் | த்ரிஜந்ம பாபஸம்ஹாரம் ஏகபில்வம் ஶிவார்ப்பிதம் | பில்வபத்ரம் ஸமாதாய ய: கரோதி ஶிவார்ச்சநம் | த்ரிஜந்மகர்மஸம்ஸ்ருத்ய ஶிவலோகே மஹீயதே ||

ஸ்ம்ருதௌ

இச்சாஜ்ஞாந க்ரியாஶக்தீ பில்வபத்ரத்ரயம் விது: |

வில்வ பத்திரத்தை எடுத்து எவனொருவன் சிவார்ச்சனம் செய்கிறானோ? அவன் மூன்று ஜன்மாக்களின் குலங்களை உத்தாரணம் செய்து சிவலோகத்திலும் கொண்டாடப் படுகிறான்.

மற்றொரு இடத்தில்—

வில்வத்தின் மூன்று தளங்களும் இச்சை ஞானம் கிரியை என்ற மூன்று சக்திகளின் வடிவம்.

दर्शनाद्बिल्वपत्रस्य स्पर्शनाद्वन्दनादपि ॥
अहोरात्र कृतं पापं नश्यते नात्रसंशयः ।
शुष्कैः पर्युषितैः पत्रैरपिबिल्वस्य नारद ॥
पूजयेद्गिरिजानाथं मुच्यते सर्वपातकैः ।
बिल्वपत्रै रखण्डैर्यः सकृल्लिङ्गं प्रपूजयेत् ॥
सर्वपाप विनिर्मुक्तश्शिवल्लोके महीयते ।
कीटकादि सदोषंतु लूता युक्तं विवर्जयेत् ॥

पञ्च बिल्वानि

कुन्दाख्यपत्रं शुक्रपत्रसंज्ञं बिल्वं च
निर्गुण्डिकपित्थ पत्रम् । एतानि पञ्चापि
च बिल्वपत्रं व्योमाख्य मंत्रे श्शिवमर्चयेत ॥

வில்வபத்திரத்தை பார்ப்பதாலும் தொடுவதாலும் நமஸ்கரிப்பதாலும் இரவு பகலில்செய்யும் பாபம் அகலும். நிச்சயம்.

காய்ந்ததானாலும் பழயதானாலும் வில்வத்தினால் சிவனை பூஜித்தால் சமஸ்த பாதகங்களால் விடுவிக்கப்படுகிறான்.

அகண்டமாக வில்வபத்திரத்தினால் எவனொருவன் ஒரு தடவை சிவலிங்கத்தைப் பூஜிக்கிறானோ அவன் எல்லாப் பாதகங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கப்பட்டவனாய் சிவலோகத்தில் கொண்டாடப்படுகிறான்.

उपपन्नानि बिल्वपत्रस्य स्वपन्नान्यपि नाशयेत् ।
अहोरात्रकृतं पापं नश्यते नात्र संशयः ॥

शाखाग्रैः पत्रपूरितैः पत्रैरपि बिल्वस्य नार्चयेत् । वर्जयेत् पूर्वनिर्माल्यं शोध्यते सर्वपातकैः । बिल्वपत्रं सर्वदेवेषु सकृच्छिन्नं प्रपूजयेत् । सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते । कीटकादि संदोषाढ्यं मुक्तायाक्तं विवर्जयेत् ॥

पञ्च बिल्वानि

कुन्दाव्यपत्रं शाकपत्रसङ्गं बिल्वञ्च निर्गुण्डी कपित्थपत्रं । एतानि पञ्चापि च बिल्वपत्रं व्योमव्यापिमन्त्रेण पूजयेत् ।

பூச்சிக்கூடு புழுவில்லாததான வில்வங்களால் யார் ஒரு தடவை இலிங்கத்தை அர்ச்சிக்கின்றார்களோ? அவர்கள் சிவ லோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகின்றார்கள்.

பஞ்ச வில்வங்கள்—

முல்லை, கிளுவை, நொச்சி, வில்வம், விளா, இவைகளால் வ்யோமவ்யாபிமந்திரத்தினால் பூஜிக்கவேண்டும்.

प्रच्छन्नपटस्य आवश्यकत्वम्

देवानामर्चने काले प्रच्छन्नपटमुत्तमम् ।
वेदविक्रयिकैश्चापि ग्रन्थविक्रयिकैस्तथा ॥
पापक्रूरपरिभ्रष्टनास्तिकैः श्रुतिदूषकैः ।
दुश्चर्मैः कुष्टसंयुक्तैः शिवद्रव्यापहारकैः ॥
गुरुद्रव्यापहारैश्च गुरुभुग्भिश्चपातकैः ।
यदिप्रमादात् दृश्येत पूजायाःनिष्फलं भवेत् ॥
तस्मात् पूजादिकालेतु नैवेद्ये चाऽभिषेचने ।
एतेषु मुख्यकालेषु प्रच्छन्नपट मुत्तमम् ॥

प्रच्छन्नपटकाले शिवोऽदर्शनीयः

वीरतन्त्रे—

प्रच्छन्नपटकाले नकर्तव्यं लिङ्गदर्शनम् ।
प्रमादाद्दर्शनं कृत्वा चाऽक्षयं नरकं व्रजेत् ॥

திரை போடுவதின் முக்கியம்—

பாபிகள், ரோகிகள், வித்யாவிக்ரயம் செய்பவர். க்ரந்த விக்ரயம் செயபவர்கள், குஷ்டம் முதலிய ரோகமுடையவர்கள் சிவனைத்தெரிசித்தால் பூஜை நிஷ்பலத்தையடையும். ஆதலால் முக்கியமான காலங்களில் திரை விடவேண்டும். (அதாவது. அபிஷேக காலம்; நைவேத்தியகாலம், வஸ்திரம்; சந்தனம் அலங்காரம் முதலிய பூஜைகாலம்.)

𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌪𑌟𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌿𑌕𑍇𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌕𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌿𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌧𑌿𑌕𑍇𑌃 । 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌕𑍇𑌃 । 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍍𑌨𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌤𑌕𑍇𑌃 । 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌤 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑍇 । 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌪𑌟 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌪𑌟𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌨𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌃

𑌵𑍀𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇—

𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌪𑌟𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ।

திரைபோட்டிருக்கும் காலத்தில் சிவன் தரிசிக்கத்தக்கவர் அல்லர்.

வீராகமத்தில்—

திரையோட்டிருக்கும் காலத்தில் தெரிசனம் செய்யக் கூடாது. அவ்வாறு தெரிசித்தால் குறைவற்ற நரகம் கிடைக்கும்.

नैवेद्यस्य उत्तमास्शालयः

कामिके—

शालीनां तण्डुलाःश्रेष्ठा यवव्रीह्यादि कन्यसम् ।
व्रीहीणामवशिष्टानां तण्डुलश्चाधमो भवेत् ॥
सिततण्डुलका ये च ते सर्वे शालय स्मृताः ।
इतरे व्रीहयः प्रोक्ता फलं तेषां पृथक्शृणु ॥

व्रीहीणां फलम्

इतरेषांफलं चैकं शालीनां दशगुणं भवेत् ।
प्रियंगुश्शतशः प्रोक्तः नीवारंतु सहस्रकम् ॥
गोधूमंतु भवेल्लक्षमनन्तं वैणवे भवेत् ।
भक्त्या वित्तानुसारेण नैवेद्यंतु प्रकल्पयेत् ॥

உத்தமம் முதலிய நைவேத்தியம்

காமிகாகமத்தில்—

சாலியின் அரிசி உத்தமம். (சம்பா) வ்ரீஹி யவம். மத்தியமம். மற்றவை அதமம். சாலி என்பது வெண்மையான அரிசியுடன் கூடியது. மற்றவைகள் வ்ரீஹி என்பபடும்.

வ்ரீஹியின் பலன்

மற்றவைகளைக்காட்டிலும் சாலி 10-மடங்கு பலம்

நைவேத்யஸ்ய உத்தமாஶ்ரய:

காமிகே—

ஶாலீனாம் தண்டுலா: ஶ்ரேஷ்டா யவவ்ரீஹ்யாதி கந்யஸம் । வ்ரீஹீணாம்ர்வேஶிஷ்டானாம் தண்டுலஶ்சாதமோ பவேத் । ஸிததண்டுலகாயே ச ஶைவே ஶாலயஸ்ஸ்ம்ருதா: । உத்தமா வ்ரீஹய: ப்ரோக்தா மத்யம் தேஷாம் வ்யயகம் ஸ்ம்ருதம் ॥

வ்ரீஹீணாம் மத்யம்

உத்தமேஷாம் மத்யம் சைகம் ஶாலீனாம் உப ஹாரணம் பவேத் । ப்ரியங்காஸ்துதஸ: ப்ரோக்தா: நீவாரஞ்ச ஸஹஸ்ரகம் । கோதூமஞ்ச பவே த்க்ஷிணஞ்ச வைஷ்ணவே பவேத் । பக்த்யா வித்தானுஸாரேண நைவேத்யஞ்ச ப்ரகல்பயேத் ॥

உள்ளது. இதைக்காட்டிலும் பிரியங்கு தான்யமும், இதைக் காட்டிலும் நீவாரமும், இதைக்காட்டிலும் கோதுமையும் விசேஷம். பொருளுக்குத் தக்கவாறு பக்தியுடன் நிவேதனம் செய்ய வேண்டும்.

सर्वं शिवस्य अर्पणीयम्

कामिके—

पत्रं पुष्पं फलं तोयमन्नपानाद्यमौषधम् ।
अनिवेद्य नभुंजीत भगवन्तं सदाशिवम् ॥
यदपूपादिकं द्रव्यं भोज्यं दद्याच्छिवाय यः ।
वर्धते तस्य तद्धान्यं फलपुष्पादिकं तथा ॥
अदत्वातु हरायाऽथ भुक्तस्य क्षीयते धनम् ।

नैवेद्यफलम्

यावतस्तण्डुलां स्तत्र नैवेद्ये संप्रकल्पयेत् ।
तावद्वर्ष सहस्राणि शिवलोके महीयते ॥

எல்லாம் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்

காமிகாகமத்தில்—

பத்திரம், புஷ்பம், பழம், ஜலம், அன்னம், பானம் இவைகளை நிவேதனம் செய்யாமல் சாப்பிடக்கூடாது. யாதொரு வடைமுதலிய போஜ்யவஸ்துக்கள் சிவனின் பொருட்டு யார் கொடுக்கின்றானோ அவனுக்கு அது தனமாக மாறிவிடும். அப்படியேதான் புஷ்பம் முதலியவைகளும் என்று கூறுகின்றது.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌣𑍀𑌯𑌂

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇—

𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌮𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 । 𑌅𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌨 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌹𑌰𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌦𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌂 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌃 । 𑌪𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌹𑌰𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌧𑌨𑌂 ॥

𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌫𑌲𑌂

𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

சிவார்ப்பணம் செய்யாமல், புசிப்பவனுடைய பொருள் யாவும் நாசத்தையடையும்.

நைவேத்தியபலன்

நைவேத்தியத்தில் எவ்வளவு அரிசிகள் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவுகாலம் சிவலோகத்தில் கொண்டாடப்படுகிறான்.

नैवेद्यस्य उत्तमादिभेदः

अंशुमति—

उत्तमं द्व्याढकं प्रोक्तं षट्प्रस्थं मध्यमं भवेत् ।
अधमं चाढकं चैव नैवेद्यं त्रिविधं भवेत् ॥

प्रकारान्तरं

अथवान्यप्रकारेण त्वाढकं चोत्तमं भवेत् ।
उत्तमादि क्रमेणैव कुडुपान्तं तदुच्यते ॥

परिचारक नियमः

कामिके—

प्रागुक्त विधिना पूर्वं स्नात्वा तु परिचारकः ।
शुक्लवस्त्रधरश्चैव शुक्लयज्ञोपवीतकः ॥
पवित्रपाणिना कुर्यात् चरुपाकं यथाक्रमम् ।

உத்தமாதி நைவேத்தியம்

அம்சுமானுகமத்தில்—

நைவேத்தியத்திற்கு 2-மரக்காலரிசி உத்தமம், 6-படி அரிசி மத்யமம், 4-படி அரிசி அதமம்.

மற்றொருவிதம்—

1-மரக்கால், 3-படி, 2-படி, அல்லது 1-படி, ½-படி, ¼-படி என ஒவ்வொன்றும் உத்தமமத்யமாதமம் ஆகும்.

𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑍇—

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌧𑌮𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿
𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍

𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌕𑌮𑍍𑌬𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌕𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇—

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿
𑌚𑌾𑌰𑌕𑌃 । 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪
𑌵𑍀𑌤𑌕𑌃 । 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍 𑌚𑌰𑍁𑌪𑌾𑌕𑌂
𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

பரிசாரகனின் நியமம்

காமிகத்தில்—

முன்கூறியதுபோல் ஸ்னானம்செய்து வெண்மையான வஸ்திரத்தை உடுத்திக்கொண்டு தர்ப்பபாணியாய் சருபாகம் முறைப்படி செய்யவேண்டும்.

वस्त्रपूतैश्च तोयैश्च जलद्रोणिं प्रपूरयेत् ॥
पात्रशुद्धिं ततः कृत्वा क्षालयेत्तण्डुलान् हृदा ।
जलेनैवतु षट्कृत्वः निष्पीड्य च मुहुर्मुहुः ॥
षडङ्गैः क्षाळनं कृत्वा सव्येन प्रक्षिपेज्जलम् ।

पाकलक्षणमपि दृश्यते

कारणागमे—

तण्डुलस्य प्रमाणस्य अर्धाधिकसमं जलम् ।
प्रलिप्ते गोमयाद्यैश्च प्रोक्षिते तत्र चासने ॥
धर्मां धर्मभुजां चुल्लीं तण्डुलैः पूरयेत् हृदा ।
उद्धृत्य वामदेवेन स्थापयेद्धृदयेनतु ॥

வஸ்திரத்திஞல் சுத்தம்செய்த ஜலத்திஞல் சுத்தம் செய்யவேண்டும். பாத்திரத்தைச் சுத்தம் செய்துகொண்டு அரிசியை அலம்பி 6 தடவை பிசைந்து வடிநீர்வடித்துக் களைதல் வேண்டும். ஷடங்கமந்திரங்களால் அலம்பி, வலது பாகத்தில் ஜலத்தை எடுக்கவேண்டும்.

பாகம் செய்யும் விதமும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

காரணுகமத்தில்—

அரிசி அளவிற்குப் பாதிக்குமேல்பட்ட ஜலம் வைத்து நன்முய்ச் சாணியிஞல் மெழுகப்பட்டதாயும் ப்ரோக்ஷிக்கப்

பஸ்ரூபம் அக்னேர்ததஸ்து தோயேனைவ ஜலப்ராணிம்
ப்ரபூரயேத் । பாத்ரஸாதம் ததஃ க்ருத்வா
க்ஷாலயேத் தண்டுலான் ஹ்ருதா । ஜலேனைவ து
ஷட்க்ருத்வஃ நிக்ஷிப்ய ச ஓம் ஹாம் ஓம் ஹாம் । ஷண்மந்த்ரைஃ
க்ஷாலனம் க்ருத்வா ஸம்யக் ப்ரக்ஷிபேஜ்ஜலம் ॥

பாகலக்ஷணமேவ ப்ரோக்தே

காரணே —

தண்டுலஸ்ய ப்ரமாணஸ்ய ஸ்தாலிகாஸமம் ஜலம் ।
ப்ருதிவ்யா தர்மாதர்மஸ்ய ப்ரக்ஷிபேத் தத்ர
பாஸனே । ஸ்தாலீஸ்தாலீநிபாஜம் ச ப்ரோக்ஷ்ய தண்டுலைஃ
ப்ரபூரயேத் ஹ்ருதா । உத்ருத்ய வாமதேவேன ஸ்தா
பயேச்சுல்லீயேந்தநம் ॥

பட்டத்திரயும் உள்ள ஆசனத்தில் தர்மம் அதர்மம் இரண்டும் புஜங்களாயுள்ள அடுப்பில் ஹ்ருதயமந்திரத்தினால் அரிசியினால், நிறைந்த பாத்திரத்தை எடுத்து வாமதேவ மந்திரத்தால் அடுப்பில் ஏற்றிவைக்கவேண்டும்.

विन्यस्याग्निमघोरेण वक्त्रेणाग्निप्रदीपयेत् ।
पिपीलिकादि संदष्टैः कोटरक्रिमिसंयुतैः ॥
विस्फुलिङ्गयुतैश्चापि काष्ठैरेतैर्नदीपयेत् ।

अन्यत्

केशकीटापविद्धं यच्छर्करातुषसंयुतम् ।
अपक्वमतिपक्वं च नैवेद्यं परिवर्जयेत् ॥
त्याज्यं तु वर्णगंधाभ्यां शीतलान्नं निवेदयेत् ।

अशुद्धपाकंतु

भवेत्तुषेण दारिद्र्यं पाषाणेनामयो भवेत् ।
केशेन मरणं विद्यात् वर्जयेत्तान् विशेषतः ॥

அகோர மந்திரத்தினால் அக்னிமூட்டி வக்திரத்தினால் எரியச் செய்யவேண்டும். எறும்பு, புழு, பொந்து இல்லாத விறகு கொண்டு எரிக்கவேண்டும்.

மற்றொரு இடத்தில்

மயிர், புழு, மணல் உமி இவைகளுள்ளதாயும் குழைந்ததும் அரையரிசியாயுள்ளதும் துர்நாற்றமுள்ளதும் நிறமற்றதாயுமுள்ள நைவேத்தியங்கூடாது. அதிக சூடாக நிவேதனம் செய்யக்கூடாது.

𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 [illegible] 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 [illegible] । [illegible] 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible]

𑌕𑍇𑌶𑌕𑍀𑌟𑌾𑌵𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌶𑍀𑌤𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌪𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯

𑌤𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑍇𑌨𑌾𑌮𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

அசுத்தபாகத்தின் பலன்

உமியினால் தரித்திரமும், கல்லினால் வியாதியும், மயிரினால் மரணமும் உண்டாகும். இவைகளை விலக்கவேண்டும்.

हविषः षड्विधत्वं प्रदिपादितं

सन्ताने

हविश्च षड्विधं ज्ञेयं शुद्धं मुद्गान्नमेव च ।
पायसं दधिसंयुक्तं गौळं च मधुनाऽप्लुतम् ॥
दधिमिश्रं गुळैर्मिश्रं मधुसंश्रिकंहविः ।
एतेष्वेक मनेकंवा व्यंजनेन समन्वितम् ॥

पञ्चान्नविधानम्

ईशानेचैव शुद्धान्नं गुळान्नं पुरुषे तथा ।
अघोरे कृसरान्नं च दध्यन्नं वामदेवके ॥
सद्योजातेतु मुद्गान्नमिति नैवेद्यलक्षणम् ।

அன்னம் 6-வகைப்படும்

சந்தானுகமத்தில்

அதாவது சுத்தான்னம், வெண்பொங்கல், பாயஸான்னம், தயிரன்னம், தேன்கலந்த குளான்னம், தயிர் வெல்லம் தேன் இவைகளுடன் கூடிய அன்னம். அன்னம் இவைகளில் ஒன்றோ அல்லது அநேகமோ வியஞ்சனங்களோடு கூட நிவேதனம் செய்யவேண்டும்.

ஹவிஷ꞉ ஷட்³வித⁴த்வம் ப்ரதிபாதி³தம்

ஸுப்ரபே⁴தே³

ஹவிஶ்ச ஷட்³வித⁴ம் ஜ்ஞேயம் ஶுத்³த⁴ம் முத்³கா³ன்னமேவ து | பாயஸம் த³தி⁴ஸம்யுக்தம் கு³டா³ன்னம் க்ருஸரான்னகம் ॥ உபரிஷ்டம் ஸ்வாதே³ஶேஷ்டம் ஸ்வாஸ்னிக்³த⁴கம் ஹவி꞉ | ஸர்வேஷாம் ஶிவலிங்கா³நாம் வ்யஞ்ஜனை꞉ ஸஹ நிவேத்³யம் ||

காமிகாக³மவிதா⁴நம்

ஶால்யன்னஞ்சைவ முத்³கா³ன்னம் பாயஸம் ச ததா² | க்ருஸரான்னஞ்ச த³த்⁴யன்னம் வாமதே³வாதி³கே | ஸத்³யோஜாதாதி³ வக்த்ராணாம் நிவேத்³ய லக்ஷணம் ॥

ஐந்துவித அன்னம்

ஈசானமுகத்திற்கு சுத்தான்னமும், தத்புருஷமுகத்திற்கு சக்கரைப்பொங்கலும், அகோரமுகத்திற்கு எள்ளன்னமும், வாமதேவமுகத்திற்குத்தயிரன்னமும், சத்யோஜாதமுகத்திற்கு வெண்பொங்கலுமாம்.

नैवेद्यपाकविधिः

वीरतन्त्रे—

पायसान्नम्

पायसान्नोत्तमं वक्ष्ये मुद्गं वै तण्डुलार्धकम् ।
द्विगुणं क्षीरमित्युक्तं पचयेत्पायसान्नकम् ॥

गुळान्नम्

गुळान्नं पाचयेदित्थं क्षीरं वै तण्डुलार्धकम् ।
तण्डुलार्धं गुळं प्रोक्तं आज्यं चैवगुळार्धकम् ॥
गुळान्नमिति विज्ञेयं कृसरान्नमथश्रुणु ।

कृसरान्नम्

तिलं वै चूर्णितं तत्र तण्डुलस्य चतुर्थकम् ।
तिलार्धं प्रक्षिपेदाज्यं कृसरान्नमिहोच्यते ॥

நைவேத்தியஞ்செய்யும் விதம்

வீரதந்திரத்தில்—

பாயஸான்னம்

பாயஸான்னத்திற்கு முக்கியம் அரிசியின்பாதி அளவு பயறு, அதன் இரண்டுபங்கு வெல்லம், பால் பாதிப்பங்கு சேர்க்கவேண்டும்.

𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌪𑌾𑌕𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌵𑍀𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 —

𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍

𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌢𑌕𑌂 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌕𑌂 ॥

𑌗𑍁𑌡𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍

𑌗𑍁𑌡𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌚𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌢𑌕𑌂 । 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌢𑌕𑌂 𑌗𑍁𑌡𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌢𑌕𑌂 । 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑌶𑍍𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌕𑍃𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍

𑌤𑌿𑌲𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌢𑌕𑌂 । 𑌤𑌿𑌲𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌦𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

சர்க்கரைப்பொங்கல்—

அரிசியின் பாதிபால், அதேபோல வெல்லம், வெல்லத்தின் பாதி நெய் சேர்க்கவேண்டும்,

எள்ளன்னம்

எள்ளுப்பொடி அரிசியின் நாலில் ஒருபங்கு, எள்ளின் பாதி நெய் சேர்க்கவேண்டும்.

मुद्गान्नम्

तण्डुलस्य चतुर्भागं मुद्गं तत्रैव योजयेत् ।
नालिकेरफलैर्युक्तं मुद्गान्नञ्चतदुच्यते ॥

अन्नफलम्

शुद्धोदनसहस्रेभ्यः पायसान्नं विशिष्यते ।
कृसरान्नसहस्रेभ्यः गुलान्नं च विशिष्यते ॥
गुळान्नकसहस्रेभ्यो मुद्गान्नं तु विशिष्यते ।

नैवेद्यक्रमः

आचार्यं हस्तादुद्धृत्य गौरीहस्ते निवेदयेत् ।
गौरीहस्तं समुद्धृत्य शिवहस्ते नियोजयेत् ॥

வெண் பொங்கல்

அரிசியின் 4-ல் 1-பங்கு பயறு, தேங்காயுடன் கூடியது, முத்கான்னம்.

அன்னங்களுடைய குணம்

சுத்தான்னத்தைக் காட்டிலும் பாயசான்னமும், அதைக் காட்டிலும் எள்ளன்னமும், அதைக்காட்டிலும் குளான்னமும், அதைக்காட்டிலும் பொங்கலும் விசேஷம்.

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂

𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌕𑍋𑌶𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌂

𑌶𑍀𑌤𑍋𑌦𑌕𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑍂𑌪𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

நைவேத்யம் செய்யும் முறை

ஆசாரியன் கையிலெடுத்து அம்பிகையின் கையில்வைத்து அம்பிகையின் கையில் எடுத்து கௌரியின் கையில் வைத்துக் கௌரியின் கையிலிருந்து சிவன் கையில் வைக்கவேண்டும்.

नैवेद्य विभागः

सहस्रे—

संकल्पितं तु नैवेद्यं चाष्टभागं प्रकल्पयेत् ।
द्विभागं देवभागं स्यात् एकभागं तु शक्तिकम् ॥
गणेशस्यैकभागंतु कुमारस्यैकभागकम् ।
बलिदानाग्निकार्याणा मेकभागं प्रकीर्त्तितम् ॥
देशिकस्यैक भागंस्यात् पात्रे शेषं च पालयेत् ।
तच्छेषं परिचाराणां भोजनाय विधीयते ॥

धूपदीप फलम्

कारणे—

धूपो हरति पापानि दीपो मृत्युविनाशकः ।
घटदीपान्महाशांतिर्नीराजेतु महत्फलम् ॥
भस्म लोकस्य रक्षार्थं दर्पणं लोकवर्धनम् ।

நைவேத்தியத்தின் பிரிவினை

சஹஸ்ராகமத்தில்—

நைவேத்யத்தை எட்டுபாகம் செய்தல் வேண்டும் சிவனுக்கு இரண்டுபாகம், சக்திக்கு ஒருபாகம், கணேசனுக்கு ஒருபாகம், குமாரனுக்கு ஒருபாகம், பலி அக்னி கார்யம் இரண்டுக்கும் ஒருபாகம், ஆசாரியனுக்கு ஒருபாகம், மீதி பரிசாரகன் முதலியவர்களுக்கும் உபயோகம் செய்யவேண்டும்.

𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌃

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇—

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌷𑌾𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌨𑌕𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 । 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌕𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌹𑌾𑌰𑌕𑌃 । 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 । 𑌶𑍈𑌵𑌿𑌕𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌕𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪 𑌫𑌲𑌂

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇—

𑌧𑍂𑌪𑍋 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍀𑌪𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌃 । 𑌕𑌟𑌦𑍀𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌦𑌂 । 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍈 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌂 ।

தூபதீபங்களின் பலன்

காரணாகமத்தில்—

தூபம் பாபத்தைப்போக்கும், தீபம் ம்ருத்யுவை நாசம் செய்யும், கடதீபம் சாந்தியளிக்கும், நீராஜனம் மேன்மையான பலனளிக்கும்; விபூதி மூவுலகிற்கும் ரக்ஷை, கண்ணாடி லோக விருத்தி.

छत्रमायुःप्रदं चैव चामरं भाग्यवर्धनम् ॥
व्यजनं तालवृन्तंच सर्वकल्याणदायकम् ।

वाद्यादिफलानि

मद्दळं वै सुखं चैव तालं शोकहरं भवेत् ।
पटहं पापहरणं भेरी पुष्टिविवर्धनी ॥
टक्का हर्षप्रदी चैव काहळी च सुखप्रदा ।
झल्लरी चेष्टकाम्यार्थी कुंभवाद्यं च मोक्षदम् ॥
नाडीसन्धानवाद्यं च कोटियज्ञफलं भवेत् ।
वैणवं सुषिरं गानं पुत्रपौत्रविवर्धनम् ॥
वाचाचर्मणि सन्धानवाद्यघोषो जयावहः ।
शंखध्वनिः सदा कामं सर्वशत्रु निवारणः ॥
नृत्तवाद्यादिकं चैव आयुर्वर्धनमुत्तमम् ।
नटनाद्यान्यसिद्धि स्यात् शुद्धनृत्तं शुभप्रदम् ॥

குடை ஆயுளைக்கொடுக்கும், சாமரம் பாக்கியமளிக்கும், சுருட்டி, விசிறி மங்களத்தைக்கொடுக்கும்.

வாத்தியங்களுடைய பலன்

மத்தளம் சுகத்தைக்கொடுக்கும், தாளம் துக்கத்தைப் போக்கும்; படஹம் பாபத்தை அகற்றும், பேரிவாத்யம் புஷ்டியைக்கொடுக்கும், டக்காவாத்யம் சந்தோஷமளிக்கும், காஹளீவாத்யம் ஸௌக்யம்தரும், சல்லரீவாத்யம் இஷ்டத்

𑌛𑌤𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌃𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂 । 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌪𑌵𑍍𑌰𑌣𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌦𑌾𑌯𑌕𑌂 ॥

𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌹𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑌟𑌹𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌭𑍇𑌰𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍀 । 𑌢𑌕𑍍𑌕𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌭𑍃𑌤𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌹𑌲𑍀 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍃𑌤𑌾 । 𑌝𑌲𑍍𑌲𑌰𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌂 । 𑌨𑌾𑌡𑍀𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂𑌚 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌫𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌵𑍈𑌣𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌷𑌿𑌰𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂 । 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌜𑌯𑌾𑌵𑌹𑌾𑌃 । 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌃 । 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 । 𑌨𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 ॥

ஷைத்தரும், கும்பவாத்யம் மோக்ஷமளிக்கும், நாடீவாத்யம் (பிடில்) கோடி யாகபலன், குழல் புத்திரபௌத்திரர்களைத் தரும், வாய்கெத்து வாத்தியம் ஜயத்தைத்தரும், சங்கவாத்யம் சத்ருக்களை நாசம் செய்யும், நர்த்தனவாத்யம் ஆயுளைக் கொடுக்கும், நர்த்தனம் தான்யவிருத்தியை உண்டுபண்ணும்.

शिवस्य व्यंजनान्यपि देयानि

चिन्त्यागमे—

सूपापूपोपदंशाद्यैः फलैर्नानाविधैरपि ।
नैवेद्यं दापयेत्तस्य देवदेवस्य पूर्वके ॥

नैवेद्यक्रमः

अंशुमति—

प्रत्येकपात्रे संशुद्धे ह्योदनादीन्प्रपूरयेत् ।
तस्योर्ध्वे विन्यसेत्पत्रं प्रोक्षयेद्धृदयेनतु ॥
ताळत्रयं ततः कृत्वा दिग्बन्धंचावकुण्ठनम् ।
धेनुमुद्रां प्रदर्श्याऽथ पूर्वपत्रं विसर्जयेत् ॥

சிவனுக்கு வ்யஞ்சனங்கள் நிவேதனம் செய்யவேண்டும்

சிந்தியாகமத்தில்—

பருப்பு வடை அநேகவிதமான பழங்கள் முதலிய, உபதம் சங்களை தேவதேவனுக்கு நிவேதனம் செய்யவேண்டும்.

நைவேத்யம் செய்யும்முறை

𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇—

𑌸𑍂𑌪𑌾𑌪𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌶𑌾𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑌪𑌿 । 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃

𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂—

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 । 𑌤𑌾𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌵𑌗𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌂 । 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

அம்சுமானகமத்தில்—

சுத்தமான தனித்தனி பாத்திரத்தில் அன்னம் முதலிய வைகளைவைத்து அதன்மேல் ஒரு பத்திரத்தைப்போட்டு ஹ்ருத்யமந்திரத்தினல் புரோக்ஷணம்செய்து, தாளத்ரயம், திக்பந்தனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்ரை, காட்டி முன் போட்ட பத்திரத்தை அகற்றவேண்டும்.

भक्ष्यं भोज्यं च पेयं च लेह्यं चोष्यं च पञ्चधा ।
परिषिच्यास्त्र मंत्रेण भोजनं हृदयेनतु ॥
मध्यमानामिके चैव अंगुष्ठाग्रेण योजयेत् ।
आचार्यो हस्तमुद्धृत्य गौरीहस्ते निवेदयेत् ॥
गौरीतु शिवहस्तेतु नैवेद्यंतु निवेदयेत् ।
यथा कपित्थस्य फलं भवेत् कुञ्जर भक्षितम् ॥
जिह्वयाऽन्तस्तथासारं गृह्णाति परमेश्वरः ।
तप्तुष्पंतु विसृज्याथ हस्तप्रक्षाळनं कुरु ॥
गणेश्वरादि बेराणां पात्रे प्रत्येक माचरेत् ।
अथवाचैकपात्रस्थ मोदनं संप्रदापयेत् ॥

पानीयाचमन तांबूलादिकं शिवाय भक्त्या प्रदेयम् ।

அந்த நைவேத்தியத்திற்குரிய பக்ஷ்யம், போஜ்யம், பேயம், லேஹ்யம், சோஷ்யம், என்ற ஐவகை பதார்த்தங்களையும் அஸ்திர மந்திரத்தினால் பரிஷேசனம் செய்து, ஹ்ருதய மந்தி ரத்தினால் அந்த போஜன சாதனத்தை நடுவிரல் மோதிரவிரல் களை கட்டைவிரலுடன் சேர்த்துக்கொண்டு ஆசாரியன் கையை தூக்கி கௌரியின் கையில் அளித்து, கௌரியின் கைமூலமாக சிவனுடைய ஹஸ்தத்தில் சமர்ப்பித்து நிவேதனம் செய்யவேண்டும்.

யானையினால் சாப்பிடப்பட்ட விளாம்பழம் எவ்வாறோ அதுபோல் சாதத்தை இறைவன் கொள்ளுகிறார்.

𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌞𑍍𑌚 𑌲𑍇𑌹𑍍𑌯𑌚𑍋𑌷𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍 । 𑌅𑌪𑍂𑌪𑌾𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑍇𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌂𑌖𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌚𑌾𑌯𑍈 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍀 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 । 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌂 । 𑌚𑌯 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌕𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌚𑌮𑌨𑌤𑌾𑌂𑌬𑍂𑌲𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌯𑌂 ।

கணேசன் முதலிய மூர்த்திகளுக்கு வேறு நைவேத்தி யத்தை பாத்திரத்தில் தனித்தனி வைத்து நிவேதனம் செய்ய வேண்டும். அல்லது ஒரு பாத்திரத்தில் தனித்தனி அன்னம் வைத்து நிவேதனம் செய்யவேண்டும்.

சிவனுக்கு பானீயம் ஆசமனம் தாம்பூலம் முதலியவை களும் பக்தியுடன் கொடுக்கவேண்டும்.

यथा

विश्वसारोत्तरे—

एला चन्दन चन्द्राद्यं पानीयं चातिशीतलम् ।
पाटल्युत्पलपुष्पाद्यै र्वासितं च सुगन्धिभिः ॥

कामिके—

तृप्तावाचमनं दद्यात् हस्तोद्वर्तनकं ततः ।
मुखवासं च तांबूलं देवयोग्यं प्रदापयेत् ॥
एलालवंग कर्पूर जाती तक्कोलं चूर्णकम् ।
मधुशर्कर संयुक्तं मुखवासमिदं भवेत् ॥
गन्धं पुष्पं च धूपं च दीपं नैवेद्यकम् तथा ।
तांबूलं मूलमंत्रेण दद्यात्तु परमेश्वरे ॥

எப்படியெனில்

விச்வஸாரோத்தரத்தில்—

ஏலக்காய், சந்தனம், பச்சக்கற்பூரம், இவைகளுடன் சேர்ந்த குளிர்ந்தஜலம், பாதிரி, நைதல், புஷ்பங்களால் வாசனையுள்ளதாய் அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

காமிகாகமத்தில்—

திருப்தியின்பின் ஆசமனம் கொடுத்து கையலம்பி தேவ யோக்யமான தாம்பூலம் கொடுக்கவேண்டும். ஏலம், லவங்கம்,

𑌯𑍍𑌯𑌾

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌮𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌶𑍀𑌤𑌲𑌂 । 𑌪𑌾𑌟𑌲𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇—

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌕𑌂 𑌤𑌤𑌃 । 𑌮𑍁𑌖𑌵𑌾𑌸𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰 𑌜𑌾𑌤𑍀 𑌤𑌕𑍍𑌕𑍋𑌲𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 । 𑌮𑌧𑍁𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌵𑌾𑌸𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌚 𑌧𑍂𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ॥

பச்சக்கற்பூரம், ஜாதிக்காய், தக்கோலம் இவைகளுடன் தேன் சர்க்கரை கலந்த முகவாசம் கொடுக்கவேண்டும்.

சந்தனம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், நைவேத்யம், தாம்பூலம், இவைகள் மூலமந்திரத்தினால் கொடுக்கவேண்டும்.

तांबूलं

निर्दुष्टं तु यथा पूगं प्रस्थं द्वित्रिगुणं तु वा ।
तदादितः क्रमेणैव पत्रं तत्त्रिगुणं भवेत् ॥
शैलचूर्णं शंखचूर्णं कर्पूरेण च मिश्रितम् ।
पञ्चसौगन्धिकोपेतं तांबूलं च निवेदयेत् ॥

तांबूलाधिदेवताः

तांबूलाग्रे वसेल्लक्ष्मी स्तन्मध्येतु सरस्वती ।
मूलेवसति सा ज्येष्ठा तस्मान्मूलं तु वर्जयेत् ॥

नाळिकेरादीनि फलानि प्रदेयानि ।

सन्ताने—

रसपूर्णं नाळिकेरं ताडने सममेदनम् ।
त्र्यंबकेन मंत्रेण सशिखं ताडयेद्गुरुः ॥
सशिखं ताडयेद्विद्वान् विशिखंतु निवेदयेत् ।

தாம்பூலயோகவேளையில்

தோஷமற்ற பாக்குடன் வெற்றிலை சங்கசூர்ணம் கர்ப்பூரம் முதலிய ஐந்து வாசனை சாமானுடன் கொடுக்கவேண்டும்.

தாம்பூலத்தின் அதிபர்கள்

தாம்பூலத்தினுடைய நுனியில் லக்ஷ்மியும், மத்தியில் சரஸ்வதியும், பின்பாகத்தில் மூதேவியும் இருப்பதால் பின் பாகத்தை நீக்கிவிட்டு நிவேதனம் செய்யவேண்டும்.

தாம்பூலம்

நிர்திஷ்டேந யதா பத்ரம் ஶுத்தம் த்ரிகுணம் தத்வா | ததாஶ்ரிதः க்ரமுகேணைவ பத்ரம் தத்த்ரிகுணம் பவேத் | ஶௌக்தசூர்ணம் ஶங்க சூர்ணம் கர்பூரேண ச மிஶ்ரிதம் | ஏதத் ஸஹிதகோபேதம் தாம்பூலஞ்ச நிவேதயேத் ||

தாம்பூலாதிதேவதாः

தாம்பூலாக்ரே வஸேல்லக்ஷ்மீர்மத்யே ச ஸரஸ்வதீ | மூலே வஸதி ஸா ஜ்யேஷ்டா தஸ்மாத் மூலம் து வர்ஜயேத் ||

நாளிகேராதீநி ஸமர்ப்பயேத்

ஸந்தாநே—

ஜலபூர்ணம் நாளிகேரம் தாரயேத் ஸமசேதநம் | த்ர்யம்பகேந மந்த்ரேண ஸமம் தாரயேத் ததஃ | ஸமம் தாரயித்வா து விஶிகம் நிவேதயேத் ||

தேங்காய் முதலியவைகள் நிவேதனம் செய்யவேண்டும்

சந்தானகமத்தில்—

ஜலத்தினால் நிரம்பிய தேங்காயை சமமாக உடைத்து குடுமியுடன் உடைத்து, குடுமிநீக்கி நிவேதனம்செய்யவேண்டும்,

नालिकेरताडनप्रकारः

विशिखं राजनाशस्स्या त्सशिखं राष्ट्रनाशनम् ।
किञ्चित् शिखासमायुक्तं नालिकेरं च भाग्यदम् ॥

फलानि

मातुलङ्ग फलादीनि सुपक्वानि निवेदयेत् ।

कारणे—

कदळीपनसाम्राणां स्त्रयं पक्वफलैर्युतम् ।
मनोहरैश्चमधुरैः हृदयेन निवेदयेत् ॥

தேங்காய் உடைக்கும் முறை

குடுமியில்லாமல் இருப்பதை உடைத்தால் அரசருக்கு நாசம், பூர்ணமான குடுமிஉள்ளதாக இருந்தால் ராஷ்டிர நாசம், ஆதலால் கொஞ்சம் குடுமியுடன் கூடினதை உடைக்க பாக்கியமளிக்கும்,

பழங்கள்

மாதுளை முதலிய பழங்களையும், பக்குவமுள்ளதாக நிவேதனம் செய்யவேண்டும்.

𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑍇𑌰𑌦𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃

𑌵𑌿𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑌾𑌶𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌾𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑍇𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 ॥

𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿

𑌶𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂 𑌫𑌲𑌾𑌨𑍀𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 —

𑌕𑌦𑌲𑍀𑌪𑌨𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌂 𑌫𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 । 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌯𑍋𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

காரணாகமத்தில்

மிகுந்த ருசியுள்ளதுகளாயும் அழகுள்ளதுகளாயும் தானே பழுத்ததுகளாயுமுள்ள வாழைப்பழம், பலாப்பழம், மாம்பழம் இவைகளை நிவேதனம் செய்யவேண்டும்.

बलिविधानं

कारणे—

वृषादि बलिपीठान्तं बलिंकुर्याद्विशेषतः ।

तत्रैव

बाह्यपीठं प्रविश्याऽथ चोत्तराभिमुखः स्थितः ।
आमोदश्च प्रमोदश्च प्रमुखो दुर्मुख स्तथा ॥
अविघ्नो विघ्नकर्ता च बलिपीठाधिदेवताः ।
इन्द्रादिलोकपालांश्च यजेत स्वस्वदिग्स्थितान् ॥

स्थानं

अविघ्नं कर्णिकामध्ये आमोदं पूर्वदिग्दळे ।
याम्येचैव प्रमोदन्तु प्रमुखं पश्चिमेदळे ॥
दुर्मुखं च दळे सौम्ये चैशान्ये विघ्नकर्तृकम् ।

பலிபோடும் முறை

காரணாகமத்தில்—

விருஷபன் முதல், பலிபீடம்வரையில் பலிபோட வேண்டும். வெளியிலுள்ள பெரிய பீடத்தில் வடக்குமுகமாக இருந்துகொண்டு ஆமோதன் முதலிய தேவர்களை நினைத்துப் பலிபோடவேண்டும். இந்திரன் முதலானவர்களையும் தன் தனது திசைகளில் பூஜிக்கவேண்டும்.

பலிதேவர்களின் பெயர்

ஆமோதன், ப்ரமோதன், ப்ரமுகன், துர்முகன், அவிக்னன், விக்னகர்த்தன் என்பவர்கள்.

பலிவிதானம்

காரணே —

வ்ருஷாதிபலிவத்ப்ரோக்தம் பலிம் க்ஷேப்யாந்தி ஸேஷத: ॥

தந்த்ரே

பாஹ்யபீடம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸோத்தராதிஷு ஸ்தித: । ஆமோதஸ்ச ப்ரமோதஸ்ச ப்ரமுகோ துர்முகஸ்ததா । அவிக்நோ விக்நகர்த்தா ச பலிபீடாதிதேவதா: । இந்த்ராதி லோகபாலாம்ஸ்ச யஜேத் ஸ்வஸ்வதிக்ஷு ஸ்திதாந் ॥

ஸ்தாநம்

அவிக்நம் கர்ணிகாமத்யே ஆமோதம் பூர்வதிக்தலே । யாம்யே சைவ ப்ரமோதஞ்ச ப்ரமுகம் பஸ்சிமே தலே । துர்முகஞ்ச தலே ஸௌம்யே ஈஸாந்யே விக்நகர்த்ருகம் ॥

இடம்

கர்ணிகையின் நடுவில், அவிக்னனையும், கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, ஈசானம், என்ற திக்குகளில் முறையே ஆமோதன், ப்ரமோதன், ப்ரமுகன், துர்முகன், விக்னகர்த்தா, என்பவர்களையும் பூஜிக்கவேண்டும்.

वर्ण

आमोदं श्यामवर्णंतु प्रमोदं कृष्णवर्णकम् ।
प्रमुखं स्फटिकाभासं दुर्मुखं कुंकुमप्रभम् ॥
अविघ्नं कुमुदप्रख्यं विघ्नकर्तारमञ्जनम् ।

बलिप्रमाणम्

कपित्थफलमात्रेण कुक्कुटाण्डप्रमाणतः ।
नालिकेरप्रमाणेन स्वप्रमाणप्रमाणतः ॥

लिङ्गत्रयम्

स्थूललिङ्गं विमानं स्यात् सूक्ष्मलिङ्गं सदाशिवः ।
बलिपीठं भद्रलिङ्गं लिङ्गं त्रिविधमुच्यते ॥

பலிதேவர்களின் வர்ணம்

முறையே பச்சை கருப்பு ஸ்படிகம் சிகப்பு அல்லிக்கலர் மைக்கலர் என்ற வர்ணமுடையவர்களாவார்கள்.

பலிபோடும் அளவு

விளாங்கனி, கோழிமுட்டை, தேங்காய் என்ற ப்ரமாணம் பலியின் அளவு ஆகும்.

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍁 [illegible] 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 । [illegible] 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂 [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥

𑌬𑌲𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂
𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌃 । 𑌬𑌲𑌿𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஆலயங்களில் மூன்றுவித இலிங்கம்

விமானம் ஸ்தூல இலிங்கம், சிவன் சூக்ஷ்மலிங்கம், பலி பீடம், பத்ரலிங்கம், என்பபடும்.

भस्मदानप्रकारः

अङ्गुष्ठेन भवेद्व्याधिस्तर्जन्या मरणं ध्रुवम् ।
मध्येन पुत्रहानिःस्यान्महादोषः कनिष्ठया ॥
अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां च पुत्रपौत्रविवर्धनम् ।

शिवाचार्य हस्तस्वीकृत भस्मविशेषः

शिवद्विज करालब्धं भस्म हस्तादुमापतेः ।
अन्यद्विजकरालब्धमक्षय्यनरकप्रदम् ॥
स्वयमेव गृहीतं तत् चण्डालत्वं प्रदास्यति ।

आलयस्तावत् पुरुषाकारः

गर्भगृहं शिरश्चार्धमण्डपं मुखमुच्यते ।
कण्ठं च स्नपनं वक्षोमहामण्डप उच्यते ॥
नृत्तमूरु प्रदेशं स्यादास्थानं जंघिकामता ।

விபூதி கொடுக்கும் முறை

கட்டைவிரலால் வியாதி உண்டாகும், சுட்டுவிரலால் மரணமுண்டாகும், நடுவிரலால் புத்ரஹானி உண்டாகும், கனிஷ்டிகையால் தோஷமுண்டாகும், ஆதலால் பெருவிரலும் மோதிரவிரலும் சேர்த்து விபூதியளிக்கவேண்டும். இது புத்திர பௌத்திரர்களை விருத்தி செய்யும்.

அர்ச்சகர்களிடம் விபூதி வாங்குவதின் விசேஷம்

கோவில்களில் சிவாசாரியரிடம் விபூதி வாங்குதல், சிவனிடமிருந்துவாங்குவதற்குச்சமானம், மற்ற அந்தணர்

𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கையிலிருந்து வாங்கினால் நரகம் கிடைக்கும், தானாக எடுத்துக் கொண்டால் சண்டாளனாவான்.

ஆலயம் ஒரு புருஷவடிவமாம்

கர்ப்பக்கிரஹம் - தலை; அர்த்தமண்டபம் - முகம்; ஸ்நபன மண்டபம் - கண்டம்; மஹாமண்டபம் - மார்பு; நர்த்தன மண்டபம் - தொடை; ஆஸ்தானமண்டபம் - ஜங்கை(கணுக்கால்)

महागोपुरपादस्या दालयः पुरुषाकृतिः ॥
आलयो देह एवोक्तः कलातत्वात्मरूपकः ।

आलये पूजायाः पञ्चकृत्यत्वम्

सृष्टिश्चैवाभिषेकस्तु स्थिति नैवेद्यमेव च ।
संहारो बलिरित्युक्तः तिरोभावस्तु दीपकः ॥
अनुग्रह श्च होमः स्यात् पूजायाः पञ्चकृत्यता ।

नित्योत्सवस्य पञ्चकृत्यत्वम्

बलिदानं सृष्टिकृत्यं स्थिति स्स्यात्पुष्पलिङ्गकम् ।
संहारमन्त्रलिङ्गं स्यात्तिरोभावं तथाऽक्षतम् ॥
अनुग्रहं नावनीतं पञ्चकृत्यमिहोच्यते ।

மஹாகோபுரம் - பாதம் இவ்விதம் புருஷ வடிவமாகும் கலாதத்வ வடிவம்.

பூஜையின் பஞ்ச க்ருத்யங்கள்

அபிஷேகம் ஸ்ருஷ்டி க்ருத்யம், நைவேத்தியம் ஸ்திதி க்ருத்யம், பலிபோடுதல் சம்ஹார க்ருத்யம், தீபாராதனை திரோபாவ க்ருத்யம், ஹோமம் அனுக்ரஹக்ருத்யம்.

த்வஜாரோஹாவரோஹாப்யாம் [illegible] ப[illegible]ஷா க்ருதி: । [illegible] ஸர்வோக்த: [illegible] ॥

[illegible] பூஜாயா: பஞ்சக்ருத்யகம்

ஸ்ருஷ்டிராவாஹநே [illegible] ஸ்திதிர்நைவேத்ய ஏவ ச । ஸம்ஹாரோ விஸர்ஜநம் [illegible] திரோபாவ [illegible] । [illegible] பூஜாயா: பஞ்சக்ருத்யதா ॥

நித்யோத்ஸவஸ்ய பஞ்சக்ருத்யகம்

பலிதானம் ஸ்ருஷ்டிக்ருத்யம் ஸ்திதிஸ்ஸ்யாத் புஷ்பலிங்ககம் । ஸம்ஹாரோ(அ)ந்நலிங்கம் ஸ்யாத் திரோபாவம் தயாக்ஷதம் । அநுக்ரஹம் நாவநீதம் பஞ்சக்ருத்யம் [illegible] ॥

நித்யோத்ஸவ பஞ்ச கிருத்யம்

பலிதானம் ஸ்ருஷ்டி, புஷ்பலிங்கம் ஸ்திதி, அன்ன லிங்கம் ஸம்ஹாரம், அக்ஷதலிங்கம் திரோபாவம், நவநீத லிங்கம் அனுக்ரஹம்,

कालंप्रति उत्सवम्

पूर्वाह्ने पुष्पलिङ्गं स्यान्मध्याह्ने त्वन्नलिङ्गकम् ।
अक्षतं चैव सायाह्ने अर्धयामे तु पादुका ॥

पूजायाः आसनक्रमः

आवाहनासनं योगं स्नाने सिंहासनं भवेत् ।
अर्चनायां महापद्मं विमलाख्यं तु भोजने ॥
स्तोत्रसंगीतनृत्तेतु अनन्तासन मुच्यते ।

अभिषेकादि क्रमः

ईशानस्याभिषेकस्तु पुरुषे च निवेदनम् ।
अघोरेचार्चनं कुर्यादुपचारंतु वामके ॥
नृत्तगीतं च वाद्यं च सद्यवक्त्रेतु कारयेत् ।

காலம் தோறும் உத்ஸவம்

முற்பகலில் புஷ்பலிங்கம், நடுப்பகலில் அன்னலிங்கம், சாயங்காலத்தில் அக்ஷதை இலிங்கம், அர்த்தயாமத்தில் பாதுகை

பூஜையின் ஆசனம்

ஆவாஹனம் யோகாசனத்திலும், ஸ்நானம் ஸிம்மாசனத்திலும், அர்ச்சனை மகாபத்மத்திலும், போஜனம் விமலாசனத்திலும், ஸ்தோத்திரம் சங்கீதம் நர்த்தனம் அனந்தாசனத்திலும், வைத்துச் செய்யவேண்டும்.

𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂

𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌷𑍁𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 । 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌪𑌯𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌕𑌾 ॥

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃

𑌆𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌸𑍍 । 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑍀𑌤𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌤𑍁 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌸𑌨 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌂 । 𑌅𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌉𑌪𑌚𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 । 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

அபிஷேகம் முதலியவைகளின் கிரமம்

அபிஷேகம் ஈசான் முகத்திலும், நைவேத்தியம் தத்புருஷ முகத்திலும், அர்ச்சனை அகோரமுகத்திலும், உபசாரம் வாம தேவமுகத்திலும், நர்த்தனாதிகள் சத்யோஜாதமுகத்திலும், செய்யவேண்டும்.

पञ्चाचार्यक्रमः

आचार्यश्चार्चकश्चैव साधकोऽलंकृतस्तथा ।
वाचकस्तत्कुलोद्भूताः पञ्चाचार्याः प्रकीर्तिताः ॥

पञ्चाचार्याणां क्रिया

कामिके—

1. आचार्यः

आचार्यश्चागमालोकात् यजेन्नैमित्तिक क्रियाम् ।
एव माचार्य कृत्यंस्यात्

2. अर्चकः

अर्चकेनार्चनं भवेत् ।

3. अलंकृतः

अलंकरेणालं कार्यं

ஐந்து ஆசாரியக் கிரமம்

ஆசாரியன், அர்ச்சகன், சாதகன், அலங்கிருதன், வாசகன் என்பவர்கள்.

ஐந்து ஆசாரியர்களின் செய்கை.

ஸாதகாசார்யாதய:

ஆசார்யஶ்சார்சகஶ்சைவ ஸாதகோऽலங்க்ருதஸ்ததா | சதுர்வித⁴ப்ரோக்தா: ஸாதகாசார்யா: ப்ரகீர்த்திதா: ||

ஸாதகாசார்யாணாம் க்ரியா

காமிகே—

1. ஆசார்ய:

   ஆசார்யஶ்சாக³மாந்ஞாத்வா குர்யாந்நைமித்திக க்ரியாம் | ஸமாசார்ய க்ருத்யம் ஸ்யாத்

2. அர்சக:

   அர்சயேந்நித்யபூஜநம் ஸதா³ |

3. அலங்க்ருத:

   அலங்கரணம் கார்யம்

காமிகாகமத்தில்—

ஆசாரியன், ஆகமங்களுடைய பராமர்சங்கொண்டு நைமித்திகமான கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும். அர்ச்சகன் நித்யமானபூஜைகளைச் செய்யவேண்டும். அலங்கிரதன், அலங்காரம் செய்யவேண்டும்,

4. साधकः

साधको द्रव्यसाधकः ॥

5. वाचकः

वाचकस्तु श्रुतेः कर्ता पञ्चाचार्यं क्रमं विदुः ।

नित्यं नैमित्तिकं च यौगपद्येन कर्तव्यम्

कामिके—

यथा

नित्यं नैमित्तिकं कर्म समकाले समाचरेत् ।
स्नाने स्नानं प्रकर्तव्यं नैवेद्ये च निवेदनम् ॥
हुतं वै होमकालेच बलिकाले बलिभ्रमम् ।
धूपं दीपं च तत्काले ह्येवमेवं समाचरेत् ॥

சாதகன், உபகரணங்களை எடுத்துக்கொடுத்து உதவ வேண்டும். வாசகன் வேதகோஷங்கள் முதலியவைகள் செய்யவேண்டும்; என்று கூறுகிறது,

நித்யம் நைமித்திகம் இரண்டும் சேர்த்துச்செய்யவேண்டும்

காமிகாகமத்தில்—

4. 𑌸𑌾𑌯𑌕𑌃

𑌸𑌾𑌯𑌕𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥

5. 𑌵𑌾𑌚𑌕𑌃

𑌵𑌾𑌚𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇—

𑌯𑌥𑌾

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌂 । 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌚 𑌬𑌲𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌹𑍃𑌤𑌂 । 𑌧𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

எவ்வாறெனில்

நித்யம் நைமித்திகம் இரண்டும்சேர்த்துச்செய்யவேண்டும், எவ்வாறெனில், நித்ய ஸ்னனத்துடன் நைமித்திக ஸ்னனமும் இவ்வாறே நைவேத்யம் ஹோமம் பலி, தூபதீபம் எல்லாம் செய்யவேண்டும.

प्रायश्चित्तादिकमपि नित्यकाले प्रकर्तव्यम्

सूक्ष्मे—

प्रायश्चित्तादिकं सर्वं नित्यकाले समाचरेत् ।
असन्ध्यायां कृतं चेत्तदाभिचारसमं भवेत् ॥
नित्यं नैमित्तिकं चैव प्रायश्चित्तं तथैव च ।
नित्यसन्ध्या समायुक्तं कारयेत्सर्वसिद्धिदम् ॥
सन्ध्याऽतिक्रमणाद्दोषोन्यून एव न दूषकः ।
शास्त्राऽतिक्रमणं ह्यस्य सर्वदोषं प्रयच्छति ॥

आचार्यस्य भावना

आवाहनादि कालेतु आचार्यो गुरुरूपधृत् ।
अभिषेकाद्यलंकारे त्वाचार्यो मातृरूपवान् ॥

ப்ராயச்சித்தம் முதலானதுகளும் நித்யபூஜாகாலத்துடன் செய்யவேண்டும்.

ஸூக்ஷ்மாகமத்தில்—

எல்லாப்பிராயச்சித்தங்களும் நித்ய காலத்துடன் செய்ய வேண்டும், அகாலத்தில் செய்யப்படுவது ஆபிசாரத்திற்குச் சமமாகும், ஆதலால் நித்யம், நைமித்திகம், பிராயச்சித்தம், யாவும் நித்யகாலத்துடன் செய்தால் சர்வசித்தியும் உண்டாகும். சந்தியாகாலாதிக்ரமணதோஷம் இல்லை சாஸ்திரத்தை அதிக்ரமித்தால் தோஷமுண்டு.

ப்ராயஶ்சித்தாதிகஸ்ஸர்வம் நித்யகாலே ப்ரகர்தவ்யம்

ஸ விஶேஷ—

ப்ராயஶ்சித்தாதிகம் ஸர்வம் நித்யகர்மே ஸமாசரேத் | கர்மஸ்வர்யாம் க்ருதம் சேத்ததாஹீனம் ஸமம் பவேத் | நித்யம் நைமித்திகேஷ்வேவ ப்ராயஶ்சித்தம் ததைவ ச | நித்யஸந்த்யாஸனாங்கம் காரணேத்வர்த்த விநிர்திஷ்டம் | ஸர்வாதிக்ரமணாத்தோஷா ந்ருப நைவ நிவர்தகம் | ஶாஸ்த்ராதிக்ரமணம் ஹ்யேதத் ஸர்வதோஷம் ப்ரயச்சதி ||

ஆசார்யஸ்ய பாவனா

ஆவாஹனாதி காலே து ஆசார்யோ குருரூபவான் | அபிஷேகாலங்காரே ஆசார்யோ மாத்ருரூபவான் |

ஆசாரியனுடைய பாவனை—

ஆவாஹனகாலத்தில் ஆசாரியன் குருரூபத்தையடைந்தவனாயும், அபிஷேக அலங்காரகாலத்தில் தாய்ரூபமுடையவனாகவும், ஆகிறான்.

नैवेद्यधूपदीपादावर्चने मंत्ररूपवान् ।
स्तोत्रप्रदक्षिणेकालेत्वाचार्यो भक्तरूपवान् ॥

पूजाभ्रंशे

एकसन्धि विहीनेच द्विगुणं चान्यसन्धिके ।
सन्धिद्वय विहीनेतु शांतिहोमं समाचरेत् ॥
सन्धित्रय विहीनेतु कुर्याद्गव्याभिषेचनम् ।
अहोरात्र विहीनेतु स्नपनं शान्तिहोमकम् ॥
पञ्चाहे स्नपनं कृत्वा मूर्त्तिहोमं च कारयेत् ।
पक्षहीने दिशाहोमं स्नपनं तत्र कारयेत् ॥
मासादूर्ध्वं विहीनेतु जलसंप्रोक्षणं कुरु ।

நைவேத்யம தூபம் தீபம் இந்தக்காலத்தில் மந்திர வடிவை உடையவனாகவும், தோத்திரம பிரதக்ஷிணம் செய்யும் காலத்தில், பக்தரூபனாகவும், இருக்கவேண்டும்.

பூஜாகாலம் தவறினால்—

ஒருகாலம் பூஜைதவறினால், மறுகாலத்தில் இரட்டிப்பாய்ச் செய்யவேண்டும. இரண்டுகாலம் தவறினால், சாந்திஹோமம் செய்து பூஜை செய்யவேண்டும். மூன்றுகாலம் தவறினால் பஞ்சகவ்யஅபிஷேகமும் செய்யவேண்டும். இரவுபகலில் தவறினால், ஸ்நபனம் சாந்திஹோமம் செய்யவேண்டும்.

𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍁 । 𑌹𑍋𑌤𑍃𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍋 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌤𑍁 ॥

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑍇

𑌏𑌕𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍇 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑍇 । 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌶𑍋𑌧𑌨𑌂 । 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍋𑌮𑌕𑌂 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑍋𑌮𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌹𑍀𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑌲𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

ஐந்து நாட்கள் தவறினால், மூர்த்திஹோமமும் செய்ய வேண்டும். பக்ஷம்விட்டுப்போனால் திசாஹோமத்துடன் ஸ்னபனம் செய்யவேண்டும். ஒருமாதத்திற்கு மேல் இல்லாவிடில் ஜல சம்ப்ரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும்.

जपम्

षड्सहस्रिकायाम्—

अर्घ्यपुष्पादिकं दत्वा जपेदष्टोत्तरं शतम् ।

तत्रैव

शतेनाष्टोत्तरेणैव उत्तमं परिकीर्तितम् ।
तदर्धंमध्यमं शस्तं तदर्धं कन्यसं भवेत् ॥

मंत्रोच्चारणप्रकारः

भीमसंहितायाम्—

यथा

उपांशुयजनेप्रोक्तं वाचिकं होमकर्मणि ।
मानसंतु जपेन्मंत्रं मंत्रमेवमुदाहृतम् ॥

ஜபம் செய்யவேண்டும்.

ஷட்சஹஸ்ரிகையில்—

அர்க்யம் புஷ்பம் முதலியது கொடுத்து 108 தடவை ஜபம் செய்யவேண்டும். மூலமந்திரத்தை 108 தடவை ஜபம் செய்வது உத்தமம், 54 தடவை ஜபம் செய்வது மத்யமம், 25 தடவை ஜபம் செய்வது அதமம்.

ஜவடி

ஷடூஹவிுகாயாடி—

கவு-ிுவா¬ஷாஜிகஂ உகவா ஜவெஉஷொ்ா_த்தூஂ

ஶ_தடி ॥

_தெத்துவ

ஶெத_நாஷொ்ா_த்தூரெண்வ உ_தூஂ வஶி

கீ_தி_தடி । தஉய_ஂ ஶ்யூஂ ஶஹுஂ தஉய_ஂ கு_நூஹஂ

ஹவெகு ॥

ஜெ்ா_த்வாரண ஷுகாரஃ

ஹீஜஸஂஹி_தாயாடி—

யயூா

உவாஂஶ¬ யஜநெவொ்ாக்துஂ வாசிகஂ ஹொஜ

கஜிணி । ஜா_நஸஂ த¬ ஜவெ_நூஜூஂ ஜெ_ஜெவஜ¬ஷா

ஹூ_தடி ॥

மந்திரத்தை உச்சரிக்கும் முறை

பீமசம்ஹிதையில்—

எப்படியெனில்

பூஜை செய்யும்போது உபாம்சு உச்சாரணமாகவும், ஹோமத்தில், வாசிகமாகவும், ஜபத்தில், மானசிகமாகவும், செய்யவேண்டும்.

चिन्त्ये—

जपसमर्पणविधिः

मूलस्याष्टशतं जप्त्वा नद्रुतं नविलंबितम् ।
हृदाभिमंत्रितं वर्मवेष्टितं खड्गरक्षितम् ॥
कुशपुष्पाक्षतोपेतमुद्रयोद्भवसंज्ञया ।

समर्पणमंत्राः

गुह्यातिगुह्य गोप्तात्वं गृहाणास्मत्कृतं जपम् ।
सिद्धिर्भवतु मे येन त्वत्प्रसादात्त्वयि स्थिते ॥
यत्किञ्चित् कर्म हे देव मयासुकृतदुष्कृतम् ।
तन्मे शिवपदस्थस्य भुंक्ष्व क्षपय शंकर ॥

சிந்தியாகமத்தில்—

மந்திர சமர்ப்பணம் செய்யவேண்டிய பிரகாரம்—

மூலமந்திரத்தை அதிகத்தாமதம் வேகம் இல்லாமல் நூற்றெட்டுத்தடவை ஜபம்செய்து, ஹ்ருதயமந்திரத்தினால் அபிமந்த்ரணம் செய்து கவசமந்திரத்தினால் மூடி கட்க மந்திரத்தால் ரக்ஷித்து தர்ப்பை அக்ஷதை புஷ்பம் இவைகளுடன்கூட உத்பவமுத்திரையினால் (மேல்கண்டவாறு செய்ய வேண்டும்.)

மந்திர சமர்ப்பணம் செய்யும் மந்திரம்.

𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯

𑌜𑌪𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌮[illegible] 𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] । 𑌹𑍃𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 [illegible] 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 । [illegible] 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ॥

𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃

𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌜𑌪𑌮𑍍 । 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 । 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌦𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍂𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯 𑌶𑌂𑌕𑌰 ।

ஹே மஹேச்வரா? ரகஸ்யங்களான புருஷப்ராகிருதவஸ்துக்களைக்காட்டிலும் அதிரஹஸ்யங்களான பைந்தவம் முதலிய தத்வாதிஷ்டேயர்களுக்கும் ரகஸ்யரான தாங்கள், என்னால் செய்யப்பட்ட ஜபத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், எந்த ஜபத்தினால் எனக்குத் தங்களுடைய அனுக்ரஹத்தினால் சித்தியானது உண்டாகுமோ? நற்காரியமோ? கெட்டகாரியமோ? யாதொரு கர்மாவானது என்னால் செய்யப்படுகிறதோ? சிவபதத்தில் இருப்பவனான அந்த என்னுடைய காரியத்தை அனுபவி, (ஏற்றுக்கொள்.)

शिवो दाता शिवो भोक्ता शिवस्सर्वमिदं जगत् ।
शिवो यजति सर्वत्र यश्शिव स्सोहमेवतु ॥

इति श्लोकं पठित्वातु दक्षहस्तेन शंभवे ।
मूलाणुनार्घ्यतोयेन वरहस्ते निवेदयेत् ॥

कामिके—

ब्रह्मांगानां जपंकृत्वा दशांशं विनिवेदयेत् ।
अर्घ्यपुष्पादिकं दत्वा स्तुत्वा च विविधैः स्तवैः ॥

जपफलम्

जपेन पापंक्षपयेदशेषं यत्नात् परं जन्म परंपरासु ।
जपेन रोगं जयतेऽथमृत्युं जपेन सिद्धिं लभते चमुक्तिम् ॥

நித்ய நிர்மல நிரதிசய சர்வார்த்த ஞான கிரியாரூப சிவஸ்வரூபபரமசிவனே அநாதிஅசுத்தர்களான—ஆன்மாக்களுக்கு சோதகர், (அசுத்தத்தை நீக்கி தேஜஸ்ஸைக் கொடுப்பவர்) அவரே - ரக்ஷகர். அவரே எங்கும் நிறைந்தவர். சர்வகர்மாக்களையும் செய்பவர்அவரே. இவ்வாறு எந்த சிவனோ? அவனே நான், என்று இவ்வாறு மந்திரத்தை படித்து வலது கையினால் பரமசிவனது வரத ஹஸ்தத்தில் மூலமந்திரத்தோடு கூடின அர்க்ய ஜலத்தை அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

காமிகாகமத்தில்—

ப்ரும்மாங்கமந்திரங்களையும் தசாம்சமாக ஜபம் செய்து சமர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். அர்க்யம் புஷ்பம் முதலியவை

𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 । 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑌠𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌂𑌭𑌵𑍇 । [illegible] 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑍋𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇—

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌪𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌷𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑍇𑌃 ॥

𑌜𑌪𑌫𑌲𑌂

𑌜𑌪𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑍇𑌦𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾𑌸𑍁 । 𑌜𑌪𑍇𑌨 𑌰𑍋𑌗𑌂 𑌜𑌯𑌤𑍇𑌽𑌪𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌨 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌚 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥

களைக் கொடுத்து, அநேகவிதமான ஸ்தோத்திரங்களால் துதிக்க வேண்டும்.

ஜபம் செய்வதின் பலன்—

ஜபத்தினுல் அசேஷமான பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்ளுகிறுன். ஜபத்தினுல், ரோகத்தைப் போக்கிக்கொள்ளு கிறுன். ஜபத்தினுல் சித்தியை அடைகிறுன். ஜபத்தினுல் முக்தியை அடைகிறுன்.

कालोत्तरे—

अनन्तरकरणीयविधिः

ततः संप्रार्थ्य देवेशं होमागारं व्रजेत् गुरुः ।

किरणे—

अग्निकार्यं ततः कृत्वा कुण्डेवा स्थण्डिलेऽपिवा ।
अग्निस्थं योजयेल्लिङ्गे गुरोस्तच्च भवेत्फलम् ॥

अन्यत्र

अन्तर्बहिर्बलिं दद्यात् आग्नेयां कुण्डसन्निधौ ।
ततश्शिवांतिकं कृत्वा पूजाहोमादिकर्मकम् ॥
गृहाण भगवन् पुण्यफलमित्यभिधीयते ।
होमसंख्यानि मंत्राणि जप्त्वा दशगुणं तथा ॥
तज्जपं वरहस्तेतु तत्पुष्पंतु समर्पयेत् ।

பிறகு செய்யவேண்டிய விதி.

காலோத்தராகமத்தில்—

இவ்வாறு பரமேச்வரனை பிரார்த்தித்து ஹோமஸதனத்திற்குச் செல்லவேண்டும்.

கிரணாகமத்தில்—

முறைப்படி அக்னிகார்யம் செய்து அக்னியில் பூஜித்து ஹோமம் செய்யப்பட்ட சிவனை லிங்கத்தில் சம்யோஜனம் செய்து, பூஜாபலத்தை அடையவேண்டும்.

காமிகே து—

அந்தஹாரகர்ணவிதி:

ததஃ ஸம்பூஜ்ய தேவேசம் ஹோமாந்தம் பூஜயேத் க்ரமாத் ||

கிரணே—

அக்நிகார்யம் தத: க்ருத்வா குண்டே வா ஸ்தண்டிலேऽபி வா | அக்நிஸ்தம் யோஜயேதீசே ஹோமோர்த்வம் து ஹவேத் தத: ||

அந்யத்ர

அந்தர்பலிர்பஹிர்பல்யாதி குண்டேऽக்ந்யாதம் கர்ண ஸந்நிதௌ | ததஸ்சிவாந்திகம் க்ருத்வா பூஜா ஹோமாதிகர்மணாம் | க்ருஹாண பரமேசாந ஃபலம் ஸமர்ப்பிதம் மயா | ஹோமஸங்க்யாநி மந்த்ராணி ஜப்த்வா உபஹ்ருணம் ததா | தத்ஸர்வம் வாமஹஸ்தே து தத்வஷ்டம் ஸமர்ப்பயேத் ||

மற்றொரு இடத்தில்

குண்டத்தில், அந்தர்ப்பலிப் பஹிர்பலி கொடுத்து சிவனுடைய அருகிற் சென்று ஹே, பரமேச்வரா? பூஜாஹோமாதி கர்மாக்களின் பலத்தை ஏற்றுக்கொள், என்று ஹோமத்தில் சங்கியாத மான மந்திரங்களைச் சிவபெருமானுடைய வாதஹஸ்தத்தில் சமர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

प्रार्थना

यत्कृतं यत्करिष्यामि तत्सर्वं सुकृतं तव ।
विश्वगोप्ता त्वमेवाऽत्र नान्यो नाथोहि मे शिव ॥
इति विज्ञाप्य देवेशं प्रदक्षिणमथाऽचरेत् ।

प्रदक्षिणफलम्

कामिके—

पूजां कृत्वाऽपि यश्शंभो र्न करोति प्रदक्षिणम् ।
सा पूजा निष्फला तस्य सच पूजाविडंबकः ॥
भक्त्या करोति यस्तस्यक् केवलंतु प्रदक्षिणम् ।
पूजा सर्वाकृता तेन स सम्यक् शिवपूजकः ॥
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन कुर्याद्भक्त्या प्रदक्षिणम् ।

பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும்

ஹே சிவ! என்னால் எது செய்யப்பட்டதோ? எதைச் செய்யப்போகிறேனோ! அதுயாவும் சுக்ருதமாக ஆகட்டும். தாங்களே? உலக ரக்ஷகர்? தங்களைத்தவிர வேறு நாதன் எனக்கு இல்லை.

ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதின் பலன்.

ஸுப்ரபேதே

யத்க்ருதம் யத்கரிஷ்யாமி தத்ஸர்வம் ஸுக்ருதம் தவ । விஶ்வமேதத்த்வ கஏவாத்ர நான்யோ நாயகோ ஹி மே ஶிவ । இதி விஜ்ஞாப்ய தேவேஶம் ப்ரதக்ஷிணம் ஸமாசரேத் ॥

ப்ரதக்ஷிணக்ரமம்

காமிகே—

பூஜாம் க்ருத்வாவஸானே யஸ்ஸம்போ ந கரோதி ப்ரதக்ஷிணம் । ஸா பூஜா நிஷ்பலா தஸ்ய ஸ ச பூஜாவிலம்பக: । பக்த்யா கரோதி யஸ்ஸம்யக் கேவலஞ்ச ப்ரதக்ஷிணம் । பூஜா ஸத்யம் க்ருதா தேந ஸ ஸத்யஶிவபூஜக: । தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந கார்யா பக்த்யா ப்ரதக்ஷிணம் ॥

காமிகாகமத்தில் —

எவன் பூஜை செய்து முடிவில் பிரதக்ஷிணம் செய்ய வில்லையோ, அவனுக்கு அந்தபூஜை நிஷ்பலமாகும். அவன், பூஜையை பிறருக்கு விளம்பரம் செய்பவன், எவன் பக்தியுடன் பிரதக்ஷிணம்செய்கிறானோ, அவன் உண்மையாக சிவபூஜை செய்தவனாகிறான். ஆதலால், பிரதக்ஷிணம் அவசியம் செய்யவேண்டும்.

प्रदक्षिण प्रकारः

विमले—

एकं विनायकस्यार्थे द्वेसूर्ये त्रीणि शङ्करे ।
चत्वारि देव्याविष्णोश्च सप्तऽश्वत्थ प्रदक्षिणम् ॥

पूजादिफलम्

पूजया विपुलं राज्य मग्निकार्येण सम्पदम् ।
जपेन पापसंशुद्धिं ज्ञानं ध्यानेन चाश्नुते ॥
कित्त्वादेहावसानंतु यःपूजयति भक्तितः ।
सशिवस्सर्वकृत् यज्वा जीवन्मुक्तस्स उच्यते ॥

பிரதக்ஷிணத்தின் அளவு

விமலாகமத்தில்—

விநாயகருக்கு	ஒரு	பிரதக்ஷிணம்
சூர்யனுக்கு	இரண்டு	,,
சிவனுக்கு	மூன்று	,,
அம்பாளுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும்	நான்கு	,,
அரசமரத்திற்கு	ஏழு	,,

இவ்வாறு செய்யவேண்டும்.

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃

𑌵𑌿𑌧𑌯𑍇—

𑌏𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇 । 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌫𑌲𑌮𑍍

𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌃 । 𑌜𑌪𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 । 𑌸𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

பூஜை முதலியவைகளின் பலன்

பூஜையினால் விஸ்தாரமான ராஜ்யத்தையும், அக்னி காரியத்தினால் ஐச்வர்யத்தையும், ஜபத்தினால் பாபத்தினின்றும் சுத்தியையும், தியானத்தினால் ஞானத்தையும் அடைகிறான். ஆனால், யாதொருவன் தேஹம் முடியும் வரையில் சிவபூஜை செய்கிறானோ? அவன் சிவன், அவன் எல்லாம் செய்தவன் அவன் யாகம் செய்தவன், அவன் ஜீவன்முக்தன் என்று சொல்லப்படுகிறது.

आचार्या एवं भावनीयाः

षट्सहस्रे—

शिववद्धि गुरुः पूज्यः पितृवत् देशिकः पुनः ।
साधकास्सत्त्वथ दृष्टव्याः पुत्रका गात्रवत् सदा ॥
मित्रवत् समयस्थाश्च द्रष्टव्या शिवमिच्छता ।

आचार्यपूजा

कारणे—

आचार्ये मनसस्तुष्टिः देवसंतोषकारणम् ।
आचार्यकोपाद्देवोऽपि कुप्यते नाऽत्रसंशयः ॥

ஆசாரியர்கள் இவ்வாறு எண்ணத் தகுந்தவர்கள்.

ஷட்ஸஹஸ்ராகமத்தில்—

சிவானுக்ரஹம் பெறவிருப்பமுள்ளவர்களால் குருவானவர் சிவன் போலும், தேசிகர் தகப்பன் போலும், சாதகர் பலன் போலும், புத்ரகன் சரீரம் போலும், சமயிகள் நண்பன் போலும் எண்ணப்படவேண்டும்.

आचार्याः सर्वसंपूजनीयाः

षट्सहस्रे—

शिवशक्ति स्वरूपः संपूज्यः सद्द्रव्यपूजितः साधनः । सामान्याख्यस्वरूपैश्च मातृका मातृवत्सला । श्रीमद्वस्त्रस्य पूज्यश्च श्रेष्ठः शिवसन्निभः ॥

आचार्यपूजा

कारणे—

आचार्यसन्तुष्टिः देवसन्तोषकारणम् । आचार्यकोपाद्देवोऽपि कुप्यते नात्र संशयः ॥

ஆசாரியனுடைய பூஜை.

காரணாகமத்தில்—

ஆசாரியனுடைய மனதின் சந்தோஷமே. சிவனின் சந்தோஷத்திற்குக் காரணம். ஆசாரியனின் கோபமே தேவ கோபத்திற்குக் காரணம். இதில் சந்தேகமில்லை.

अन्यत्र

पूजामुख्यं गुरोःपादः
मंत्रमुख्यं गुरोर्वचः ।
ध्यानमुख्यं गुरोर्मूर्त्तिः
मोक्षमुख्यं गुरोः कृपा ॥

स्तुत्वा शिवं हृदिज्ञात्वा यथामति शिवागमान् ।
सुब्रह्मण्यशिवाचार्यपादानामात्मजन्मना ॥
नित्यकर्तव्यपूजायाः स्वामिनाथेन धीमता ।
संग्रहः संग्रहेणाऽयं रचितः शंकरोऽवतु ॥

इति नित्यपूजालक्षण संग्रहस्समाप्तः ।

மற்றொரு இடத்தில்—

பூஜைக்கு முக்கியம் குருபாதம், மந்திரத்திற்கு முக்கியம் குருவார்த்தை, த்யானத்திற்கு முக்கியம் குருவடிவம், மோக்ஷத்திற்கு முக்கியம் குருக்ருபை.

𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌃
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌃 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌾 ॥

𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍 । 𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌶𑌿𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌥𑍇𑌨 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 । 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑌾𑌯𑌂 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍋𑌽𑌵𑌤𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ।

இந்த நித்யபூஜா லக்ஷண ஸங்கிரஹம் என்ற கிரந்தமானது ஹ்ருதயத்தில் சிவபிரானைத் தியானித்து இயன்றளவு சிவாகமங்களைப் பார்த்து, சுப்பிரமணியசிவாசாரியருடைய குமாரரான சுவாமிநாத சிவாசாரியரால் சுருக்கமாகத் தொகுக்கப்பட்டது. சங்கரன் எல்லோரையும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

இவ்வாறு நித்யபூஜா லக்ஷண ஸங்கிரஹம்
முடிவுபெற்றது.

உ

स्तुतिक्रमः

रुद्रयामले—

ओंकारं बिंदुसंयुक्तं नित्यं ध्यायन्ति योगिनः ।
कामदं मोक्षदं चैव ओंकाराय नमो नमः ॥

नमन्ति ऋषयो देवाः नमंत्यप्सरसां गणाः ।
नरा नमंति देवेशं नकाराय नमो नमः ॥

महादेवं महात्मानं महाध्यान परायणम् ।
महापापहरं देवं मकाराय नमो नमः ॥

ஸ்தோத்திரம்

ருத்ரயாமளத்தில்—

யோகிகளால் எப்பொழுதும் தியானிக்கப்படுவதும் காமத்தையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பதுமான பிந்துவோடு கூடிய ஓங்காரத்திற்கு நமஸ்காரம். நமஸ்காரம்.

உ

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌃 ।

𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇—

𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃
𑌕𑌾𑌮𑌦𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌣𑌾𑌃 ।
𑌨𑌰𑌾 𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

இருடிகளும், அப்சரஸ்களுடைய கூட்டங்களும் மக்களும் வணங்குகின்ற தேவேசனாகிய நகாரத்திற்கு (நகாரஸ்வரூபமான சிவபிரானுக்கு) நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

பெரியபாபங்களைப் போக்குவதாயும், நீண்ட தியானத்தினால் அடையத்தக்கதும் மிக்கப் பிரகாசமுள்ளதும் மகாத்மாவாயுமுள்ள மகாரத்திற்கு (மகாரஸ்வரூபமான சிவபிரானுக்கு) நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

ஸ்தோத்திரம்

शिवं शान्तं जगन्नाथं लोकानुग्रहकारकम् ।
शिव मेकपदं नित्यं शिकाराय नमो नमः ॥

वाहनं वृषभो यस्य वासुकिः कण्ठभूषणम् ।
वामे शक्तिधरं देवं वकाराय नमो नमः ॥

यत्रयत्र स्थितो देवः सर्वव्यापी महेश्वरः ।
यो गुरु स्सर्वदेवानां यकाराय नमो नमः ॥

षडक्षरमिदं स्तोत्रं यः पठेच्छिवसन्निधौ ।
शिवलोकमवाप्नोति शिवेनसह मोदते ॥

इति श्रीरुद्रयामळे उमामहेश्वर संवादे
शिवषडक्षर स्तोत्रं संपूर्णम् ।

சாசுவதமாயும், உலகத்திற்குத் தலைவனாகி அனுக்கிரகம் செய்வதாயும் சாந்தமாயும மங்களஸ்வருபமாயுமுள்ள சிகாரத்திற்கு (சிகாரஸ்வரூபமான சிவபிரானுக்கு) நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

விடையை வாகனமாகவும் வாஸுகியை அணியாகவும் அம்மையை இடப்பக்மாகவும் கொண்ட வகாரத்திற்கு (வகாரஸ்ரூபமான சிவபிரானுக்கு) நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

ஸ்தோத்திரம்

𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌰𑌕𑌂 ।
𑌶𑌿𑌵 𑌮𑍇𑌕𑌪𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂 ।
𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍀 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌷𑌡𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑌳𑍇 𑌉𑌮𑌾𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇
𑌶𑌿𑌵𑌷𑌡𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ।

எங்கும் எல்லாவற்றிலும் வியாபித்து இருப்பதும், சகலதேவர்களுக்கும் குருவும், யாவற்றிற்கும் ஈசனுமாயு முள்ள யகாரத்திற்கு (யகாரஸ்வரூபமான சிவபிரானுக்கு) நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

ஆறு அக்ஷரமுடைய இந்த ஸ்தோத்திரத்தைச் சிவ சன்னதியில் படிப்பவர் சிவலோகமடைந்து சிவசாயுஜ்ஜியம் பெற்று இன்புறுவர்.

இவ்வாறு சிவஷடக்ஷர ஸ்தோத்திரம் முற்றிற்று.

ஸ்தோத்திரம்

षड्सहस्रिकायाम्—

भगवन् भूतभव्येश ब्रह्मविष्णिन्द्रनायक ।
त्वत्प्रसादगुणाविष्टा दिवि दीव्यन्ति देवताः ॥

भवता निखिलं व्याप्तं जगत् स्थावर जंगमम् ।
त्वत्पादांबुज सामर्थ्य स्मरणादपि पापिनः ॥

प्रध्वस्त पापनिचया स्सिद्धिभाजो भवन्ति हि ।
किंपुन र्मुनयो धीरास्त्वय्येवार्पित चेतसः ॥

विमुक्ता स्सर्वपापेभ्यो योगिनो विगतस्पृहाः ।
विरजस्का विशोकाश्च ह्यतिक्रान्त भवार्णवाः ॥

अन्येपिहि सुरेशान लब्धेप्सितवरा नराः ।
अहमेकोऽल्प भाग्यस्तु क्लेशभाक् सुखवर्जितः ॥

மாலயனிந்திரனவர்களுக்கு நாயகனே! முக்காலத்திற்குத் தலைவனே! ஆறுகுணம் பொருந்தியவனே, உன்னருள்பெற்றவர் தேவர்களாகித் தேவலோகத்தில் வாழ்கின்றனர். உன்னால் அசைவனவும் அசையாதனவுமான உலகம் யாவும் வியாபிக்கப் பட்டுள்ளன, உன் திருவடித்தாமரையை நினைத்தவளவிலே பாபிகளும் பாபங்களினின்று நீங்கிச் சித்திபெறுகின்றனர். உன்னிடம் மனத்தைச் செலுத்தின முனிவர்கள் சகல பாபங்களினின்றும் விடுபட்டு ரஜோகுணம், சோகம்,

ஸ்தோத்திரம்

ஷட்ஸஹஸ்ரிகாயாம்—

ஹரவநு. ஹ ஸ்ரீ தஹவெ்யூஶ ஸ்ரீஹவிஷ்ணஜ்ரு நாயக: ।
கவ துவஸாஷுஶ ணாவிஷா ஜிவி தீவ்யநி செவதா: ॥

ஹவதா நிவிஜ. வ்ரூவதம் ஜமஸ்தாவர ஜஂமஂ ।
கவ தவாஂவஜவாயெ ஷ்ரூரணாஷவி வாவிநஂ ॥

ஷ்யவக வாவமியா ஷியிஜா ஹவஞிஷி ।
கிஂவநஷநயொ யிஸாஷ்யெவாவிதவெதவஸ:

விஸ்தாஷவவாவெஹ்யா யொஶிநொ
விஶதவஹா: ।
விஜஷா விமொகாஶ்ரு ஹ்ரூதிகூாஜ ஹவாணவா: ॥

கநெ்யவிஹி ஸரொஶாந ஷயெ்ஸவிதவரா நரா: ।
கஹஜெகொஶஹாவ்ருஸக்ஷெவஹாகஂ ஸவவஜிதஂ

துக்கம் ஆசை முதலியனவற்றவர்களாய் பிறவிக்கடலைத் தாண்டுகின்றனர் என்பது சொல்லவோவேண்டும்; தேவர் தலைவனே! மற்றமக்களும் விரும்பியவரமடைந்துள்ளார்கள், நான் ஒருவனே பாக்கியமற்றவனும் துக்கமடைந்துள்ளேன்.

ஸ்தோத்திரம்

वज्रोपमं महत्पापं मदीयमथवा विभो ।
त्वदीयाश्शक्तयस्तीव्रा स्संसारोद्धारणं प्रति ॥

मत्पापनिचयं प्राप्ता लघुना मृदुतां गताः ।
तस्मात्त्वमेव भगवन् वर्तयेथा ममेष्टद ॥

जय जय परमेश्वरेन्दुमौळे
जय जय शिव सांब शंकरेश ।
जय जय मृड भीम कृत्तिवासो
जय जय पुरकाल जित् प्रसीद ॥

जय जय जगदेकमातरीशे
जय जय विनतात्म पालनेशे ।
जय जय करुणामृतांबुराशे
जय जय गिरिजे नमः प्रसीद ॥

इति शम् ।

எனது பாபம் வச்சிரம்போன்றது போலும். அல்லது பிறவியைபழிக்கின்ற உனது தீவிரசக்திகள் என் பாபக் கூட்டத்தை யடைந்த உடனே விரைவில் மிருதுவாகி விட்டனவோ, ஈசா! எனது இஷ்டங்களைக் கொடுப்பவ ராக இருப்பீராக.

பரமேச்வரனே போற்றி; பிறையணிமுடியாய் போற்றி; மங்களவடிவே போற்றி; மாதொருபாகா போற்றி; மங்கள கார்களுக்கெல்லாம் முழுமுதற்றலைவா போற்றி; மங்கள

ஸ்தோத்ரம்

பஜ்ராஸனம் மஹத்வாஸம் மதீயமேவா விபோ ।
கஸ்மிந்யாஸ்த்யபரஸ்த்வா ஸம்ஸாரோத்தாரணம் ப்ரதி ॥

மத்வபிஸயம் ப்ராப்தா ஜயந்நா ம்ருதாம் மதா: ।
தஸ்மாக்கேவ ஸந்ததம் பதந்யேஷா மச்சேஷ்டே ॥

ஜய ஜய பர்வதேஶ்வரநந்தினே
ஜய ஜய ஶிவஸாம்ப ஶங்கரேஶ ।
ஜய ஜய ரூப ஶீல க்ருத்திவாஸா
ஜய ஜய பராகாமஜித ப்ரஸீத ॥

ஜய ஜய ஜகதேகமாத்ருஶீலே
ஜய ஜய விநதாத்ரவாமனேஶே ।
ஜய ஜய கருணாம்ருதாம்புராஶே
ஜய ஜய கிரிஜே நம: ப்ரஸீத ॥

இதி ஶம் ।

காலனே போற்றி; மஹாபயங்கரனே போற்றி; முப்புரமெரித்தாய் போற்றி; காலனைக்காய்ந்த கடவுளே போற்றி; போற்றி அருளே.

உலகத்திற்கொரு தாயேபோற்றி; வணங்குமவர்களைக் காப்பவளேபோற்றி; கருணாம்ருதக் கடலேபோற்றி; ஹிமவான் புதல்வியே போற்றி; வணங்குமென்னை அருள்வாய் தேவி.

சுபம்.

உ

शिवश्शरणम्

अनुबन्धः ।

॥ अथ गायत्रीसंग्रहः ॥

गायत्री ध्यानम्

तप्तकाञ्चन वर्णाभां समयस्थापनीं पराम् ।
चतुर्भुजां त्रिणेत्रां च गायत्रीं संततोदिताम् ॥

गणपति गायत्री

तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि ।
तन्नो दन्तिः प्रचोदयात् ॥ १

वक्रतुण्डाय विद्महे शूर्पकर्णाय धीमहि ।
तन्नो दन्तिः प्रचोदयात् ॥ २

एकदन्ताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि ।
तन्नो दन्तिः प्रचोदयात् ॥ ३

1, 2, 3. கணபதி காயத்ரீ.

௨

ஶிவஸ்மரணம்

அநுபவஸ: |

|| அத² காயத்ரீஸங்க்³ரஹ: ||

காயத்ரீத்⁴யாநம் |

தப்தகாஞ்சந வர்ணாபா⁴ம் ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷிதாம் வராம் |
சதுர்ஹஸ்தாம் த்ரிநேத்ராஞ்ச காயத்ரீம் ஸஹ
தே³வதாம் ||

க³ணபதி காயத்ரீ

தத்புருஷாய வித்³மஹே வக்ரதுண்டா³ய தீ⁴மஹி |
தந்நோ த³ந்தி: ப்ரசோத³யாத் || (௧)

வக்ரதுண்டா³ய வித்³மஹே ஶூர்பகர்ணாய தீ⁴மஹி |
தந்நோ த³ந்தி: ப்ரசோத³யாத் || (௨)

ஏகத³ந்தாய வித்³மஹே வக்ரதுண்டா³ய தீ⁴மஹி |
தந்நோ த³ந்தி: ப்ரசோத³யாத் || (௩)

शिव सावित्री

व्योमव्योमाय विद्महे सूक्ष्मसूक्ष्माय धीमहि ।
तन्नस्सूक्ष्मः प्रचोदयात् ॥ ४

शिव गायत्री

तन्महेशाय विद्महे वाग्विशुद्धाय धीमहि ।
तन्नश्शिवः प्रचोदयात् ॥ ५

तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि ।
तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ॥ ६

हंसहंसाय विद्महे परमहंसाय धीमहि ।
तन्नो हंसः प्रचोदयात् ॥ ७

निरञ्जनाय विद्महे निराभासाय धीमहि ।
तन्नस्सूक्ष्मः प्रचोदयात् ॥ ८

देवी गायत्री

गणाम्बिकाय विद्महे उमाशक्त्यै च धीमहि ।
तन्नो देवी प्रचोदयात् ॥ ९

---

4. சிவ சாவித்ரீ.
5, 6, 7, 8. சிவ காயத்ரீ.

ஶிவ ஸாவித்ரீ

வ்யோமவ்யாபாய வித்மஹே ஸஹஸ்ராக்ஷஸஹஸ்ராக்ஷாய
தீமஹி |
தந்நஃ ஸஹஸ்ராக்ஷஃ ப்ரசோதயாத் || (௪)

ஶிவ காயத்ரீ

தந்மஹேஶாய வித்மஹே வாக்விஶுத்தாய தீமஹி |
தந்நஶ்ஶிவஃ ப்ரசோதயாத் || (௫)

தத்புருஷாய வித்மஹே மஹாதேவாய தீமஹி |
தந்நோ ருத்ரஃ ப்ரசோதயாத் || (௬)

ஹம்ஸஹம்ஸாய வித்மஹே பரமஹம்ஸாய தீமஹி |
தந்நோ ஹம்ஸஃ ப்ரசோதயாத் || (௭)

நிரஞ்ஜநாய வித்மஹே நிராபாஸாய தீமஹி |
தந்நஸ்ஸூக்ஷ்மஃ ப்ரசோதயாத் || (௮)

தேவீ காயத்ரீ

கணாம்பிகாய வித்மஹே உமாஶக்த்யை ச தீமஹி |
தந்நோ தேவீ ப்ரசோதயாத் || (௯)

---

9. தேவி காயத்ரீ.

गौरी

महादेव्यै च विद्महे रुद्रपत्न्यै च धीमहि ।
तन्नो गौरी प्रचोदयात् ॥ १०

त्रिपुरा

ओं ऐं त्रिपुरा बालाय विद्महे क्लीं महापरमेश्वर्यै च
धीमहि। सौः तन्नो देवी प्रचोदयात् ॥ ११

शक्तिः

वागीश्वर्यैच विद्महे कर्मेश्वर्यै च धीमहि ।
तन्नः शक्तिः प्रचोदयात् ॥ १२

कात्यायनाय विद्महे कन्यकुमारि धीमहि ।
तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात् ॥ १३

सुब्रह्मण्यः

तत्पुरुषाय विद्महे महासेनाय धीमहि ।
तन्नष्षण्मुखः प्रचोदयात् ॥ १४

विशाखाय विद्महे बाणहस्ताय धीमहि ।
तन्नः स्कन्दः प्रचोदयात् ॥ १५

10, 11, 12, 13. தேவீ காயத்ரீ.
14, 15. சுப்பிரமண்ய காயத்ரீ.

𑌗𑍌𑌰𑍀 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀

𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍈 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍈 𑌚 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌗𑍌𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௰)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀

𑌓𑌂 𑌐𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇
𑌕𑍍𑌲𑍀𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌚 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌸𑍌𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௧௧)

𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀

𑌵𑌾𑌗𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌚 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௧௨)

𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍀 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௧௩)

𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌃

𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௧௪)

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌬𑌾𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௧௫)

सुब्रह्मण्याय विद्महे महाशूराय धीमहि ।
तन्नः स्कन्दः प्रचोदयात् ॥ १६

कार्तिकेयाय विद्महे शक्तिहस्ताय धीमहि ।
तन्नः स्कन्दः प्रचोदयात् ॥ १७

महाविष्णुः

नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि ।
तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥ १८

त्रैलोक्यमोहनाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि ।
तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥ १९

नृसिंह्मः

वज्रनखाय विद्महे तीक्ष्णदंष्ट्राय धीमहि ।
तन्नो नारसिंहः प्रचोदयात् ॥ २०

ब्रह्मा

वेदात्मनाय विद्महे हिरण्यगर्भाय धीमहि ।
तन्नो ब्रह्मा प्रचोदयात् ॥ २१

16, 17. ஸுப்பிரமண்ய காயத்ரீ.
18, 19 விஷ்ணு காயத்ரீ.
20. நரஸிம்ம காயத்ரீ.
21. பிரும்ம காயத்ரீ.

ஸுப்ரஹ்மண்யாய வித்மஹே மஹாஸேனாய தீமஹி ।
தந்நஸ்ஸ்கந்த: ப்ரசோதயாத் ॥ (௧௬)

கார்த்திகேயாய வித்மஹே சக்திஹஸ்தாய தீமஹி ।
தந்நஸ்ஸ்கந்த: ப்ரசோதயாத் ॥ (௧௭)

மஹாவிஷ்ணு:

நாராயணாய வித்மஹே வாஸுதேவாய தீமஹி ।
தந்நோ விஷ்ணு: ப்ரசோதயாத் ॥ (௧௮)

த்ரைலோக்ய மோஹனாய வித்மஹே
வாஸுதேவாய தீமஹி ।
தந்நோ விஷ்ணு: ப்ரசோதயாத் ॥ (௧௯)

ந்ருஸிம்ஹ:

வஜ்ரநகாய வித்மஹே தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ராய தீமஹி ।
தந்நோ நாரஸிம்ஹ: ப்ரசோதயாத் ॥ (௨௰)

ப்ரஹ்மா

வேதாத்மனாய வித்மஹே ஹிரண்யகர்பாய தீமஹி ।
தந்நோ ப்ரஹ்ம ப்ரசோதயாத் ॥ (௨௧)

हंसारूढाय विद्महे कूर्चहस्ताय धीमहि ।
तन्नो ब्रह्म प्रचोदयात् ॥ २२

महालक्ष्मी

महालक्ष्म्यै च विद्महे विष्णुपत्न्यै च धीमहि ।
तन्नो लक्ष्मीः प्रचोदयात् ॥ २३

सप्तमातरः

ब्राह्मी

हंसध्वजायै विद्महे पाशहस्तायै धीमहि ।
तन्नो ब्राह्मी प्रचोदयात् ॥ २४

माहेश्वरी

वृषभध्वजायै विद्महे मृगहस्तायै धीमहि ।
तन्नश्शाङ्करी प्रचोदयात् ॥ २५

---

22. பிரும்ம காயத்ரீ.
23. மகாலக்ஷ்மி காயத்ரீ.

சப்த மாதாக்கள்

24. பிராம்மி காயத்ரீ.

ஹம்ஸாரூடாய வித்மஹே கமண்டலுஹஸ்தாய தீமஹி!
தந்நோ ப்ரஹ்ம ப்ரசோதயாத்॥ (உஉ)

மஹாலக்ஷ்மீ

மஹாலக்ஷ்ம்யை ச வித்மஹே விஷ்ணுபத்ந்யை ச தீமஹி।
தந்நோ லக்ஷ்மீ: ப்ரசோதயாத்॥ (உங)

ஸப்தமாதர:

ப்ராம்ஹீ

ஹம்ஸத்வஜாயை வித்மஹே பாஶஹஸ்தாயை தீமஹி।
தந்நோ ப்ராம்ஹீ ப்ரசோதயாத்॥ (உச)

மாஹேஶ்வரீ

வ்ருஷத்வஜாயை வித்மஹே ம்ருகஹஸ்தாயை தீமஹி।
தந்நோ ஶாங்கரீ ப்ரசோதயாத்॥ (உரு)

---

25. மாஹேச்வரீ காயத்ரீ.

कौमारी

मयूरध्वजायै विद्महे वज्रहस्तायै धीमहि ।
तन्नः कौमारी प्रचोदयात् ॥ २६

वैष्णवी

गरुडध्वजायै विद्महे चक्रहस्तायै धीमहि ।
तन्नो वैष्णवी प्रचोदयात् ॥ २७

वाराही

महिष ध्वजायै विद्महे दण्डहस्तायै धीमहि ।
तन्नो वाराही प्रचोदयात् ॥ २८

ऐं वार्तालीच विद्महे वीं ईं वाराही च धीमहि ।
गौं तन्नो वाराही प्रचोदयात् ॥ २९

माहेन्द्री

गजध्वजायै विद्महे वज्रहस्तायै धीमहि ।
तन्नो इन्द्राणी प्रचोदयात् ॥ ३०

---

26. கௌமாரீ காயத்ரீ.
27. வைஷ்ணவீ காயத்ரீ
28, 29. வாராஹீ காயத்ரீ.

கௌமாரீ

ஶிகித்வஜாய வித்மஹே ஶக்திஹஸ்தாய தீமஹி।
தந்ந꞉ கௌமாரீ ப்ரசோதயாத்॥ (௨௬)

வைஷ்ணவீ

தார்க்ஷ்யத்வஜாய வித்மஹே சக்ரஹஸ்தாய தீமஹி।
தந்நோ வைஷ்ணவீ ப்ரசோதயாத்॥ (௨௭)

வாராஹீ

மஹிஷத்வஜாய வித்மஹே தண்டஹஸ்தாய தீமஹி।
தந்நோ வாராஹீ ப்ரசோதயாத்॥ (௨௮)

ஸௌம் வாக்தேவ்யை ச வித்மஹே க்லீம் ஶ்ரீம் வாராஹீ ச தீமஹி।
ஹ்ஸௌம் தந்நோ வாராஹீ ப்ரசோதயாத்॥ (௨௯)

மாஹேந்த்ரீ

கஜத்வஜாய வித்மஹே வஜ்ரஹஸ்தாய தீமஹி।
தந்நோ ஐந்த்ராணீ ப்ரசோதயாத்॥ (௩௰)

---

30. மாஹேஶ்வரீ காயத்ரீ.

चामुण्डी

पाशध्वजायै विद्महे शूलहस्तायै धीमहि ।
तन्नश्चामुण्डी प्रचोदयात् ॥ ३१

ज्येष्ठा

फलप्रदायै विद्महे पापहन्त्र्यै च धीमहि ।
तन्नो ज्येष्ठा प्रचोदयात् ॥ ३२

भूदेवी

धनुर्धरायै विद्महे सर्वसिद्ध्यै च धीमहि ।
तन्नो धरा प्रचोदयात् ॥ ३३

काळी

पिशाचध्वजायै विद्महे शूलहस्तायै धीमहि ।
तन्नः काळी प्रचोदयात् ॥ ३४

शीतलादेवी

पिशाच ध्वजायै विद्महे खड्गहस्तायै धीमहि ।
तन्नोमारी प्रचोदयात् ॥ ३५

---

31. சாமுண்டீ காயத்ரீ.
32. ஜ்யேஷ்டா காயத்ரீ.
33. பூதேவி காயத்ரீ.
34. காளீ காயத்ரீ.

𑌚𑌾𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑍀

𑌪𑌾𑌶𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑍈 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌚𑌾𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௩௧)

𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾

𑌪𑌮𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௩௨)

𑌖𑌡𑍍𑌗𑌦𑍇𑌵𑍀

𑌯𑌨𑍍𑌨𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌸𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍇𑌯𑍍𑌯𑍈 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௩௩)

𑌕𑌾𑌳𑍀

𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑍈
𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌳𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௩௪)

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌧𑌾𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀

𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑍈 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌧𑌾𑌮𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௩௫)

---

35. சீதளாதேவி காயத்ரீ.

शास्ता

गजध्वजाय विद्महे सृणिहस्ताय धीमहि ।
तन्नो शास्ता प्रचोदयात् ॥ ३६

वीरभद्रः

वृषध्वजाय विद्महे बाणहस्ताय धीमहि ।
तन्नो वीरः प्रचोदयात् ॥ ३७

सूर्यः

भास्कराय विद्महे महद्युतिकराय धीमहि ।
तन्नो आदित्यः प्रचोदयात् ॥ ३८

अश्वध्वजाय विद्महे पद्महस्ताय धीमहि ।
तन्नस्सूर्यः प्रचोदयात् ॥ ३९

चन्द्रः

शीतप्रभाय विद्महे षोडशकलाय धीमहि ।
तन्नस्सोमः प्रचोदयात् ॥ ४०

---

36. சாஸ்த்ரு காயத்ரீ.
37. வீரபத்ர காயத்ரீ.
38; 39. ஸூர்ய காயத்ரீ.

ஶாஸ்தா

கஜத்⁴வஜாய வித்³மஹே ஸ்ருணிஹஸ்தாய தீ⁴மஹி ।
தந்ந: ஶாஸ்தா ப்ரசோத³யாத் ॥ (௩௬)

வீரபத்³ர:

வ்ருஷத்⁴வஜாய வித்³மஹே பா³ணஹஸ்தாய தீ⁴மஹி ।
தந்நோ வீர: ப்ரசோத³யாத் ॥ (௩௭)

ஷண்முக:

ஷாண்மாதுராய வித்³மஹே மஹா[illegible]திகாராய தீ⁴மஹி ।
தந்நோ [illegible]: ப்ரசோத³யாத் ॥ (௩௮)

[illegible]த்⁴வஜாய வித்³மஹே வஜ்ரஹஸ்தாய தீ⁴மஹி ।
தந்நஷ்ஷண்முக: ப்ரசோத³யாத் ॥ (௩௯)

அஸ்த்ர:

ஶ்ரீ[illegible]ாய வித்³மஹே ஷோட³ஶகராய தீ⁴மஹி ।
தந்நோऽஸ்த்ர: ப்ரசோத³யாத் ॥ (௪௰)

---

40. சந்திர காயத்ரீ.

काश्यपाय विद्महे कमलनाथाय धीमहि ।
तन्नश्चन्द्रः प्रचोदयात् ॥ ४१

अंगारकः

आङ्गिरसाय विद्महे शक्तिहस्ताय धीमहि ।
तन्नो भौमः प्रचोदयात् ॥ ४२

लोहिताक्षाय विद्महे भूलाभाय धीमहि ।
तन्नो अंगारकः प्रचोदयात् ॥ ४३

बुधः

आत्रेयाय विद्महे सोमपुत्राय धीमहि ।
तन्नो बुधः प्रचोदयात् ॥ ४४

गुरु

आंगिरसाय विद्महे सुराचार्याय धीमहि ।
तन्नो गुरुः प्रचोदयात् ॥ ४५

---

41. சந்திர காயத்ரீ.
42, 43. அங்காரக காயத்ரீ.
44. புத காயத்ரீ.

க்ஷீரபுத்ராய வித்மஹே கலாநாதாய தீமஹி |
தந்நஶ்சந்த்ர: ப்ரசோதயாத் || (௪௧)

அங்காரக:

அங்கீரஸாய வித்மஹே ஶக்திஹஸ்தாய தீமஹி |
தந்நோ பௌம: ப்ரசோதயாத் || (௪௨)

லோஹிதாக்ஷாய வித்மஹே ஸுப்ரஹாராய தீமஹி |
தந்நோ அங்காரக: ப்ரசோதயாத் || (௪௩)

புத:

ஸௌம்யரூபாய வித்மஹே ஸோமபுத்ராய தீமஹி |
தந்நோ புத: ப்ரசோதயாத் || (௪௪)

குரு:

ஆங்கீரஸாய வித்மஹே ஸுராசார்யாய தீமஹி |
தந்நோ குரு: ப்ரசோதயாத் || (௪௫)

---

45. குரு காயத்ரீ.

शुक्र

भार्गवाय विद्महे असुराचार्याय धीमहि ।
तन्नो शुक्रः प्रचोदयात् ॥ ४६

शनैश्चरः

शनैश्चराय विद्महे छायापुत्राय धीमहि ।
तन्नः कृष्णः प्रचोदयात् ॥ ४७

काश्यपाय विद्महे सूर्यपुत्राय धीमहि ।
तन्नो मन्दः प्रचोदयात् ॥ ४८

राहुः

ब्रह्मपुत्राय विद्महे सैंहिकेयाय धीमहि ।
तन्नों राहुः प्रचोदयात् ॥ ४९

केतुः

जैमिनि गोत्राय विद्महे धूम्रवर्णाय धीमहि ।
तन्नो केतुः प्रचोदयात् ॥ ५०

---

46. சுக்ர காயத்ரீ.
47, 48. சனி காயத்ரீ.
49. ராகு காயத்ரீ.

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌃

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௪௬)

𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌃

𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௪௭)

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௪௮)

𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌸𑍈𑌂𑌹𑌿𑌕𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௪௯)

𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃

𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯
𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௫௰)

---

50. கேது காயத்ரீ.

भैरव

शूलहस्ताय विद्महे श्वानवाहाय धीमहि ।
तन्नो भैरवः प्रचोदयात् ॥ ५१

क्षेत्रपाल

श्वानध्वजाय विद्महे शूलहस्ताय धीमहि ।
तन्नो क्षेत्रः प्रचोदयात् ॥ ५२

चण्डिकेश

टंकहस्ताय विद्महे शिवचिन्ताय धीमहि ।
तन्नो चण्डः प्रचोदयात् ॥ ५३

चण्डिकेशी

अब्जहस्ताय विद्महे गौरीचिन्ताय धीमहि ।
तन्नो चण्डी प्रचोदयात् ॥ ५४

नन्दिदेवः

वेत्रहस्ताय विद्महे टंकहस्ताय धीमहि ।
तन्नो नन्दी प्रचोदयात् ॥ ५५

---

51. பைரவ காயத்ரீ.
52. க்ஷேத்ரபால காயத்ரீ.
53. சண்டேச காயத்ரீ.
54. சண்டிகேச்வரி காயத்ரீ.

𑌭𑍈𑌰𑌵𑌃

𑌶𑍂𑌲𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௫௧)

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌃

𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌶𑍂𑌲𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௫௨)

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍇𑌶𑌃

𑌟𑌂𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௫௩)

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍇𑌶𑍀

𑌖𑌡𑍍𑌗𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌗𑍌𑌰𑍀 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑍈 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௫௪)

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌃

𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌟𑌂𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௫௫)

---

55. நந்திகேச காயத்ரீ.

वृषभदेवः

तीक्ष्ण शृङ्गाय विद्महे वेदहस्ताय धीमहि ।
तन्नो वृषभः प्रचोदयात् ॥ ५६

मयूरः

पक्षिराजाय विद्महे शुक्लापांगाय धीमहि ।
तन्नश्शिखी प्रचोदयात् ॥ ५७

गजः

श्वेतवर्णाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि ।
तन्नो गजः प्रचोदयात् ॥ ५८

गरुड

तत्पुरुषाय विद्महे सुवर्णपक्षाय धीमहि ।
तन्नो गरूडः प्रचोदयात् ॥ ५९

अनन्त

सहस्रफणाय विद्महे नागराजाय धीमहि ।
तन्नोऽनन्तः प्रचोदयात् ॥ ६०

---

56. வ்ருஷபதேவ காயத்ரீ.
57. மயூர காயத்ரீ.
58. கஜ காயத்ரீ.
59. கருட காயத்ரீ.

வ்ருஷப:

தீக்ஷ்ணஶ்ருங்காய வித்மஹே வேதபாதாய தீமஹி।
தந்நோ வ்ருஷப: ப்ரசோதயாத் ॥ (௫௬)

ஜடாயு:

பக்ஷிராஜாய வித்மஹே ஶங்காவர்தாய தீமஹி।
தந்நோ பக்ஷி: ப்ரசோதயாத் ॥ (௫௭)

கஜ:

ஶ்வேதவர்ணாய வித்மஹே வக்ரதுண்டாய தீமஹி।
தந்நோ கஜ: ப்ரசோதயாத் ॥ (௫௮)

கருட:

தத்புருஷாய வித்மஹே ஸுவர்ணபக்ஷாய தீமஹி
தந்நோ கருட: ப்ரசோதயாத் ॥ (௫௯)

அநந்த:

ஸஹஸ்ரபணாய வித்மஹே நாகராஜாய தீமஹி॥
தந்நோ(அ)நந்த: ப்ரசோதயாத் ॥ (௬௰)

---

60. நர்கராஜ காயத்ரீ.

इन्द्रः

वज्रहस्ताय विद्महे सहस्राक्षाय धीमहि ।
तन्नो इन्द्रः प्रचोदयात् ॥ ६१

अग्निः

वैश्वानराय विद्महे लालीलाय धीमहि ।
तन्नो अग्निः प्रचोदयात् ॥ ६२

ज्वरः

भस्मायुधाय विद्महे एकदंष्ट्राय धीमहि ।
तन्नो ज्वरः प्रचोदयात् ॥ ६३

यन्त्रम्

यन्त्रराजाय विद्महे महायन्त्राय धीमहि ।
तन्नो यन्त्रः प्रचोदयात् ॥ ६४

मन्त्रम्

मन्त्रराजाय विद्महे महामन्त्राय धीमहि ।
तन्नो मन्त्रः प्रचोदयात् ॥ ६५

इति गायत्रीसंग्रहः समाप्तः ।

---

61. இந்திர காயத்ரீ.
62. அக்னி காயத்ரீ.
63. ஜ்வர காயத்ரீ.

இந்த்ர:

வஜ்ரஹஸ்தாய வித்மஹே ஸஹஸ்ராக்ஷாய தீமஹி ।
தந்நோ இந்த்ர: ப்ரசோதயாத் ॥ (௬௧)

அக்நி:

வைஶ்வாநராய வித்மஹே லாலீலாய தீமஹி ।
தந்நோ அக்நி: ப்ரசோதயாத் ॥ (௬௨)

ஜ்வர:

பஸ்மாயுதாய வித்மஹே ரக்ததம்ஷ்ட்ராய தீமஹி ।
தந்நோ ஜ்வர: ப்ரசோதயாத் ॥ (௬௩)

யந்த்ர:

யந்த்ரராஜாய வித்மஹே மஹாயந்த்ராய தீமஹி ।
தந்நோ யந்த்ர: ப்ரசோதயாத் ॥ (௬௪)

மந்த்ர:

மந்த்ரராஜாய வித்மஹே மஹாமந்த்ராய தீமஹி ।
தந்நோ மந்த்ர: ப்ரசோதயாத் ॥ (௬௫)

இதி காயத்ரீ ஸங்க்ரஹ: ஸமாப்த: ।

---

64. யந்திர காயத்ரீ.
65. மந்திர காயத்ரீ.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
4	10	मनुप्य	मनुष्यः
21	8	கஒ8ண	க்ஷுஒ8ண
34	10	सुरमीणि	सुरभीणि
36	5	स्नपनं	स्नपनं
42	11	जलंद्रत्य	जलंद्रव्य
48	10	भवनाशनम्	भयनाशनम्
54	11	प्रंत्यगकेचपट्	प्रत्यंगकेच्चषट्
59	4	யத்ரீகா	யத்ரீகா
60	11	मघत्ना	मथत्ना
61	11	ஐய நா	ஐய நா
64	16	சந்தணம்	சந்தனம்
,,	17	பாத்தியத்திற் குறியவை	பாத்தியத்திற்கு உரியவை
65	16	கிறும்பு	கிராம்பு
,,	,,	பச்ச	பச்சை
,,	,,	ஜாதிபத்திரி சேர்த்துக்கொள்ளவும்	
66	12	தெற்பைநுணி	தர்ப்பைநுனி
,,	14	இவைகளுக்குறிய	இவைகளுக்குரிய
74	14	அதற்குறிய	அதற்குரிய

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
80	16	தடைவைகள்	தடவைகள்.
84	3	भयमाप्नयात्	भयमाप्नुयात्
87	2	ஹ்ரைம்	ஹ்ரீம்
90	2	कंकुममेव	कुंकुममेव
98	19	பன்னாகம்	புன்னாகம்
102	6	दौभाग्यं	दौर्भाग्यं
103	6	தாத்ரி	தாத்ரீ
111	9	விவஜயேத்	விவர்ஜயேத்
,,	12	கவிஷ்வத்ரம்	கவித்வத்ரம்
118	10	प्रागुत्क	प्रागुक्त
122	1	घोरेण	घोरेण
128	9	हस्रा	हस्ता
129	16	அம்பிகையின் கையில் எடுத்து கௌரியின் கையில் வைத்து. என்பதை விலக்கி விடவும்.	
130	18	ஓருபாகம்	ஒருபாகம்
132	6	प्रदी	प्रदा
134	14	உபதம் அங்கங்களை	உபதம்சங்களை
136	4	हस्तमृद्धृत्य	हस्तमुद्धृत्य
,,	8	तत्तुष्पंतु	तत्पुष्पंतु
137	8	க்ருஹ்யதே	க்ருஹ்ணாதி

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
137	16	ஒருபாத்திரத்தில்	ஒருபாத்திரத்தில்
138	6	नृप्ता	तृप्ता
,,	3	चन्द्राय	चन्द्राढ्य
,,	4	उप्तल	उत्पल
139	4	உவ்த௵	உத்வ௵
,,	14	பச்ச	பச்சை
,,	16	சந்தணம்	சந்தனம்
144	8	द्गिस्थतान्	दिग्स्थतान्
146	1	वर्ण	वर्णम्
149	20	துடை	தொடை
155	15	ஆசம	ஆகம
159	6	ஸந்ய்ரா	ஸந்யூரா
161	15	ஓருமாதம்	ஒருமாதம்

ஸ்ரீ சிவாம்ருத ஸங்கம்

கொள்கைகள்

1. சிவாலயங்களில் உழவாரப்பணி செய்தல்.
2. சைவ ஸமயச் சார்பான நூல்களை வெளியிடுதல்.
3. திருமுறைகளை விளக்கத்துடன் ஒலித்தட்டுகளாக வெளியிடுதல்.
4. சிவத்தல யாத்திரை செய்தல்.
5. சிவநெறிபரப்புதல்.
6. சிவாலயத் திருப்பணி செய்தல்.
7. சிவாலயங்களில் முறைப்படி பூஜைகள் நடக்க உதவி செய்தல்.
8. சிவாகமத் திருப்பணி செய்தல்.
9. சிவனடியார்கள் வரலாற்று நாடகம் நடத்துதல்.
10. சைவ ஸமயக் கல்வி நிலையம் அமைத்து பயிற்சி அளித்தல்.

தொடர்பு முகவரி

ஸ்ரீ சிவாம்ருத ஸங்கம்

2.8.1/F11, வீரபத்ரநகர், திருப்புத்தூர் - 630 211

சிவகங்கை மாவட்டம்

போன் : 98424 22024